

సనాతన సారథి

జూన్ 2013

కాలాతీత వీలామూర్తి! కలియుగ చక్రవర్తి!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 6

జూన్ 2013

ప్రచురణ తేదీ
మే 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. “పండితాః సమదర్శినః”	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	4
3. “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం”	ఆర్.జె. రత్నాకర్	8
4. దాన ధర్మాలకు చందాలు పోగుచెయ్యకండి	అవతారవాణి (గత సంచిక తరువాయి)	12
5. అంతర్యామి దివ్య సందేశం	డా॥ కె.వి. కృష్ణ కుమారి	16
6. విశ్వసమైక్యతకు అద్వైతమే శరణ్యము	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	18
7. ప్రేమతో సేవ (కవీనాం కవిః - 4)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	20
8. ‘ఇచ్ఛుకొనుము సేవ, పుచ్ఛుకొనుము ప్రేమ’	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	23
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (20వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	25
10. అహంకార మమకారాలు	ఆదురి శ్రీనివాసరావు	28
11. ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’	వనంతభాను	30
12. శివానందస్వామిని భగవాన్ అనుగ్రహించిన వేళ	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	32
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (25వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	33
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
15. నిజమైన వైరాగ్యం	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 **విదేశాలకు:** ₹ 550, **లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9**

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్టవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైటు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasarathi.org

E-mail: editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

వీణపై తీగలన్నియు వివిధ గతుల
పలుకుచుండిన శ్రోతకు పరవశమ్ము
తీగ ఒకటైన తెగినచో మూగబోవు
దేశమే వీణ మతములే తీగలగును

దేశాన్ని వీణతోనూ, వివిధ మతాలను తీగలతోనూ పోల్చి భగవాన్ ఎంతటి మహత్తరమైన సందేశాన్ని చాటిచెప్పారు! శ్రీ సత్యసాయి అవతారం సాధించిన అపూర్వ అఖండ విజయాల్లో విశిష్టమైనది విభిన్న మతాలవారిని ఏకత్రాటిపై నడిపించడం. “భగవంతుడు నీ మతిని చూస్తాడుగాని, మతమును చూడడు” అని ప్రవచిస్తూ మతభేదాలను కూలద్రోసి, మానవతకు పట్టం కట్టారు, భగవాన్. ప్రేమే ఏకైక మతంగా సమతను, మమతను పంచి మానవాళిలో స్ఫూర్తిని నింపారు. అన్ని మతాల్లో అంతర్లీనంగా ఉన్న ఆధ్యాత్మిక విలువలనే పునాదిపై విశ్వమానవ సమైక్యతా సౌధాన్ని నిర్మించారు. కనుకనే, స్వామి సన్నిధిలో అడుగుపెట్టిన ఏ మతంవారికైనా సాయి ప్రబోధాలకు, తమ మత సిద్ధాంతాలకు మధ్య సమన్వయ, సారూప్యతలే అనుభూతికి వస్తాయిగాని, వైరుధ్యము గోచరించదు. పైగా, సాయిప్రబోధాల వెలుగులో తమ మతంపట్ల మరింత లోతైన అవగాహన ఏర్పడి విశ్వాసం బలపడుతుంది. ఫలితంగా హిందువు ఒక మెరుగైన హిందువుగా, ముస్లిం ఒక మెరుగైన ముస్లింగా, క్రైస్తవుడు ఒక మెరుగైన క్రైస్తవునిగా, బౌద్ధుడు ఒక మెరుగైన బౌద్ధునిగా రూపొందుతారు. కనుకనే, “హిందూ ముస్లిం సిక్కు యిసాయి సబ్ కా పాలిన్ హారా... సాయిరాం హమారా...” అంటూ అన్ని మతాలవారూ అన్ని పండుగలనూ స్వామి సన్నిధిలో కలసిమెలసి జరుపుకుంటున్నారు. బుద్ధపూర్ణిమ సందర్భంగా భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాల సంకలనం “పండితాః సమదర్శినః”

‘డ్యూటీ విత్ లవ్ ఈజ్ డిజైరబుల్’, ‘డ్యూటీ విథవుట్ లవ్ ఈజ్ డిప్లోరబుల్’, ‘లవ్ విథవుట్ డ్యూటీ ఈజ్ డివైన్’

అన్నారు, భగవాన్. అంటే, ప్రేమతో కూడిన కర్తవ్య పాలన కాంక్షించదగినది; ప్రేమరహితమైన కర్తవ్య నిర్వహణ నిరసించదగినది; ‘స మే పార్థాస్తి కర్తవ్యమ్...’ అని భగవద్గీతలో సెలవిచ్చినట్లుగా తాము చేయవలసినది, పొందవలసినది ఏమీ లేనప్పటికీ, మానవాళిపై నిర్మల, నిశ్చల, నిస్వార్థ ప్రేమసుధను కురిపిస్తూ, నిరంతరం లోకకళ్యాణంకోసం పాటుపడటం దైవత్వం, అదే సాయి అవతార తత్త్వం. ఉచితంగా విద్య నేర్పే యూనివర్సిటీ కట్టించమని, ఉచితవైద్యసేవలందించే సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులను నిర్మించమని, వందల కోట్ల వ్యయంతో మంచినీటి పథకాలు, దీనజనోద్ధరణ, గ్రామసేవ కార్యక్రమాలు చేపట్టమని స్వామిని ఎవరైనా అడిగారా? అడుగకపోయినా ఆకలికి అన్నం పెట్టి, అమృతం కూడా అందించే ప్రేమమయి సాయిమాత. బిడ్డల అవసరాలను గుర్తించి భగవాన్ తమంతట తామే చేపట్టిన బృహత్సేవా పథకాలు ఇవన్నీ. “సహస్ర శీర్షా పురుషః..” అన్నట్లు వేలాది శిరస్సులు, వేలాది హస్తములు ఉంటే తప్ప మానవోద్ధరణకై భగవాన్ చేసినన్ని మహత్కార్యములు ఒక జీవితకాలంలో చేయడం అసాధ్యం. ఈరీతిగా, నిరంతర కార్యచరణ మగ్నులై ఉండటంద్వారా భగవాన్ మానవాళికి అందించే సందేశ, ఆదర్శాలేమిటో తెలియజేస్తుంది ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారి రచన, “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం”

“దివ్యాత్మస్వరూపులారా!” అని సంబోధిస్తూ సర్వ జీవులలోనూ సర్వేశ్వరుడున్నాడన్న సందేశంతో మనల్ని చైతన్యవంతుల్ని గావించిన భగవాన్ ఈనాడు అంతరంగం నుండి ఆప్యాయంగా పలకరిస్తూ, అంతర్యామియై స్ఫూర్తిదాయకంగా మనలను ముందుకు నడిపిస్తున్నారు. ఒకే సమయంలో మానవునిగా, మాధవునిగా మన మధ్య సంచరిస్తూ అలౌకికానందసాగరంలో మనలను ఓలలాడించిన సాయి భగవానుని విశ్వవిభూతి వైభవాన్ని ఆవిష్కరించే రచన, “అంతర్యామి దివ్య సందేశం”

మానవ సోదరత్వ, దైవ పితృత్వ భావనకంటే ఏకాత్మ భావమే ఉన్నతమైనదని, అట్టి అద్వైతానుభవమే మానవాళి ఎదుర్కొంటున్న సకల సమస్యలకూ పరిష్కారం కాగలదని భగవాన్ ఉద్ఘాటించారు. అద్వైతస్థితికి అడ్డుపడేది మాయ. సర్వత్రా నిండియున్న బ్రహ్మమునందు మాయవలననే జగత్తు, జీవుడు భ్రాంతి దృశ్యములుగా గోచరిస్తున్నాయన్నారు శంకరులవారు. ఈ మాయను అధిగమించే సాధనా క్రమమును భగవాన్ మాటల్లో విశదీకరించే రచన, “విశ్వసమైక్యతకు అద్వైతమే శరణ్యము”

ప్రేమ, సేవ అనే రెండు రెక్కల సహాయంతోనే మానవుడు ఉన్నత స్థాయికి చేరుకోగలడంటారు, భగవాన్. ప్రేమ ప్రభావాన్ని, జీవిత పరమార్థాన్ని పొందుపరచి భగవాన్ అనుగ్రహించిన పద్యసూక్తిలోని కవితా సౌరభాన్ని ఆస్వాదించజేసే రచన, “ప్రేమతో సేవ”. కవులలోకెల్లా మహాకవి అయిన భగవానుల కలంలో పదాలు పరుగు పండాలు వేస్తున్న తీరును వర్ణిస్తూ, ప్రతి పదానికి స్ఫురించే వేర్వేరు అర్థాలను రచయిత్రి హృద్యంగా వివరించారు.

స్వామి ఎక్కడికి వెళ్ళారు? వారు లేనిచోటంటూ ఉంటే కదా ఎక్కడికైనా వెళ్ళడానికి! విశ్వమంతటా నిండిన విభుడు స్వామి. అప్పుడూ, ఇప్పుడూ, ఇంకెప్పుడూకూడా తోడునీడగా ఉండి మన యోగక్షేమాలను చూసుకుంటూనే ఉన్నారు, ఉంటారు. ఇందుకు దృష్టాంతంగా సాయి సేవకుల దివ్యానుభవాలను పేర్కొంటూ, స్వామి సాక్షాత్కార అనుగ్రహానుభూతిని పొందాలంటే సేవ ఒక్కటే మార్గం అని సుస్పష్టం చేసే రచన, “ఇచ్చుకొనుము సేవ, పుచ్చుకొనుము ప్రేమ”

“ఓం శ్రీ సాయి సర్వమత సమ్మతాయ నమః” అని అష్టోత్తర శత నామావళిలో స్వామిని కీర్తిస్తున్నాము. అల్లా అని పిలిచినా, ఏసు ప్రభువుని కొలచినా, బుద్ధ దేవుని తలచినా అందరి ప్రార్థనలూ ఆలకించి, ఆదరించి అభయమిచ్చి ఆశీస్సులందించే ఏకైక దైవం సత్యసాయినాథుడే అంటూ, అనిల్ కుమార్ గారు వివిధ మతస్థులు ప్రశాంతి నిలయం విచ్చేసి, సాయి భగవానుని దర్శన, సంభాషణాదులతో ప్రభావితమై, పాదాక్రాంతులైన సన్నివేశాలను, తాను స్వయంగా చూసిన సంఘటనలు

జోడించి ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’లో భక్త పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు.

“జీవితమే ఒక ఆట, ఆడండి” అన్నారు, భగవాన్. ప్రతి ఆటకు కొన్ని నియమ నిబంధనలుంటాయి. అవి సక్రమంగా అమలయ్యేటట్లు చూడటానికి నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించే ‘రిఫరీ’ ఉంటాడు. మరి జీవితమనే ఆటలో ‘రిఫరీ’గా వ్యవహరించేదెవరు? ఇంకెవరు?! అంతర్యామి, సర్వాంతర్యామి అయిన మన ప్రియతమ స్వామే కదా! ఇరువురు వ్యక్తుల మధ్య లేక, ఇరు జట్లమధ్య జరిగే ఆటలో సాధారణంగా ఒకరు గెలుస్తారు, ఒకరు ఓడిపోతారు. కాని, జీవితమనే ఆట అటువంటిది కాదు. ఇందులో ప్రతి ఒక్కరూ విజయం సాధించే అవకాశముంది. ఐతే, అది ఎప్పుడు సాధ్యమవుతుంది? ‘రిఫరీ’ చెప్పినట్లు నడుచుకున్నప్పుడు. ‘రిఫరీ’ చెప్తున్నదేమిటి? “లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్”

అహంకారిని ఒక ఫుట్ బాల్ తో పోల్చారు, భగవాన్. లోపల గాలి ఉన్నంతవరకు ఫుట్ బాల్ కు దెబ్బలు ఎలా తప్పవో అహంకార మమకారాలున్నంతవరకు మానవునికి బాధలు తప్పవు. అహంకారాన్ని అణగద్రొక్కాలంటే కులశేఖర ఆళ్వార్ ని ఆదర్శంగా తీసుకోవాలంటున్నారు ఆదూరి శ్రీనివాసరావుగారు.

సాయి భగవానుని లీలావైభవాన్ని వర్ణింపవూనుకోవడం చక్కెరలోని తీయదనాన్ని వర్ణించటానికి చేసే ప్రయత్నం లాంటిదే! ఒకే సూర్యుడు సమస్త లోకములకు ఒక్కొక్కడై కనిపించేవిధంగా ఒక్కొక్క భక్తునికి ఒక్కొక్క స్వామి ఉన్నారా అనిపించేరీతిలో, ఎక్కడున్నా తాము వెంట, జంట ఉన్నామన్న భరోసా కలిగించే నిదర్శనపూర్వక అనుగ్రహ చిహ్నాలు ప్రసాదిస్తూ, తమ అపారమైన ప్రేమ, వాత్సల్యములను కురిపిస్తూ ఆపదలో ఉన్న భక్తులను భగవాన్ ఆదుకొనే తీరు మానవ మేధస్సుకు అందే విషయం కాదు. “జగములనెడి నాటకంబునాడింతువుగా.. ఎఱుగగలరె నీ లీలలు ఎవరైననుగా... బాబా, ఎవరైననుగా....” అన్న గీతాన్ని స్ఫురణకు తెప్పిస్తాయి ఈ మాసం ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’లోని అద్భుత సంఘటనలు.

- స॥

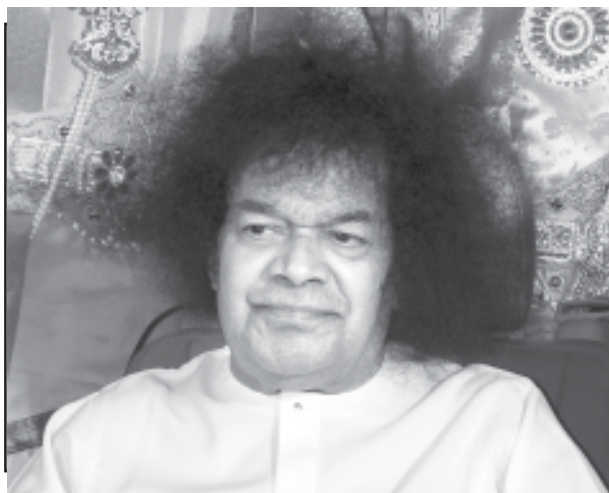
అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

“పండితాః సమదర్శినః”

బుద్ధ పూర్ణిమ సందర్భంగా

బుద్ధుడు ఇంద్రియ నిగ్రహమును సాధించే నిమిత్తమై అనేక సాధనలు చేశాడు. ఇంద్రియాలను ఇష్టమొచ్చినట్లుగా వినియోగిస్తూ ఎన్ని సద్గ్రంథాలను చదివినా వచ్చే ఫలితమేమీ లేదని గుర్తించాడు. మంచిని చూడాలి, మంచిని వినాలి, మంచిని ఆచరణలో పెట్టాలి. మంచి మార్గములో మనం జీవించాలి. దీనికోసమే భగవంతుడు మనకు ఇంద్రియాలను ప్రసాదించాడు. బుద్ధుడు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి గ్రంథాలను ప్రకృకుపెట్టాడు. అంతర్వాణినే తన గురువుగా భావించాడు. తన ఇంద్రియాలను స్వాధీన పరచుకున్నాడు. నిద్రిస్తున్న భార్యను, కుమారుని త్యజించి రాత్రికి రాత్రి అడవికి వెళ్ళాడు. అయితే కట్టుకున్న భార్యను, కన్నకుమారుని వదలిపెట్టమని నేను మీకు చెప్పడం లేదు. వారిని చక్కగా చూసుకుంటూ, వారికి సరియైన గుణములు నేర్పుతూ మీరుకూడా సరియైన గుణములను పోషించుకొని అభివృద్ధికి రావాలి. బుద్ధుడు అవిధముగా గొప్పగొప్ప గుణములను సాధించాడు. గుణములకు మించిన గురువులు లేనే లేరు. గుణములే నిజమైన గురువులు. ఈ గురువుల మాటలు నమ్మినప్పుడే మీరు మంచి అభివృద్ధి పొందగలరు. గుణములను చెడగొట్టేవి ఇంద్రియములే! మీరు దృష్టిని స్వాధీనం చేసుకుంటే సృష్టి అంతా మీకు స్వాధీనమైపోతుంది.

ఆకారమునకు అతీతమైన ఆత్మతత్వాన్ని దర్శించాలని బుద్ధుడు అనేక ప్రయత్నములు చేశాడు. “ఈ దృశ్య కల్పితమైన జగత్తును చూసి నేను మోసపోతున్నాను; దేహ సంబంధమైన బాంధవ్యములను చూసి నేను మురిసి పోతున్నాను. దేహము అనిత్యము, దృశ్యము అశాశ్వతము.

“యద్భుత్యం తన్నత్యం” ఏది కనిపిస్తుందో అది ఏదో ఒకనాటికి కనిపించకుండా పోతుంది” అని తెలుసుకున్నాడు. అనేకమంది మహనీయులవద్దకు వెళ్ళి వారి బోధనలను ఆలకించాడు; అనేక సాధనలు చేశాడు. కాని, అతనికి ఏమాత్రం తృప్తి కలుగలేదు. భగవంతుడు ప్రసాదించినటువంటి పంచభూతాలను, పంచేంద్రియాలను సద్వినియోగపరచుకోవటమే నిర్వాణానికి మార్గమని గుర్తించాడు. ఈనాటి మానవుడు పంచేంద్రియాలను, పంచభూతాలను సద్వినియోగ పరచుకోకుండా అనేక సాధనలు సల్పుతున్నాడు. ఈ సాధనలన్నీ వ్యర్థమైనవే. దృష్టిని, శ్రవణమును, వాక్కును, ఆలోచనలను పవిత్రంగా పెట్టుకోవాలి. ఇంతకంటే గొప్ప సాధన మరొకటి లేదు.

1. సమ్యక్ దృష్టి 2. సమ్యక్ భావం 3. సమ్యక్ వాక్కు 4. సమ్యక్ శ్రవణం 5. సమ్యక్ క్రియ - ఈ ఐదింటినీ అలవర్చుకోవటమే నిర్వాణమని బోధించాడు బుద్ధుడు.

అతడు చేయని సాధన లేదు; చివరికి సర్వసంగ పరిత్యాగం చేశాడు. త్యాగమే సరియైన మార్గమని గుర్తించాడు. వేదముకూడా దీనినే బోధించింది - “న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” త్యాగం వల్లనే అమృతత్వం చేకూరుతుంది. అదే నిర్వాణం.

నిర్వాణప్రాప్తికి మొట్టమొదట కావల్సింది సమ్యక్ దృష్టి. ఈనాటి మానవుడు అపవిత్రమైన దృష్టితో మనస్సును మలినపరచుకుంటున్నాడు. మనస్సు మలినమైనప్పుడు మనిషి ఏరీతిగా నిర్వాణము నొందగలడు? కనుక, మొట్టమొదట సమ్యక్ దృష్టిని అనగా మంచిచూపును అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. చెడుదృష్టివల్లనే మానవుడు అనేక బాధలకు గురి అవుతున్నాడు. చెడుదృష్టిని విడనాడి ఎల్లప్పుడు మంచినే చూడాలి. దేనిని చూసినా దైవసమానంగా చూడాలి. సమ్యక్ దృష్టియే సర్వులయందున్న దైవత్వాన్ని గుర్తింపజేస్తుంది. ప్రేమమయమైన దృష్టియే మానవత్వాన్ని సార్థకం గావిస్తుంది. అందరూ ఒక్కటే అని గుర్తించి, అందరిపట్ల సమత్వంతో వ్యవహరించాలి. ఈనాటి మానవుడు దేహదృష్టితో లౌకికమైన సంబంధ బాంధవ్యాలను పెంచుకుంటున్నాడు. అందరూ ఒక్కటే, అందరూ దైవస్వరూపులే. ఇట్టి ఏకత్వానికి ప్రయాణించాలంటే అనేకత్వాన్ని త్యజించాలి.... ఏకత్వాన్ని దర్శించాలంటే సమ్యక్ దృష్టిని అలవర్చుకోవాలి. ఇదే బుద్ధుడు బోధించినది.

“అనుద్వేగకరం వాక్యం...”

మానవునికి సమ్యక్ దృష్టితోపాటు సమ్యక్ వాక్కు కూడా అత్యవసరం. పరులను దూషించటం, విమర్శించటం, కఠినమైన మాటలచేత పరుల హృదయాన్ని బాధపెట్టటం మంచిది కాదు. పవిత్రమైన వాక్కు దైవత్వము. అదే శబ్దబ్రహ్మము. “అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియ హితం చ యత్” మీ వాక్కు సత్యమైనదిగా, ప్రియమైనదిగా, హితమైనదిగా, ఉద్వేగరహితమైనదిగా ఉండాలి. అందరూ ఒక్కటే అన్న సత్యాన్ని గుర్తించినప్పుడు ఇంక ఉద్వేగానికి అవకాశమే ఉండదు. దేహములన్నీ అద్భములవంటివి. అన్ని అద్భములలోనూ మీరు మీ

ప్రతిబింబాన్నే చూస్తున్నారు. మీ ప్రతిబింబాన్ని మీరు ప్రేమిస్తారేగాని, ద్వేషించరు కదా! అదేరీతిగా, అందరినీ ప్రేమించాలి. ప్రేమను మించిన దైవం లేదు. హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపుకున్నప్పుడు మీ తలంపులు, మాటలు, చేతలు, చూపులు అన్నీ ప్రేమమయమౌతాయి. లేకపోతే హృదయంలోకి అనేక దుర్గుణాలు ప్రవేశించి మానవత్వాన్ని మంట గలుపుతాయి.

సమ్యక్ దృష్టి, సమ్యక్ వాక్కులతోపాటు సమ్యక్ శ్రవణం కూడా అత్యవసరం. భగవంతుడు చెవుల నిచ్చినది ఊరివారి సుద్దులను వినటానికి కాదు. ఆత్మసంబంధమైన విషయాలను మాత్రమే శ్రవణం చేయాలి. హృదయమనేది ఒక పాత్ర వంటిది. దానిని ప్రేమతోనూ, త్యాగంతోనూ నింపుకోవాలి. అప్పుడు మీరు శాంతిని ప్రత్యేకంగా కోరనక్కర్లేదు, అది మీనుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది. హృదయం సహజంగా నిర్మలమైనది, నిశ్చలమైనది, నిస్వార్థమైనది. కాని, ప్రాకృతమైన భావాలను అనుసరిస్తూ మీ అంతట మీరే దానిని మాలిన్యపరచుకుంటున్నారు. పవిత్రమైన హృదయం పాడుకావటానికి కారణం సమ్యక్ దృష్టి, సమ్యక్ శ్రవణం సమ్యక్ వాక్కు లేకపోవటమే!

“అహింసా పరమో ధర్మః”

బుద్ధుడు ఎక్కడికో ప్రయాణమై వెళుతుండగా మార్గమధ్యంలో ఒక పెద్ద యజ్ఞం జరుగుతున్నది. ఆ యజ్ఞంలో అనేక మేకలను, గొట్టెలను బలి యిస్తున్నారు. బుద్ధుడు చూచాడు. “అహింసా పరమో ధర్మః”, నోరు లేని జీవులను ఎందుకు బలి ఇస్తున్నారు? ఇది మంచిదికాదని అరికట్టడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. అక్కడ చేరిన పెద్దలు, “అయ్యా, ఈ బలిని మీరు ఎందుకు ఆపుతున్నారు? ఈ గొట్టెలను, మేకలను బలి ఇవ్వడంద్వారా వాటికి మేము మోక్షం ప్రసాదిస్తున్నాము” అన్నారు. “ఓహో, ఇదా మీరు చేసే పని! ఐతే, మీ బంధుమిత్రులుకూడా మోక్షాన్ని కోరుతున్నారు కదా! వారినెందుకు బలి యివ్వకూడదు? మోక్షం కోరేవారికి ఇవ్వకుండా ఈ మూగ జీవులకు ఇవ్వడం ఎందుకు?” అని ప్రశ్నించాడు. “ఏ ప్రాణినీ హింసించకూడదు. ఇంద్రియాల నరికట్టుకోవాలి. అదే నిజమైన సాధన. అదే మోక్షమార్గం” అని బోధించాడు.

బుద్ధుడు - అంబశాలి

బుద్ధుడు సన్న్యాసమును స్వీకరించిన తరువాత సంచారం సల్పుతూ ఒక గ్రామంలో ప్రవేశించాడు. అతను చక్కని యౌవనంలో ఉన్నాడు. అతని ముఖము నుండి దివ్యమైన తేజస్సు ఉట్టిపడుతున్నది. “ఈ యువకుడెవరో చక్కని రూపము గలవాడు, రాజకుమారునివలె కనిపిస్తున్నాడు. ఇలాంటివాడు కాషాయ వస్త్రములను ధరించడానికి కారణమేమిటి?” అని ప్రజలు తమలో తాము మాట్లాడుకుంటున్నారు. అంబశాలి అనే పేరు గల ఒక స్త్రీ బుద్ధునియొక్క తేజస్సును చూసి ఆకర్షింపబడి, అతనికి ఎదురు వెళ్ళి, “అయ్యా! మీరెవరో రాజకుమారునివలె కనిపిస్తున్నారు, మహా ప్రకాశవంతునిగా గోచరిస్తున్నారు. కానీ ఈ యౌవనంలో మీరు సన్న్యాసం స్వీకరించడానికి కారణమేమిటి?” అని ప్రశ్నించింది. అప్పుడు బుద్ధుడు, “అమ్మా! వృద్ధాప్యమునకు, రోగమునకు, మరణమునకు కారణ మేమిటో గుర్తించడానికే సన్న్యాసమును స్వీకరించాను. ఇంత అందంగా ఉన్న నా స్వరూపం వార్ధక్యాన్ని పొందటానికి కారణమేమిటి? ఇంత తేజోవంతంగా ఉన్న నా దేహం రోగాలకు గురి కావడానికి కారణమేమిటి? ఇంత పుష్టిగా, సంతృప్తిగా ఉన్న నేను మరణించడానికి కారణమేమిటి? ఈ మూడు రహస్యాలను తెలుసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను” అని చెప్పాడు. అంబశాలి, “స్వామీ! సత్యాన్వేషణకే జీవితాన్ని అంకితం చేసిన మహనీయులు మీరు. రేపు మా ఇంటికి తప్పకుండా భోజనానికి రావాలి” అని ఆహ్వానించింది.

ఈ వార్త కొన్ని క్షణాలలోనే ఆ గ్రామమంతా ప్రాకిపోయింది. ఆ గ్రామ ప్రజలు ఒకరి తరువాత ఒకరు బుద్ధునివద్దకు వచ్చి, “స్వామీ! మీకు తెలుసో తెలియదో గాని, ఈమె అంతటి చెడ్డ మనిషి మా గ్రామంలో మరొకరు లేరు. ఇలాంటి వ్యక్తి ఇంటికి భోజనానికి పోవడం మీకూ గౌరవం కాదు, మాకూ గౌరవం కాదు” అన్నారు. అనేకమంది స్త్రీలు, పురుషులు, పెద్దలు, పిన్నులు, వృద్ధులు ఒకరి తరువాత ఒకరు వచ్చి అంబశాలికి వ్యతిరేకంగా బుద్ధునికి ఫిర్యాదు చేశారు.

బుద్ధుడు కళ్ళు మూసుకొని చిరునవ్వు నవ్వుతూ అంతా విన్నాడు. కొద్దిసేపటికి కళ్ళు తెరచి, “ప్రజలారా! మీ ఫిర్యాదులన్నీ అయిపోయినాయా?” అని అడిగాడు. “స్వామీ! ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. పూర్తిగా చెప్పాలంటే కొన్ని నెలలు కావాలి” అన్నారు. అప్పుడు బుద్ధుడు, “ఈ గ్రామ పెద్ద ఎవరు?” అని అడిగాడు. గ్రామ పెద్ద ముందుకు వచ్చాడు. “అయ్యా, పెద్ద మనిషీ! ఈమె చెడ్డదని మీరుకూడా అంగీకరిస్తున్నారా?” అని ప్రశ్నించాడు బుద్ధుడు. “ఒకతూరి కాదు, వేయితూర్లు ఈమె చెడ్డదని నేను చెప్పగలను” అన్నాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు అతనిని దగ్గరకు పిలిచి, అతని కుడి చేయి పట్టుకొని, “నాయనా! ఒక్క తూరి చప్పట్లు కొట్టు” అన్నాడు. గ్రామ పెద్ద, “స్వామీ! ఒక చేతిని మీరు గట్టిగా పట్టుకున్నారు కదా! ఇంక మిగిలిన ఒక్క చేతితో నేను చప్పట్లు ఎలా కొట్టేది?” అన్నాడు. “అదేవిధంగా, ఈ గ్రామంలో ఉన్నటువంటి ఈ స్త్రీ ఒక్కతే చెడ్డది కావడానికి అవకాశం లేదు. మీ గ్రామంలో అనేకమంది మగవారు చెడ్డగా ఉండటంచేతనే ఈమెకూడా చెడ్డదిగా మారిపోయింది. మీలో ఎవ్వరూ చెడ్డవారు కాకుంటే ఈమె కూడా చెడ్డది కావడానికి అవకాశం లేదు. మీ ధనంకోసం, మీ సహాయంకోసం, మీ బలంకోసం ఈమె చెడ్డదిగా మారిపోయింది” అని చెప్పి, “ఇందులో ఎవరైనా చెడ్డవారు కానివారుంటే చెప్పండి. నేను వారింటికి భోజనానికి వస్తాను” అన్నాడు. ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. “ఇంతమంది చెడ్డవారిలో ఈమె ఒక్కడాన్ని మాత్రమే చెడ్డదని భావించడం చాలా పొరపాటు. మీ అందరి సహవాస దోషంచేతనే ఈమె చెడ్డదిగా మారిపోయింది. కనుక మీరే మొట్టమొదట చెడ్డవారు” అన్నాడు బుద్ధుడు.

అప్పుడు ప్రజలు సత్యాన్ని గుర్తించి, బుద్ధుని పాదములపై పడి క్షమించమని ప్రార్థించారు. అప్పుడు ఆమె ఇంటికి బుద్ధునితోపాటు వారుకూడా భోజనానికి వెళ్ళారు. అంబశాలి కూడా తన దోషాన్ని గుర్తించుకొని, బుద్ధుని ప్రబోధచేత ప్రభావితురాలై సన్న్యాసం స్వీకరించి, పవిత్రమైన భావములతో కాలం గడుపుతూ తన జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకొన్నది.

ఎవరు మంచి? ఎవరు చెడ్డ? మొట్టమొదట మీయందున్నటువంటి చెడ్డను తీసి పారవేయండి, మంచి వారితో స్నేహం చేయండి. మీలో కావలసినంత చెడ్డను ఉంచుకొని పరులను చెడ్డవారని దూషించడం మహాపాపం. దీనినే జీసస్ కూడా ఒకతూరి చెప్పాడు: “కొంతమందికి పరుల కంటిలో చిన్న నలుసున్నా కనిపిస్తుందిగాని, తమ కంటిలో పెద్ద గాడిద పొర్లాడుతున్నా కనిపించదు”. ఈనాటి మానవుడు తనలో ఉన్నటువంటి దోషాలను గుర్తించుకోవడానికి ప్రయత్నించడం లేదుగాని, పరులలో లేని దోషాలనుకూడా సహస్ర నేత్రాలతో వెతకడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూసినా ఒకరినొకరు దూషించుకోవడమే, ఒకరినొకరు విమర్శించుకోవడమే, ఒకరి తప్పులను ఒకరు ఎత్తిచూపడమే! ఈవిధంగా తప్పులను వెతికేవారు తప్ప మంచిని వెతికేవారు ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. మంచిని వెతికేవాడే నిజమైన మానవుడు.

ఆచరణలో లేని పాండిత్యం నిరర్థకం

ఒక పర్యాయం బుద్ధునివద్దకు ఒక పండితుడు వచ్చి, “బుద్ధా! నీవు నన్ను జయించావంటే నేను, నా మూడు వేలమంది శిష్యులతో సహా నీకు పాదాక్రాంతులమై నీ సేవ చేస్తాము, బౌద్ధమతమును స్వీకరిస్తాము. ఒకవేళ నీవు ఓడిపోయినట్లయితే నీవు నాకు పాదాక్రాంతుడవు కావాలి” అన్నాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు చిరునవ్వు నవ్వుతూ - “పండితాః సమదర్శినః” - “సమత్వాన్ని పూనినవాడే పండితుడు. పండితునకు సుఖదుఃఖములనేవి తెలియవు; ఎక్కువ తక్కువలనేవి ఉండవు. కానీ నీయందు అహంకారమున్నది, క్రోధమున్నది. అలాంటప్పుడు నీవు పండితుడవెట్లవుతావు? ఆత్మజ్ఞానం గ్రంథపరిచయంతో వచ్చేది కాదు, లౌకికమైన పాండిత్యంతో వచ్చేది కాదు, గురువులు అందించేది కాదు. ఈ లోకంలో కట్టలుకట్టలు పుస్తకాలు చదివేవారున్నారు. కానీ వాటిలోని పవిత్రమైన విషయాలను ఆచరణలో పెట్టేవారు ఒక్కరైనా ఉన్నారా? జీవితమంతా చదువుతూనే ఉంటే ఇంక ఆచరణలో పెట్టే దెప్పుడు? ఆచరణలో లేని పాండిత్యము పాండిత్యమే కాదు” అన్నాడు.

బుద్ధుడు ఈవిధంగా సమాధానం చెప్పి ఆ పండితుని నోరు మూయించాడు. “నాయనా! ఇకపైన నీవు ఆదంబరములకు పూనుకోవద్దు, అహంకారమునకు అవకాశమివ్వవద్దు. అహంకారము అధఃపతనం గావిస్తుంది. నీవు సంపాదించవలసింది లౌకికమైన, భౌతికమైన, ప్రాకృతమైన పాండిత్యము కాదు; భగవంతునికి అర్పితమయ్యే దివ్యమైన, నవ్యమైన, భవ్యమైన జ్ఞానమును సంపాదించుకో. నేను సత్యాన్ని గుర్తించాలని నిద్రాహారములను త్యజించి, ఆకలిదప్పలను మరచి ఎంతో కాలం సాధన చేశాను. నీవు చదివిన గ్రంథములకంటే ఎక్కువ గ్రంథములనే చదివాను. చివరికి, పంచేంద్రియములను సద్వినియోగపరచకుండా ఎన్ని సాధనలు చేసినా ప్రయోజనం లేదని గుర్తించాను. కనుక, ముందు వాటిని పవిత్రం గావించుకో. అప్పుడే నీవు నిజమైన పండితుడవవుతావు. నేను నా పంచేంద్రియాలను సన్మార్గంలో ప్రవేశపెట్టాను. అందుచేతనే నేను ఇప్పుడు ఆనందస్వరూపునిగా ఉన్నాను” అన్నాడు. ఆనందములో లీనం కావడమే నిర్వాణము.

ప్రేమస్వరూపులారా! మీ మనస్సును మాలిన్యం చేసుకోకండి. ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలంచేత మీకు మానవత్వం ప్రాప్తించింది. మానవత్వం చాలా విలువైనది. ఐతే, మీరు మానవతా విలువలను పోషించుకున్నప్పుడే మీ విలువను కాపాడుకోగలరు. బుద్ధుడు బోధించినది ఇదియే! దైవప్రీతిని, పాపభీతిని, సంఘనీతిని పోషించుకోండి. పాపానికి దూరంగా ఉండండి. దైవాన్ని ప్రేమించండి. సంఘంలో అందరితో కలిసిమెలిసి ఉండండి. అదే నిజమైన నిర్వాణం. పశువుకు పాపమంటే ఏమిటో తెలియదు. కనుక దానికి పాపభీతి ఉండదు. కాని మీకు ఏది పాపమో తెలుసు. కాబట్టి మీకు పాపభీతి ఉండాలి. ఇంద్రియాలను అరికట్టుకోండి. సత్సంగంలో చేరండి. ఇక్కడ విన్న విషయాలను మననం చేసుకుంటూ, వాటిని అనుసరించండి. అప్పుడే మీరు ఆదర్శ ప్రాయులుగా తయారవుతారు, జీవితంలో ఎంతో అభివృద్ధికి వస్తారు.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి సంకలితము)

‘శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం’

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

అశ్రద్ధయా హతం దత్తం తప స్తప్తం కృతం చ యత్
అస దిత్యుచ్యతే పార్థ న చ తత్ప్రేత్య నో ఇహ

ఓ అర్జునా! శ్రద్ధ లేకుండా చేయబడు హోమము,
ఇయ్యబడు దానము, ఆచరింపబడు తపస్సు,
ఇంకను జరుపబడు ఇతర శుభకర్మములన్నియును
‘అసత్’ అని చెప్పబడును. దానివలన
జీవించియుండగా కానీ, మరణించిన పిదప కానీ
ఎట్టి ప్రయోజనమూ కలుగదు.

(భగవద్గీత అధ్యాయ. 17 శ్లో. 28)

విశ్వాసముయొక్క రూపాంతరమే శ్రద్ధ. “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం” అన్నది వేదాంతము. శ్రద్ధ ఉన్నప్పుడే జ్ఞానప్రాప్తి కలుగుతుంది. మానవుడు తనను తాను తెలుసుకొనే పరిణామ క్రమములో జ్ఞానమే చివరి మజిలీ. అంతటి ముక్తి ప్రదాయిని అయిన జ్ఞానము కూడా శ్రద్ధవలననే లభిస్తుందని వేద శాస్త్రములు ఘోషిస్తున్నాయి.

కేవలం జ్ఞానప్రాప్తికే కాదు, ఏ సత్కర్మలయినా, హోమములుగాని, యజ్ఞములుగాని, తపములుగాని, దాన ధర్మములుగాని, ఏ శుభ కార్యములుగాని శ్రద్ధ లేకుండా చేసిన వాటివలన కలుగు ప్రయోజనం శూన్యమని శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఉపదేశించెను.

మనిషి ప్రశాంతతను పొందాలి, మోక్షాన్ని అందుకోవాలి అంటే శ్రద్ధ, సబూరి ఉండాలని శిరిడీ సాయిసాధుడు బోధించారు. మానవ విలువలను భద్రపరచునట్టి ఇసుప పెట్టె వంటిది శ్రద్ధ. నమ్మకమే శ్రద్ధ లక్షణము అన్నారు భగవాన్.

పవిత్రమైన కర్మలైనా శ్రద్ధ లేకుండా చేస్తే అవి వ్యర్థములే! అందులకే వేదశాస్త్రములు, అవతార ఉపదేశములన్నీ కూడా శ్రద్ధయొక్క విశిష్టతను తెలుపుతూ

వచ్చాయి. శ్రద్ధ లేకుండా మనము ఏ చిన్న కార్యమునూ సాధించలేము. శ్రద్ధ అనేది దృఢ విశ్వాసముతో, ఆసక్తితో, స్థిరత్వముతో కూడుకొని ఉంటుంది. శ్రద్ధ లేనిదే శుద్ధ ఫలమును ఎట్టివాడైనను పొందలేడన్నారు, భగవాన్.

గొప్ప కార్యములు సాధించినవారు, ఘన కార్యములు సులభముగా నెరవేర్చినవారు అందరూ శ్రద్ధావంతులే! అందుకే, మనకు చిన్నప్పటినుండి పాఠశాలలో గురువులు “శ్రద్ధతో వినండి, శ్రద్ధతో చదవండి” అని బోధిస్తుంటారు.

ప్రేమరతనాలు - 18

శ్రీ సత్యసాయి అవతారోద్యమం ఆద్యంతం కూడా ఎంతో అంకితభావంతో, స్థిరత్వంతో, ఉత్సాహంతో, కొనసాగింది. భగవాన్ తమ 14వ ఏట అవతార ప్రకటన గావించిననాటి నుండి 85వ ఏటవరకు సల్పిన మానవోద్ధరణ కార్యక్రమాలన్నీకూడా ఈవిషయాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తున్నాయి. స్వామివారు కనబర్చిన దక్షత, అకుంతిత దీక్ష, శ్రద్ధ మానవాళికెంతో ఆదర్శప్రాయములు.

అవతార పురుషులకు ఈ లోకంలో పొందవలసింది కానీ, అందుకోవలసిందికానీ ఏమీ ఉండదు. కేవలం భక్తజనులపై గల అవ్యాజ ప్రేమతో వారు ఈ అవనీ యానమునకు సమాయత్తమవుతారు. కాల, కర్మ, కారణ, కర్తవ్యములకు అతీతులుగా ఉండే సాక్షాత్తు దైవస్వరూపు లైనప్పటికీ, వారు తమ కార్యాచరణమునందు చూపించే శ్రద్ధ అనిర్వచనీయము.

భగవాన్ తాము జరిపించే ప్రతి కార్యక్రమంపట్ల కనబర్చే శ్రద్ధ, సునిశిత పరిశీలనా దృష్టి, ఏకాగ్రతతో కూడిన పర్యవేక్షణ వారితో అనుబంధం ఉన్న కార్యవర్గ సభ్యులందరికీ అనుభవమే!

అది ఇంటర్వ్యూ గదిలో చేసే ఉపనయనమే కావచ్చు, లేక సువిశాల ప్రాంగణంలో లక్షలాది భక్తులకు చేసే ఉపదేశమే కావచ్చు; అనారోగ్యంతో ఉన్న వ్యక్తిని పరామర్శించడం మొదలు సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్‌ను నిర్వహించడం వరకు; ఒక విద్యార్థి బాగోగులను విచారించడం మొదలు విశ్వవిద్యాలయాన్ని నడిపించడం వరకు; ఆశ్రమవాసుల అవసరాలను తీర్చడంనుంచి తమ సన్నిధికి వచ్చే దేశ విదేశీ భక్త బృందాలను ఆదరించి ఆశీస్సులించడంవరకు... ఇలా ఏ పనియందైనా వారు మమేకమై కార్యక్రమాలు సల్పేతీరు చూస్తే, అది ఒక్క దైవశక్తికి తప్ప సామాన్య వ్యక్తికి సాధ్యం కాదని మనకు ఇట్టే స్పష్టమవుతుంది.

అట్టి అద్భుత ప్రేమామృతమూర్తి కనుసన్నలలో మెలగుతూ వారి కార్య నిర్వహణలో ఉపకరణంగా ఉపయోగపడటం అనేది జన్మజన్మల సుకృత ఫలం. కార్యాచరణయందు కనబర్చవలసిన శ్రద్ధ, అంకిత భావాలకు సంబంధించి భగవాన్ దివ్య సాంగత్యంలో నేను నేర్చుకొన్న పాఠాలు మీకోసం...

అది 2004 వ సం॥ నవంబరు నెల చివరి వారం. ఒకరోజు సాయంకాలం భజనానంతరం స్వామివారి నివాసమందిరంలో నేను వారికి పాదసేవ చేస్తున్నాను. 'రత్నాకర్' అని మృదువుగా పిలిచారు స్వామివారు. నేను తలెత్తి వారిని చూశాను. "ఇద్దరికీ 70 సం॥లు నిండిన దంపతులు ప్రశాంతి నిలయంలో ఎంతమంది ఉన్నారో కనుక్కో" అన్నారు. ఉన్నవశంగా భగవాన్ అలా అడిగేసరికి, "దేనికి స్వామీ?" అని కుతూహలంతో అడిగాను. "మొదలు కనుక్కొని రా" అన్నారు స్వామి.

"పది జంటలకంటే ఎక్కువ ఉండరేమో స్వామీ" అన్నాను.

"ముందు చెప్పిన పని చెయ్యి" అన్నారు చిరునవ్వుతో.

కారణమేదో తెలియనప్పటికీ స్వామి ఆదేశం మేరకు

2 సమాచార సేకరణకు ఉపక్రమించాను.

ప్రతిపూటా స్వామివారు, 'ఎంతమంది ఉన్నారయ్యా?' అని అడుగుతున్నారు. నా దృష్టికి రాని కొన్ని జంటల పేర్లను వారే సూచిస్తూ వచ్చారు.

ఈ తతంగమంతా పూర్తి అవడానికి ఓ నాల్గు రోజులు పట్టింది. ఆశ్రమంలోనే 70 సం॥లు నిండిన జంటలు 165 ఉన్నాయని తెలుసుకొని ఆశ్చర్యపోయాను. 165 జంటల పేర్ల లిస్టును స్వామి ముందు ఉంచాను.

ఆ జంటల ఫోటోలు ఏవి? అని అడిగారు.

దేనికో తెలియదు. ఫోటోలు కూడా అడుగుతున్నారు. ఇంక ఉండబట్టలేక, "దేనికి స్వామీ?" అని ప్రార్థనా పూర్వకంగా మళ్ళీ అడిగాను. "వీళ్ళందరికీ పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యాలిరా" అన్నారు, భగవాన్.

"పెళ్ళిళ్ళా స్వామీ?" అంటూ ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చాను.

"70 సం॥లు నిండిన దంపతులకు భీమరథ శాంతి అనే ఉత్సవం చేస్తారు. ఆ ఉత్సవం నేను వీళ్ళందరికీ జరిపిస్తాను" అంటూ భగవాన్ తమ మనస్సులోని మాటను వెల్లడించారు.

స్వామి మాటలు విని అక్కడున్నవాళ్ళమంతా ఎంతో ఆనందాన్ని పొందాము.

అప్పటినుంచి ఈ కార్యక్రమానికి సంబంధించిన ఏర్పాట్లలో పూర్తిగా నిమగ్నమయ్యారు, భగవాన్.

ఒకరోజు, "కేవలం ప్రశాంతి నిలయంలోనివారే కాక చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లో ఉన్న దంపతులను కూడా ఇందులో చేర్చితే బాగుంటుంది" అన్నారు.

చిన్ననాటినుండి స్వామిని ఎఱిగిన వృద్ధులు అనేకమంది చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లో ఉన్నారని నాకు తెలుసు. వారిని కూడా ఈ ఉత్సవంలో భాగస్వాములను చేయాలని భగవాన్ సంకల్పించుకోవడం అందరికీ మహదానందం కలిగించింది. దాంతో మొత్తం జంటల సంఖ్య మూడు వందలకు చేరింది.

ప్రశాంతినిలయంలో 'పెళ్ళి' ఏర్పాట్లు మొదలయ్యాయి. ప్రతి రోజూ స్వామివారు తమ సూచనలను, ఆదేశాలను నాకు అందిస్తూ ముందుకు నడిపించారు. స్వామివారి ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో వారి అంచనాలకు అనుగుణంగా పనిచేయటం అంత సామాన్యమైన విషయమేమీ కాదు. ఇసుమంత ఏమరుపాటు కూడా ఉండటానికి వీలులేదు.

పెళ్ళి ఏర్పాట్లకు సంబంధించిన ప్రతి విషయంలోనూ స్వామివారు ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించారు. “దంపతులు బాసింగాలు ధరించాలి కదా, తెప్పించు” అన్నారు. అనేక నమూనాలు తెప్పించి చూపించగా వధువుకి, వరుడికి సరిపోయే బాసింగాలను వారే స్వయంగా ఎంపిక చేశారు. ఆడవారందరికీ కాలి అందెలను, మట్టెలను చేయించమని ఆజ్ఞాపించారు. వాటిలోకూడా ఆకర్షణీయమైనవాటిని వారే సెలెక్ట్ చేశారు. దాదాపు 30 గ్రాముల బంగారు మంగళ సూత్రాన్ని చైనతోసహా స్వామివారే చేయించారు. ముహూర్తం కూడా 2005 మాఘమాసంలో ఫిబ్రవరి 10వ తేదీగా వారే నిర్ణయించారు.

ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొనే దంపతుల కుటుంబ సభ్యులకు అన్ని వివరాలు తెలుపుతూ ప్రత్యేక ఆహ్వాన పత్రమును నాతో వ్రాయించారు. ఆ పత్రికలో వ్రాయవలసిన విషయాన్ని వారే స్వయంగా డిక్టేట్ చేశారు.

ఉత్సవం దగ్గర పడేకొద్దీ ఏర్పాట్లలో స్వామి క్షణం తీరిక లేకుండా గడిపారు ‘వృద్ధ దంపతులు కదా! పీటలమీద కూర్చోలేరు. కుర్చీలు వేసి, ముందర పూజాసామగ్రి పెట్టుకోవడానికి చిన్న టేబుల్ ఏర్పాటు చేయండి’ అన్నారు.

దంపతులందరూ వయస్సు పైబడినవారు కాబట్టి, ముహూర్తం రోజుకి వాళ్ళకి ఎటువంటి ఆరోగ్య సమస్యలూ తలెత్తకుండా ఉండాలని ముందుజాగ్రత్తగా ఒక వైద్యబృందాన్ని ఏర్పాటుచేసి, పరీక్షలు నిర్వహించి అవసరమైనవారికి మందులు ఇప్పించారు.

బంగారు ఉంగరాలు, అందమైన చేతి గడియారాలు, పట్టుచీరలు, జరీ అంచు పంచెలు తెప్పించి సిద్ధంగా ఉంచారు.

దంపతులు ధరించవలసిన చమ్మీ దండలు కూడా ప్రత్యేకంగా స్వామివారే సెలెక్ట్ చేశారు. మొదలు ఎన్నో రకాల దండలు తెప్పించాము. కాని, వారికి అంత సంతృప్తికరంగా అనిపించలేదు. దాదాపు ఇరవై ముప్పై రకాల దండలను చూసి ఒకదానిని సెలెక్ట్ చేశారు. పెళ్ళికి తగినట్లుగా కుల్వంట్ హాలులో కార్పెట్ వేయించమన్నారు. పెళ్ళిరోజున విందుభోజనంలో వడ్డించవలసిన పదార్థాలను కూడా స్వామివారే స్వయంగా నిర్ణయించారు. ఈరీతిగా ఏర్పాట్లన్నీ చక్కచక్కా ముందుకు సాగాయి.

“దంపతుల కుటుంబ సభ్యులు, ఇంకా బంధుగణం ఉంటారు. వారందరూ చూసి ఆనందపడేటట్లుగా పాత మందిరంనుండి కళ్యాణ వేదికయైన కుల్వంట్ హాలుకు మంగళవాాయిద్యాలతో దంపతులను తోడ్కొని రావాల”ని ఆదేశించారు. “ఆ ఊరేగింపులో బంజారా నృత్యం ఉంటే చాలా బాగుంటుంది, ఏర్పాటు చేయండి” అని ఆజ్ఞాపించారు.

ఇంత భారీ ఎత్తున జరుగుతున్న ఉత్సవంలో నృత్య ప్రదర్శన చేయడానికి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లో ఉన్న బంజారా నృత్య బృందాలు సరితూగవని మాకనిపించింది. మేము సూచించిన ప్రత్యామ్నాయ నృత్యరీతులను స్వామి ప్రకృకుపెట్టారు. దాంతో పేరెన్నిక గన్న బంజారా నృత్యకారులకోసం రాష్ట్రమంతటా గాలింపు మొదలు పెట్టాము. చివరకు ఢిల్లీలో గణతంత్ర దినోత్సవ వేడుకలలో రాష్ట్రపతి సమక్షంలో నృత్య ప్రదర్శన చేసిన ఒక బంజారా నృత్య బృందం వరంగల్ జిల్లాలో ఉందని తెలిసి వాకబు చేశాము. వారెంతో ఆనందంగా అంగీకరించారు.

పెళ్ళిరోజు ఉదయం దంపతులు స్వామివారు ప్రసాదించిన పట్టువస్త్రాలను ధరించి, నూతన వధూ వరులవలె ముస్తాబై, ఊరేగింపుగా పెళ్ళి వేదికవద్దకు రావడానికి పాతమందిరంవద్ద చేరారు. ఏడు పదులు దాటిన ఆ దంపతులు నుదుట అందమైన బాసింగాలను ధరించి, తళతళ మెరిసే మాలలు మెడలో వేసుకొని, మంగళవాద్యాల నడుమ ఊరేగింపుగా నడచి వస్తుంటే చూచి ఆనందపడని హృదయం లేదు.

డప్పు వాద్యాలకు మైమరచి నృత్యం చేస్తూ బంజారా బృందం ముందుకు సాగిన ఆ అద్భుత దృశ్యం ఊరేగింపుకు వినూత్నమైన శోభ తెచ్చింది. పురజనులంతా వీధికి ఇరుప్రక్కల నిలబడి, మేడలపై క్రిక్కిరిసి ఎంతో ఉత్సుకతతో ఊరేగింపును తిలకించి పులకించారు.

ఈ ఊరేగింపు సాయికుల్వంట్ హాలులోకి ప్రవేశించగానే, ‘పెళ్ళిపెద్ద’గా ప్రశాంతి మందిరంలో ఎంతో ఆత్రుతతో వేచియుండిన స్వామివారు దంపతులపై తమ కృపాకటాక్ష వీక్షణాలను ప్రసరిస్తూ అభయహస్తాలతో ఆశీస్సులందించిన ఆ మహత్తర దృశ్యం భక్తులలో అవధుల్లేని ఆనందాన్ని నింపింది.

నిర్ణీత స్థానాల్లో ఆసీనులైన మూడు వందల మంది దంపతులవద్దకు స్వామివారే స్వయంగా వెళ్ళి బంగారు మంగళ సూత్రాలను అందజేసి అనుగ్రహించారు. అనుకోకుండా అందిన ఈ ఆశీర్వాదాన్ని తలుచుకొని దంపతులందరూ ఉప్పొంగిపోయారు.

“న భూతో న భవిష్యతి” అన్నరీతిగా ఉత్సవం అంగరంగ వైభవంగా జరిగింది. ఈ ఉత్సవ ఏర్పాట్లలోనూ, నిర్వహణలోనూ ప్రతి విషయాన్ని స్వామివారు నాకు చెప్పి నాచేత చేయించడం నా భాగ్యం. అందుచేతనే ఆ ఉత్సవ విశేషాలను ఇంత వివరంగా వ్రాయడం జరిగింది.

అయితే, పాఠకులకు ఒక చిన్న మాట. స్వామివారు ఈ కార్యక్రమంపట్ల ఇంత శ్రద్ధ చూపుతూ, ఇంత ఘనంగా జరిపించారంటే, ఆ సమయంలో మిగిలిన కార్యక్రమాలను ప్రక్కన పెట్టారనుకుంటే, పొరపాటే!

నిత్యం భక్తులకు దర్శనాలు, ఇంటర్వ్యూలు ఒకప్రక్క జరుగుతూనే ఉన్నాయి. మరో ప్రక్క విద్యాలయాల, వైద్యాలయాల అధికారులకు నిర్వహణకు సంబంధించిన సూచనలు, ఆదేశాలు స్వామివారు ఇస్తూనే ఉన్నారు. దేశ, విదేశాలలోని సాయిసేవాసంస్థల పదాధికారులతో సంప్రదింపులు, సలహాలు కొనసాగిస్తూనే ఉన్నారు. వీటన్నింటిమధ్య క్రిస్మస్, సంక్రాంతి పండుగలు, యూనివర్సిటీ స్పోర్ట్స్ మీట్ వంటి విశేష కార్యక్రమాలు కూడా వారి ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలోనే జరిగాయి. ఆయా కార్యక్రమాల నిర్వహణా బాధ్యతను వహించిన వ్యక్తులను అడిగినా, వారుకూడా స్వామి తమను ఏరీతిగా ముందుకు నడిపించారో ఇంతకంటే విశదంగా చెప్పగలరు.

ఇక్కడ మనం గ్రహించాల్సిందేమిటంటే, ప్రతి కార్యక్రమానికి స్వామి సమయం కేటాయించేవారు. మనం ఒక పని చేస్తే, మరో పనికి టైమ్ లేదంటాము. కానీ, స్వామి, “సహస్ర శీర్షా పురుషః...” అన్నట్లు ఏకకాలంలో ఎన్ని పనులైనా అదే శ్రద్ధతో జరిపించగలరు. ఇదంతా ఎవరికోసం? మనకోసమే! ఒక నిమిషమైనా తమకోసం వారు కేటాయించుకున్న దాఖలా నేను చూడలేదు. వారి ప్రతి నిమిషం భక్తులకే అంకితం. ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అన్న తమ ప్రకటనకు అనుగుణంగా మనకోసం వారు నిర్విరామంగా కర్మాచరణయందు నిమగ్నులయ్యే

ఉంటారు. Change of work is rest అంటారు, భగవాన్. పనిలో మార్పు వారికి విశ్రాంతి. ఇంతటి దృఢ దీక్ష అచంచల సంకల్ప శక్తివల్లనే వారి అవతారోద్యమం అనతికాలంలోనే ఖండఖండంతరాలకు విస్తరించింది. దీనివెనుక స్వామివారు ఒనరించిన అవిరామ కృషి మానవుల అంచనాలకు అందనిది. ఎంతటి మేధావంతులైనా, ఎంతటి శక్తియుతులైనా ఎన్నో వందల ఏళ్ళు కృషి చేసినా సాధించడానికి వీలుకాని లోకోద్ధరణ కార్యాలను తమ జీవిత కాలంలోనే సాకారం చేసి స్వామివారు మనల్ని తరింపజేశారు.

ఇదంతా మనపై వారికి గల కరుణ, ప్రేమలకు నిదర్శనమే! వారు ఆజ్ఞాపిస్తే ఎంతటి పనైనా చేయడానికి భక్తులు సిద్ధంగా ఉంటారు. కానీ, ఆ జగన్మాత సాయిమాత తమ బిడ్డలకోసం, తమ బిడ్డలతో మమేకమై ఈ కార్యక్రమాలు చేయడంవల్లనే ప్రపంచానికే ఆదర్శ ప్రాయమైన సేవాసంస్థలుగా సాయిసంస్థలు రూపు దిద్దుకున్నాయి. సమాజ సేవల్లో తమకెవరూ సాటిరాని స్థాయికి ఎదిగాయి.

ఎనిమిది నెలల్లో ఒక సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ కట్టాలంటే సాధ్యమా?! ఒక సంవత్సరంలో 750 గ్రామాలకు నీరందించడం సామాన్యమైన విషయమా?! కేవలం నాలుగు నెలల్లో అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలతో ఒక ఇండోర్ స్టేడియం నిర్మించడం ఊహించగలమా?! మరి ఇవన్నీ ఎలా సాధ్యమయ్యాయి? వీటన్నింటిపట్ల స్వామివారు చూపిన శ్రద్ధ, అంకిత భావాలే ఆ అసాధ్యాలను సుసాధ్యం చేశాయి.

అంతటి శ్రద్ధ, ఆసక్తులను అలవర్చుకొని సాయి సంస్థల సభ్యులమందరమూ అంకిత భావంతో పని చేయడమే మనముందున్న కర్తవ్యం. సాధన ఫలించాలన్నా, శివానుగ్రహం కలగాలన్నా, మనం శుద్ధి కావాలన్నా, లేక సిద్ధి పొందాలన్నా మనకు శ్రద్ధ ఉండి తీరాలి. అట్టి శ్రద్ధ, సబూరి, అంకిత భావాలను పెంపొందించుకొని సాయి మార్గంలో నడిచేవిధంగా భక్తులందరినీ ఆశీర్వదించాలని సాక్షాత్ శివస్వరూపులైన స్వామిని ప్రార్థిస్తూ...

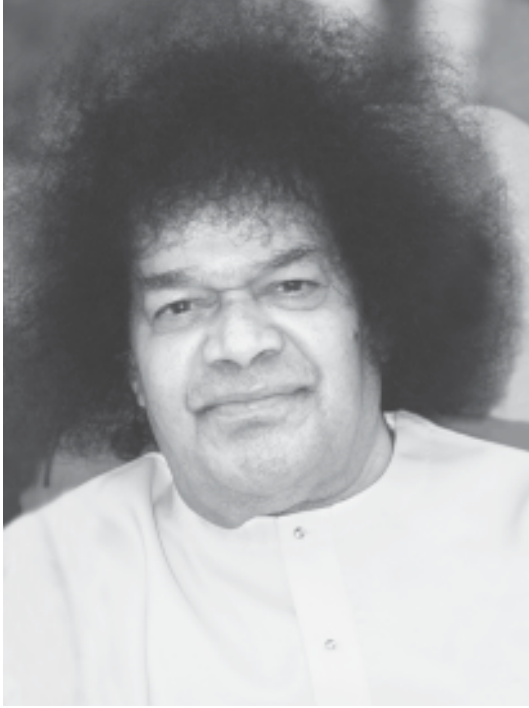
“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

✽

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

దాన ధర్మాలకు చందాలు పోగుచెయ్యకండి

(2013 మే సంచిక తరువాయి భాగం)

సాయి ఆశించునది గుణమే కాని, ధనము కాదు

ఈనాడు దేశమునకు క్రమశిక్షణ అత్యవసరము. క్రమశిక్షణ కోల్పోవటంచేతనే సత్కర్మలపైన విశ్వాసము కోల్పోతున్నాము. కనుక, క్రమశిక్షణే మన జన్మకు సరియైన మార్గమని భావించుకొని క్రమశిక్షణ పాటించుకుంటూ పోవాలి. డిసిప్లిన్ లేకపోతే డివోషన్ లేదు. డివోషన్ లేకపోతే ద్యూటీ చేయలేము. కనుక, డిసిప్లిన్, డివోషన్, ద్యూటీ - ఈ దశాకరత్రయమును గుర్తుంచుకోవాలి. యావత్ప్రపంచమును ఒక్క ఇల్లుగా విశ్వసించి, పవిత్రమైన దేశసేవ, సమాజసేవయందు మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించటం ప్రధాన లక్ష్యముగా మీరు భావించాలి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! మనము ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రవేశించి, సత్కర్మలు ఆచరిస్తూ సమాజసేవలు సల్పుతున్న కొన్నికొన్ని సమయములందు మాయ మనలను ఆవరించి పెడమార్గములు పట్టిస్తుంది. Death is sweeter than the blindness of ignorance. ఈ మాయ ఎట్టివారికైనా కొన్నికొన్ని క్షణములయందు కొంత చంచలత్వం కలిగిస్తుంది. సత్యసాయి తత్వాన్ని గుర్తించినవారు చాలా తక్కువమంది. నిజముగా సత్యసాయి తత్వాన్ని, సత్యాన్ని గుర్తించినవారైతే అపోహలకు ఏమాత్రం స్థానము ఇవ్వటానికి వీలుకాదు.

భారతదేశమందు యువకులైనవారు పెడమార్గము పట్టి, మన భారతీయ సంస్కృతిని పునరుద్ధరించడానికి వెనుకంజ వేస్తున్న ఈ సమయమునందు విద్యార్థులను ఉత్సాహపరచి భావిభారతోద్ధారకులుగా తయారుచేయాలనే సత్సంకల్పముతోనే ఈ విద్యామందిరములు నెలకొల్పటం. నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక మార్గములయందు మన యువకులను ఉత్సాహపరచి మన సంస్కృతిని వారిద్వారా అభివృద్ధి గావించుకొనే ప్రయత్నమే సాయి సత్సంకల్పము. సాయి ఆశించునది గుణమేగాని ధనము కానేరదు..... ఇలాంటి సత్కర్మల నిమిత్తమై ధనము ప్రోగుచేసుకునేవారు లేకపోలేదు. ఇవి సత్యసాయి సంస్థలకు అపకీర్తి తెచ్చే సంస్థలుగా రూపొందుతున్నాయి. సత్యసాయి ఆశయాలకు సంబంధించిన సంస్థలు పది ఉండినప్పటికీ చాలు, వేల సంస్థలు మనకక్కరలేదు. “గంగిగోవు పాలు గరిటెడైనను చాలు, కడివెడైననేమి ఖరము పాలు?!”

‘పూర్ ఫీడింగ్’ కాదు, ‘ఫీడింగ్ ఆఫ్ ది పూర్’

నారాయణసేవ నిమిత్తమై మనము కొంత ప్రోగుచేసి బీదలకు అన్నదానం చేయటం అత్యవసరమని కొందరు సలహాలు ఇచ్చారు. ఈ లోకములో బీదవారు ఎవరు?

ధనవంతులు ఎవరు? Who is the richest man in the world? He who has much satisfaction is the richest man. Who is the poorest man in the world? He who has much desires is the poorest man. (తృప్తిగలవాడే అందరినీ మించిన ఐశ్వర్యవంతుడు, మితిమీరిన కోరికలు గలవాడే అందరికంటే బీదవాడు)

నారాయణసేవను 'పూర్ ఫీడింగ్' అంటున్నారు. ఆ పదము సరిగా లేదు. ఫీడింగ్ చేస్తున్నాము. దానిని పూర్ గా చేయటమా? ఎంత దరిద్రము?! 'ఫీడింగ్ ఆఫ్ ది పూర్' అనటం సరియైనది. ఉత్సాహం ఉన్నవారు, సంస్థలలో అధ్యక్షులుగా ఉన్నటువంటి పదిమందో, ఐదుమందో చేరి ఇలాంటివి చేయటానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చునుగాని, దాని నిమిత్తం పదిమంది దగ్గరకు పోయి చేతులు చాపి బిచ్చమడగటమెందుకు?! సత్యసాయి సంస్థలలో చేరిన సభ్యులందరూ 'బిగ్ బెగ్గర్స్' అనే అపకీర్తి తేకూడదు. ఇంటింటికి వెళ్లి బలవంతంగా ధనము ప్రోగుచేసుకొనే విషయంలో మాత్రం సత్యసాయి సంస్థలు యేమాత్రము కూడను అడుగు వేయకూడదనేది కఠినమైన శాసనము.

నారాయణ సేవ నిమిత్తం ఒక చిన్న సలహా

నారాయణ సేవ చేయాలని మీకు ఆసక్తి ఉంటే ఒక చిన్న సలహా నందించటానికి నేను ఉత్సాహపడుతున్నాను. ఒకే పర్యాయం పది సేర్లో, ఇరవై సేర్లో బియ్యం వండి పేదలకు పెట్టుటకు కొందరికి శక్తి లేకపోవచ్చును. లేక, కొన్ని సమయాల్లో అది వీలుకాకపోవచ్చును. ఈ కార్యక్రమాన్ని 'దరిద్ర నారాయణసేవ' అంటున్నావు కదా! నారాయణుడనగా ఎవరు? దైవస్వరూపుడు. నిత్యము నీ ఆరాధ్య దైవమునకు నైవేద్యం పెడుతుంటావు. ఆవిధముగా చేసేదానికంటే నిత్యము ఇంటి యిల్లాలు వండుటకు పూర్వము పిడికెడు బియ్యం, ఇది స్వామియొక్క భిక్ష అని ప్రక్కకు తీసిపెట్టి, ఒక వారమునకు కూడబెట్టిన బియ్యం, ఒక్కొక్క సాయిభక్తుడు చేర్చి, వారమునకు ఒక పర్యాయం యిలాంటి దరిద్ర నారాయణసేవ చేయుటకు సరియైన మార్గముగా ఉంటుంది. అనాథలనేవారు లోకములో లేరు. స్వామే అనాథుడు. అలాంటి స్వామికే మీరు భిక్ష

పెట్టటానికి ప్రయత్నం చేయండి. దీనిని పురస్కరించుకొనే ఒక కవి చెప్పాడు, "పక్షివాహన హరికి లక్ష్మి వక్షమందే ఉండ భిక్షమెత్తెను ఏల బిడియపడక!" అనగా ఏమిటి? తనకు సర్వమూ ఉండినప్పటికిని తాను యేమీ లేనివాడు. అనగా వాంఛారహితుడు. కనుక, భగవంతుడు అనాది, నాశనము లేనివాడు, అనాథుడు.

ఒకానొక సమయములో కబీరు దగ్గరకు కొందరు వ్యక్తులు వచ్చి ధనమునందిస్తూ, మహారాజు పంపించాడని చెప్పారు. ఎందుకు పంపించాడని అడిగితే, "నీవు అనాథవు కనుక నీ ఖర్చులకోసం పంపించాడు" అన్నారు. అప్పుడు కబీరు, 'నేనా అనాథను! నాకు నాథుడున్నాడు. నా నాథుడు శ్రీరామచంద్రుడు. ఎట్టి నాథుడూ లేనివాడు శ్రీరామచంద్రుడు కనుక అతనే అనాథుడు. కనుక, ఈ డబ్బును అతనికే అర్పించండి" అని చెప్పాడు. కనుక, మీరంతా భిక్షమెత్తేవారిని చూచి వారు అనాథలని భావించుకోకూడదు. వారు అనాథలు కారు. అనాథుడు దైవము. కాబట్టి, దైవమునకు మీరు నిత్యం ఒక పిడికెడు బియ్యము తీసి ప్రక్కకుపెడుతూ, వారమునకొకసారి దానిని బీదలకు, బలహీనులైనవారికి పంచిపెడితే సరియైన మార్గమును అవలంబించినవారవుతారు.

భిక్షకుడు ఇంటింటికి వచ్చి, 'తల్లీ! నేను అనాదిని, నాకింత భిక్షం పెట్టండి' అంటున్నాడు. తెలిసో తెలియకో సత్యాన్నే ఉచ్చరిస్తున్నాడు. అనాది అంటే ఏమిటి? ఆది అంత్యములు లేనిది. 'అనాదిని' అని చెప్పుకోవడంద్వారా తన సత్యస్వరూపమైన ఆత్మస్వరూపాన్ని ప్రకటిస్తున్నాడు. ఇట్టి సత్యాన్ని గుర్తించటము, మన వేదవిహితమైన సంస్కృతిని పోషించుకోవడం, ఇలాంటి పవిత్రమైన విషయాలను పెద్దలు, అనుభవజ్ఞులైన పండితులద్వారా శ్రవణం చేసి సరియైన అంతరార్థమును తెలుసుకోవటం అత్యవసరం.

దాన ధర్మాలతోనే ధనానికి సార్థకత

సత్యసాయి సంస్థలలో సభ్యులైన మీరు ఏవిధంగానూ ధనం ప్రోగుచేసే మార్గంలో ప్రవేశించక గుణమును అభివృద్ధిపరచుకొనే మార్గములో సాధనలు సల్పి ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని లోకానికి అందించాలని నేను

అశిస్తున్నాను. ఇష్టమైనవారు, లేక శ్రద్ధ కలిగినవారు, ఉత్సాహపడేవారు 'హెల్త్ అండ్ ఎడ్యుకేషన్' నిమిత్తం యిచ్చుకోవటానికి సాయికి యేమాత్రము అభ్యంతరము ఉండదు. అటువంటి ఉత్సాహమున్నవారు నేరుగా బ్యాంకుకు వెళ్లి మీ శక్త్యనుసారము కట్టి రసీదు పుచ్చుకోవచ్చునే తప్ప యితరుల హస్తములో పెట్టుటకు మాత్రము ఎవ్వరూ పూనుకోకూడదు. ఆవిధంగా పూనుకోవడంచేత సత్యసాయి పవిత్ర నామాన్ని మీరు అపవిత్రం గావించినవారవుతారు. మన జీవితంలో అనేక రకములుగా ధనాన్ని ప్రోగుచేసుకుంటాం. ఇలాంటి పవిత్రమైన కార్యాలకు వినియోగించి ఆ ధనాన్ని సార్థకం గావించుకోవటం అత్యవసరం. దాన, ధర్మములను మన భారతీయులు అనాది కాలమునుండి ఆచరిస్తూవచ్చారు.

ఈనాటి పరిస్థితిలో ఎక్కడ చూచినప్పటికిని ధనము ప్రోగుచేసే దురభ్యాసంతో ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు అడుగంటి పోతున్నాయి. పాశ్చాత్య దేశములలో మన భారతీయుల యొక్క ఆధ్యాత్మిక యుక్తులను అసహించుకొనే పరిస్థితికి కూడను తెచ్చుకొంటున్నారు. ఆధ్యాత్మిక ప్రచారం పేరుతో కొందరు పాశ్చాత్యదేశాలకు వెళ్లి ధనం ప్రోగుచేసుకోవటం ద్వారా మన దేశ సంస్కృతిని అపవిత్రం గావిస్తున్నారు. నిజంగా ఆధ్యాత్మిక ప్రచారం జరపాలనుకొనే సదుద్దేశ్యము కలిగినవారికి భారతదేశములో ప్రచారమునకు ఎంతో అవకాశము కలదు. తమ ఇంటిలోనున్న మాలిన్యమును గుర్తించుకొనక పరదేశములకు పోయి గొప్పగా ప్రచారం చేస్తున్నామనుకోవడం కేవలం వెణ్ణితనము, దొంగవేషము తప్ప అన్యము కానేరదనే సత్యాన్నికూడను గుర్తించటం అత్యవసరం. తన ఇంటిలో మాలిన్యం చేరి ఉంటున్నది. తన ఇంటిని మొట్టమొదట శుభ్రం చేసుకొని తరువాత పరుల ఇంటిని శుభ్రం చేయటానికి ప్రయత్నించవచ్చు.

ఈనాడు అనేకమంది పాశ్చాత్య దేశాలకు ప్రయాణమై పోతున్నారు. కారణం ఏమిటి? కేవలం డాలర్స్ ను కలెక్ట్ చేయటానికి! మంత్రానికి డాలర్స్, ఉపన్యాసానికి డాలర్స్, సలహాలకు డాలర్స్, అంతా డాలర్స్, డాలర్స్, డాలర్స్!! వీరంతా పెద్దలు కాదు, బిగ్ బెగ్గర్స్! ప్రేమకు ప్రేమ, హృదయానికి హృదయము అందించే వ్యక్తియే

ఆధ్యాత్మికతకు నిజమైన అధికారిగాని అన్యులు కారు. పవిత్రమైన దైవప్రేమను ధనమునకు అమ్ముకొనే దరిద్రులా వీరు! భారతీయ ఆధ్యాత్మిక శక్తులు అమ్ముకొనేవి కాదు, పాశ్చాత్యులు కొనుక్కోనేటటువంటివి కాదు. అంతరార్థము తెలియని అనేకమంది పాశ్చాత్యులు కొనుక్కోవటానికి ప్రయత్నములు సల్పుతున్నారు.

సరియైన సాధకుని లక్షణం

దైవంతో అవినాభావ సంబంధం కల్పించుకొనటానికి ఎవరు సాధన చేస్తారో వారే నిజమైన సాధకులు. పాశ్చాత్య దేశములందు క్షణక్షణమునకు మార్పుచెందుతున్న సాధనలు సల్పుతున్నారు. సాధకునికి చలించని మనస్సు, భ్రమించని దృష్టి ఉంటుండాలి. అంతేకాని, నేడొక గురువు, రేపొక గురువు, తర్వాత మరొక గురువు ... ఈవిధంగా దినమునకు ఒక గురువును మారుస్తుంటే, గురువేమైనా బుష్కోటా రోజూ మార్పుకోవడానికి! గురి తప్పినవాడే గురువును మార్చుకుంటాడు. నిజముగా గురి ఒక్కటే ఉన్నవాడు ఒకే గురువుతో, ఒకే లక్ష్యముతో ఉంటాడు; ఎన్ని కష్టములైనా, దుఃఖములైనా, నిందలైనా, నిష్కారములైనా తన లక్ష్యాన్ని మార్పుకోకుండా ఉంటాడు. అలాంటివాడు సరియైన సాధకుడు, ఆదర్శవంతమైన భక్తుడు. సుఖమో, ఆనందమో, ఆదాయమో లభించిన దినము స్వామి ఫోటోలు పది గోడలకు తగిలించటము; కష్టమో, నష్టమో కలిగినప్పుడు, అభీష్టానికి విరుద్ధంగా జరిగినప్పుడు ఉన్న ఫోటోలు తిప్పి పెట్టటం ... ఇదా భక్తియొక్క లక్షణం! ఇటువంటి భావములు గలవానికి ఏనాటికీ తరించే ఉపాయం చిక్కదు. తరించగోరు వ్యక్తి అన్నిరకములైన కష్టములను భరించటానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. భారతదేశములో అనేకమంది మహనీయులు కష్టములకు, నష్టములకు, నిందలకు, నిష్కారములకు ఓర్చి వారి పవిత్ర భావములను ప్రపంచమునకు ప్రచారము సల్పినారు. లోకకళ్యాణ నిమిత్తమై జీసస్ తన ప్రాణమును అర్పితం గావించటానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు. ఈవిధంగా మంచిని ప్రబోధించేవారికి అనేక కష్టములు సంప్రాప్త మౌతుంటాయి; అడ్డులు తగులుతుంటాయి. కాచిన చెట్టుకే రాళ్ళ దెబ్బలు; కాయని చెట్టును ఎవ్వరూ పట్టించుకోరు.

పట్టిన పట్టేదా పట్టనే పట్టితివి
 పట్టు నెగ్గెడుదాక అట్టై ఉండు
 కోరినదేదియో కోరనే కోరితివి
 కోర్కె చెల్లెడుదాక కొలచియుండు
 తలచినదేదియో తలచనే తలచితివి
 తలపు తీరెడుదాక తరలకుండు
 అడిగినదేదియో అడగనే అడిగితివి
 అడిగినదిదాక విడువకుండు
 పోరుపడలేక తానైన బ్రోవవలయు
 ఒడలు తెలియక నీవైన అడుగవలయు
 అంతియేగాని ఊరక తిరిగిపోవుట
 భక్తుని దీక్షకాదు....

అట్టి దృఢ సంకల్పముతో నీవు దేనికైనా సంసిద్ధంగా ఉండాలి. ఈ దీక్షయే మహా తపస్సు. ఇట్లాంటి తపస్సు గావించినవారిలో తమస్సు చేరటానికి యేమాత్రము అవకాశముండదు.

నిరంతర సేవకులుగా ఉండండి

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా! సత్యసాయి సేవాసంస్థలు, సత్యసాయి సేవాదళము, సత్యసాయి సేవాసమితి.... అన్నీ సేవ, సేవ అనే పదముతో కూర్చబడినటువంటివి. కనుక, మనము నిరంతరముకూడను సేవకులుగా ఉండి ఆ లోకనాయకుణ్ణి పొందే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవడం అవసరం. అంతేగాని, మీరు నాయకులు కావటానికి ప్రయత్నం చేయకండి. పాశ్చాత్య దేశములో నేడు సేవకుడుగా ఉండి, రేపటికి లీడరుగా మారిపోయి, ఆ తరువాత గురువుగా తయారైపోతున్నారు. ఇలాంటి గురువులవల్ల ఎంత ప్రమాదమో మీరు యోచించుకో వచ్చును. కనుక, గురువులుగా తయారుకావటానికి సంకల్పించుకోకండి. నిరంతరము సమాజ సేవకులుగా ఉండే సత్సంకల్పాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోండి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! సత్యసాయి సేవాదళము నందు, సేవాసమితులందు చేరిన సభ్యులందరు ఒక్క తల్లి బిడ్డలవలె కలసిమెలసి ఉండాలి. పరస్పర విరుద్ధమైన భావములు, అసూయాడంబరములుగాని ప్రదర్శించకుండా ఉండాలి. పాశ్చాత్య దేశములలో 'సత్యసాయి సేవాసమితి'

అని పేరు పెట్టటానికి వీలుకాదు..... 'సత్యసాయి సేవా ఆర్గనైజేషన్' అని చెప్పుకోవటం చాలా సులభమైన మార్గము. అది చాలా మంచి మార్గముకూడను.

పాశ్చాత్య సభ్యులారా! మీకు ప్రత్యేకముగా కొన్ని విషయములు చెప్పవలసిన అవసరమున్నది. భారత దేశమునకు, మీ దేశమునకు కొన్నికొన్ని పద్ధతులలో, కర్మలలో వ్యత్యాసము ఉంటుంది. భజనమండలి, సేవాసమితులు, స్టడీ సర్కిలు అనేవి ప్రత్యేకముగా జరుపుకున్నప్పటికిని, ఆయా దేశమునకంతా ఒక ఐదుమందో, పదిమందో కూడి సరియైన సమష్టి స్వరూపంలో కౌన్సిల్ ఆఫ్ మేనేజిమెంటును నియమించుకోవటం అత్యవసరము. వ్యక్తిగతమైన అధికారములకు స్థానము యివ్వకండి. కౌన్సిల్ ఆఫ్ మేనేజిమెంటు అని పెట్టుకొని, ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క బాధ్యత తీసుకొని సంస్థతో సన్నిహితమైన సంబంధము కలిగి ఉండటం అత్యవసరమని గుర్తించాలి.

ఒక సంస్థ మరొక సంస్థను విమర్శించటంగాని, ఒక సంస్థ మరొక సంస్థకంటే పెద్దది, లేక, చిన్నది అనే భేదభావములు పెంచుకోవటంగాని యేమాత్రము చేయకూడదు. ఏదైనా ఒక సంస్థలో అలాంటి విమర్శలు వచ్చినప్పుడు ఈ కౌన్సిల్ ఆఫ్ మేనేజిమెంటువారు వాటిని క్షణంలో రూపుమాపి అన్యోన్యత నెలకొల్పే ప్రయత్నానికి పూనుకోవటం అత్యవసరం. అందరూ ఒకే హస్తములో ఉన్న వ్రేళ్లవలె కలసిమెలసి పనిచేయటం అత్యవసరం. ఆవిధమైన లక్ష్యమును మీరు మనస్సునందుంచుకొని, సంస్థలను అభివృద్ధిగావించుకొని, అశాంతిని దూరం చేసుకొని, ప్రశాంతమైన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ, "సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు" అని ఆకాంక్షించాలి.

సర్వదేశములూ సుఖంగా ఉండాలి. నిత్య కళ్యాణంగా ఉండాలి. సర్వులూ క్షేమంగా ఉండాలన్నదే నా ఆశయమని మీరు గుర్తించి వర్తించాలని ఆశీస్తూ, ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

(1975 నవంబరు 21వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల రెండవ ప్రపంచ సమ్మేళనం సందర్భంగా భగవాన్ అనుగ్రహించిన ఈ దివ్యోపన్యాసాన్ని మాకు అందజేసిన శ్రీ పి.వి. సుబ్బారావుగారికి కృతజ్ఞతలు)

అంతర్యామి దివ్యసందేశం

—

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

—

“భగవంతుడు సర్వత్రా ఉన్నాడు; నీయందుకూడా ఉన్నాడు. కనుక, నీ సత్సంకల్పమే భగవత్స్వరూపంగా రక్షిస్తున్నది. ఆయన ప్రజ్ఞాస్వరూపుడు. అందుకే ‘ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ’ అన్నారు. ఆయన ప్రతి మానవునిలోనూ ఉన్నాడు. భగవంతుడు ఎక్కడుంటాడన్నది సర్వ సాధారణమైన ప్రశ్న. నువ్వు నిత్యం భోజనానికి ముందు చేసే ప్రార్థనలోనే నీకు జవాబు లభిస్తుంది. “బ్రహ్మార్పణం” చెబుతున్నావు. “అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః”, “వైశ్వానరునిగా నేను నీలోనే ఉంటున్నా” అంటున్నాడు భగవంతుడు. నీలోపల ఉన్న భగవంతుడే నిన్ను రక్షిస్తున్నాడు. నీ హృదయానికి విరుద్ధంగా నువ్వు ప్రవర్తించావా, ఆ భగవంతుడే నిన్ను శిక్షిస్తున్నాడు. చెడ్డగానీ, మంచిగానీ నీయొక్క భావాల ప్రతిబింబాలే! ఏదో ఒక దేవాలయానికి వెళ్ళి పూజ చేసినంతమాత్రాన అక్కడ భగవదనుగ్రహం లభిస్తుందని భ్రమించవద్దు. దేవుణ్ణి పూజించి, జీవుల్ని బాధిస్తే నీకు సుఖం లభిస్తుందా?! సర్వ జీవుల్లోనూ దైవత్వాన్ని చూడటం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. ఏకాత్మభావాన్ని పెంపు చేసుకోవాలి” అన్నారు స్వామి.

ఈనాడు గీతాప్రచారకులు ఎక్కువైపోతున్నారు. మంచిదే! వీరు గీతను చూడగానే కళ్ళకడ్డుకుంటున్నారు, పూజలు చేస్తున్నారు... వీరు కాగితాలను గౌరవిస్తున్నారా? లేక, లోపలున్న విషయాలను గౌరవిస్తున్నారా? అని ప్రశ్నిస్తారు, స్వామి. భగవద్గీత బోధించినది ఏకాత్మ భావాన్ని. అందరిలో ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటేనన్నది. “ఏకోవసి సర్వభూతాంతరాత్మ”, “మమైవాంశో జీవలోకే జీవ భూతస్సనాతనః”, “నా అంశమే నీవు” అన్నది. “దివ్యాత్మస్వరూపులారా!” అని మనల్ని సంబోధిస్తూ, మనలోని దైవత్వాన్ని మనం గుర్తించాలని స్వామి అనుక్షణం శరీరవాణిగా, అశరీరవాణిగా మనలను చైతన్యవంతులను గావిస్తూనే ఉన్నారు. అంతర్యామిని గుర్తించమని ఉద్బోధిస్తూనే ఉన్నారు. అలనాడు శ్రీకృష్ణుడు

పార్థునికి మహాభారత యుద్ధ సమయంలో గీతను బోధిస్తే ఈనాడు సాయికృష్ణుడు నిరంతరం, నిర్విరామంగా, దశాబ్దాల తరబడి గీతా సారాంశాన్ని ప్రబోధిస్తూనే ఉన్నారు.

“నీవు సత్యాన్ని అనుసరించాలి, ప్రేమతో జీవించాలి. నీ ప్రేమే నీ పరమాత్మ. నీ సత్యమే నీ పరమాత్మ. నీకు ఏ గ్రంథంతోనూ అవసరం లేదు. గ్రంథపరమైన ఎటువంటి సందేశాలూ నీకవసరం లేదు. అందరిలోనున్న సత్య ప్రేమలను సమత్వంతో చూడగలగటమే నిజమైన ఆధ్యాత్మికతకు పరాకాష్ఠ. “పండితాః సమదర్శినః” సమదర్శనం ఉన్నదే పాండిత్యం. అట్లుగాకుండా, కేవలం పుస్తకాలు చదివి, తర్కించి, ఇతరులకు బోధించటమనేది విశ్వప్రేమతత్వాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయటమే అవుతుంది. అందరిలోనూ సత్యప్రేమలున్నాయని గ్రహించుకో, సమన్వయం చేసుకో, సంరక్షించుకో! ఇదే నిత్య సాధన. భగవంతుని ప్రేమించి, ఆ ప్రేమను మనం అనుభవించి, అనుభవించిన ప్రేమను ఇతరులకు అందించటానికి ప్రయత్నించాలి” అంటారు స్వామి.

విశ్వవిరాట్ స్వరూపులైన స్వామి, తమ సందేశాలలో మనలోని దివ్యాత్మలతో సంభాషిస్తున్నట్లుగా, మనలో ఒకరై దివ్యాత్మ తత్వంతో మనలను మమేకం చేసుకుంటూ, ఆత్మా పరమాత్మల ఐక్యతా భావంతో, ఏకాత్మ తత్వంతో మనకి కర్తవ్యాన్ని ఉపదేశిస్తుంటే, మధుర భక్తి భావనలతో, మధుర ప్రేమ ప్రవాహంలో, దివ్యానందంతో, అద్వైతానందంతో, అమృతానందంతో, అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకునిలో మమేకమయ్యామనించటం లేదా?! సాయికృష్ణుని వాక్ మురళికి పారవశ్యం కలగటం లేదా?! “భగవంతునికి నీ చిత్తమును అర్పితం చేసుకోవాలి. ఏనాటికైనా ఇది తప్పదు. నీవు ఇవ్వకపోతే, సమయాన్ని పురస్కరించుకొని తానే తీసుకుపోతాడు. కనుక, నిన్ను నువ్వే భగవంతునికి అర్పితం చేసుకో! అప్పుడు భగవంతుని

దివ్యానుగ్రహంతోబాటు అనంతమైన ఆత్మసంతృప్తి నీకు కలుగుతుంది. భగవంతుడు ఎప్పుడూ చిత్తచోరుడే! చిత్తచోరుడు కాదు. చిత్తచోరులు మీరే! చిత్తచోరులుగా మారండి.”

చిత్తచోరుని విశ్వవిభూతి జగత్తులోని అణువణువునా నిండిపోయి, ప్రేమామృతంతో కలిసి మనలను ముంచెత్తి వేస్తోంది. విశ్వప్రేమతత్వం, ఖండ ఖండాంతరాలలో వ్యాప్తి చెంది, జీవాత్మలను పరమాత్మ సన్నిధికి పరుగులు పెట్టిస్తోంది.

స్వామి భౌతికంగా లేరనుకోవడం అజ్ఞానం. ప్రకృతి అణువణువునా స్వామి దివ్యతేజం సాక్షాత్కరిస్తుంటే, అంతరంగం నుండి ఆప్యాయంగా పలకరిస్తుంటే, అంతర్యామియై స్ఫూర్తిదాయకంగా మనలను ముందుకు నడిపిస్తుంటే, “మీకోసం నేనున్నాను బంగారూ!” అంటూ ఊపిరిలో ఊపిరిగా మనలను ఉత్తేజపరుస్తుంటే, స్వామి దివ్యాకర్షణశక్తికి ప్రభావితమైన మనం - సాయికృష్ణుడు భౌతికంగా అవతరించి, నడయాడి లీలామానుషిగా మనలను అలరించిన దివ్యధామమైన ‘పర్తికి’ పరుగు పరుగున చేరుకుంటున్నాము. అంతరంగంలోని స్వామిని, అణువణువునా దర్శించగలుగుతున్న స్వామిని పర్తిలోకూడా దర్శించగలుగుతూ, తన్మయులమవుతున్నాము. స్వామి విశ్వవిభూతి వైభవానికి ఇంతకు మించిన నిదర్శన ముంటుందా?! ఒకే సమయంలో మానవునిగా, భగవంతునిగా, సర్వాంతర్యామిగా, సర్వసాక్షిగా, సర్వదేవతాతీత స్వరూపునిగా, మనమధ్య సంచరించిన, సంచరిస్తున్న ఆ విరాట్ స్వరూపుని అవతార తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోగల శక్తి ఎవరికుంటుంది?! స్వామి దివ్యవతార తత్వాన్నిగురించి ఊహాగానాలను మాత్రమే మానవమాత్రులమైన మనం చేయగలము.

మానవుడినే పనిముట్టుగా వినియోగించుకుంటూ, మానవజాతి ఉద్ధరణకై తాము పాటుపడతామని స్వామి తమ అవతార కార్యక్రమాన్ని మనకు వివరించారొకసారి. ఈ ప్రపంచమంతా ఆయన లీలానాటకమునకు రంగస్థలమే! తమ అవతార కార్యక్రమములో పనిముట్టుగా

ఉపయోగపడటానికి ఆయన ఎంపిక చేసే భక్తులు ఈ విశాల ప్రపంచములో ఏ ప్రాంతానికి చెందినవారైనా కావచ్చు. వారు ధన్యజీవులు.

స్వామి పుట్టపర్తికి రమ్మని ఏనాడూ ఎవరినీ ఆహ్వానించలేదు. భౌతికంగా కూడా దర్శించి తరించాలని కోట్లాది భక్తులు పర్తికి చేరుకునేవారు, చేరుకుంటున్నారు అప్పుడూ, ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ! కారణాంతరాలవలన రెండు సంవత్సరాలదాకా పర్తికి రాలేకపోయిన నాకు ఇటీవల పర్తిలో సాయి కుల్యంత్ హాలులో... స్వామి నడయాడుతున్నట్టు, వరండాలో చేతులు వెనుకకు కట్టుకుని చిద్విలాసంగా చూస్తున్నట్టు, ప్రతి ఒక్కరిపైనా ప్రేమానురాగాలు వర్షింపజేస్తున్నట్టు... ఇలా ...ఇలా... ఎన్నో విధాలుగా దర్శనానుభూతి కలిగింది. నాకే కాదు, మందిరంలో ఉన్న ప్రతి ఒక్కరికీ... మధుర భక్తి భావనలతో స్పందించే ప్రతి హృదయానికీ, ఆర్త్రతతో కూడిన ప్రతి అంతరంగానికీ! ప్రతీవారిలోనూ శ్రీకృష్ణునికై పరితపించే మీరాబాయిలోని పారవశ్యం, భాగవత రచనా సమయంలో పోతనామాత్యునిలోని ఆర్తి, భక్తితత్పరతా; శ్రీరామచంద్రుని సందర్శనతో పులకరించిన పవనసుతుని భక్తిపారవశ్యం.

అంతర్యామిగానే కాక మన చర్మచక్షువులకు సహితం దివ్య దర్శనాన్నీ, దివ్యానుభూతులనూ ప్రసాదించిన స్వామి దివ్యానుగ్రహం సుస్పష్టమై మనలను చరితార్థులను చేస్తోంది.

“మీరు నన్ను చూడలేరు. కానీ, మీరు నన్ను చూడటానికి సహాయపడే కాంతిని నేను. మీరు నా మాటలు వినలేరు. కానీ, మీరు మాట వినటానికి దోహదం చేసే ఆ శబ్దమే నేను. మీరు నన్ను తెలుసుకోలేరు. కానీ, మీ జీవనాధారమైన సత్యమును నేనే” అంటూ స్వామి ఏనాడో ప్రకటించారు.

మా కళ్ళల్లో మీరు నింపిన మీ దివ్య చక్షువుల వెలుగులో సదా మిమ్మల్ని చూడగలుగుతున్నాము స్వామీ!

అంతర్యామి గుసగుసలలో మీ దివ్యసందేశాలను వినగలుగుతున్నాము స్వామీ!

మా జీవనాధారమైన సత్యాన్ని తెలుసుకోగలిగే స్థితి, అర్హతా మాకు కలిగేలా ఆశీర్వాదించు స్వామీ!

విశ్వసమైక్యతకు అద్వైతమే శరణ్యము

— కొప్పరపు బాలామనోహరరావు —

“సకల వేదాంత గ్రంథాల సారమెల్ల
ఒక్క వాక్యాన చెప్పుదు నొక్కసారి
సకల జీవులయందున్న ఆత్మ నేను
ఒక్కటేయని మనమున దలపరయ్య”

“వృక్షి జవుడౌ సమష్టిగనుచూడ
ఈశ్వరుండగు రెండును నశ్వరములే
కారణముగూర్చి వెదకిన కానరాదు
నిర్గుణానంద బ్రహ్మమే నిలచియుండు”

- బాబా

శ్రీ ఆది శంకరాచార్యుల అద్వైత స్థితిని భగవాన్ బాబా విశ్వప్రేమగా ప్రపంచానికి వివరిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“ప్రేమరూపంబు బ్రహ్మంబు ప్రేమమయము
ప్రేమ ప్రేమతొ సంధింప నీమమగును
కాన ప్రేమను గట్టిగా కలిగియున్న
అద్వితీయంబు నొందంగ అర్హుడగును”

స్వస్వరూపమైన నిర్గుణ పరబ్రహ్మమును పొందుటకు ప్రేమ అతి సులభమైన మార్గమన్నారు. ప్రేమ అంటే నిస్వార్థమైన త్యాగంతో కూడిన భక్తి అని, పరిపూర్ణ శరణాగతి అని వివరించారు. ఆది శంకరులు అద్వైత స్థాపకులైనా దైవప్రార్థనలను అనేకముగా రచించినారు. మతములను సమన్వయపరచి ప్రోత్సహించి షణ్మతాచార్యులని కీర్తింపబడినారు. భగవాన్ బాబా తమ ప్రేమ సిద్ధాంతముతో ప్రపంచ మతాలనన్నింటినీ సమైక్య మొనరించినారు. అంతేకాకుండా, ‘అద్వైతే’ సేవకు అర్హుడన్నారు. ఈ నేపథ్యంలోనే ‘సేవయు, సేవ్యుడు, సేవకులందరు’ సాయిరూపులని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు సేవలందించుచున్నవి.

అద్వైత సిద్ధాంతమున కీలకమైన విచారణలు:

1. బ్రహ్మము:

సనాతన, నికేతన, శుద్ధ, బుద్ధ, ముక్త స్వరూపము. అణువునుండి జగత్తువరకు బ్రహ్మమే. అద్వైతము వేద హృదయము. అదే సుఖరూపమైనది. బ్రహ్మము ‘జ్ఞాత, జ్ఞేయ, జ్ఞాన’ శూన్యమై అనంత నిర్వికల్పమైనది, జగత్ లక్షణాలు లేనిది. సర్వవ్యాప్తమై ఏకైక రసమైన ఆనందముతో సజాతీయ, విజాతీయ, స్వగత భేదములు లేక మంగళకరమైయున్నది.

- ఆది శంకరులు

“ఆకారమే లేని యా నిరాకారున

కాకారమును దెల్ప నెవరి తరము?!

కరచరణంబులే కలుగనివానికి

ఏమి సాంపును మదినెంచగలరు?!

అట్టిది ఇట్టిది ఆ రూపు ఈ రూపు

అని పల్కుటెల్ల హాస్యాస్పదంబు

కోటి దీప్తుల కాంతి మేటి కల్గిన తనకు

ఎట్టి రూపము మదినెంచగలరు?!

**రూపమే లేని శక్తికి రూపు దెల్పి
ఎవరి సాధ్యము ఎవరైన నెఱుగగలరే?!
ఆత్మ యాకార రహితమై యాది నుండి
దిగ్భిగంతములందున దిష్టి నొందె**

- బాబా

2. జగత్తు:

ఈ జగత్తుకు మూలమేమిటన్న ప్రశ్న మొదటినుండి అందరినీ వేధించుచున్నది. దానికి శంకరులు సర్వమును బ్రహ్మమునకే అన్వయించినారు. 'పారమార్థికంగా జగత్తు 'మిథ్య'. బ్రహ్మము అద్వితీయమైనది.

జీవుడు, జగత్తు అందు మాయవలన భ్రాంతి దృశ్యములై దోచుచున్నవని శంకరులన్నారు.

"జగత్తును నమ్మవద్దు. మరణమునకు వెఱువవద్దు. నామమును విడువవద్దు" అన్నారు భగవాన్ బాబా.

జగత్తు వ్యావహారిక సత్యమే. అనగా, సత్యంగా గోచరిస్తున్న అశాశ్వతం. అది సత్యం కాదు. పారమార్థికంగా విచారిస్తే అది అసత్యంగా తెలుస్తుంది.

నామమును విడువవద్దు అనగా, బాహ్యమునకు నామస్మరణ విడువవద్దని, అంతరమున 'అహం బ్రహ్మాస్మి' అని 'నేనే బ్రహ్మస్వరూపుడన'ని నిరంతరము భావించమని అర్థము.

బ్రహ్మస్వరూపానికి రాక, పోకలు లేవు కదా! అలాంటప్పుడు మరణమునకు భయపడవలసిన పని యేమి?!

**మనసు బుద్ధి చిత్తమహంకారంబు
ఎచట పుట్టి పెరిగె యెచటణంగు
అదియె శివుడు, ఆత్మ నరసి చూడంగను
మరణమెప్పుడు లేదు మాన్యులార!**

- బాబా

3. మాయ:

'బ్రహ్మముపై ఆధారపడుచు బ్రహ్మమునకు భిన్నము కాక బ్రహ్మ సాన్నిధ్య బలముచే బ్రహ్మతత్త్వమున కెట్టి లోపము కలుగకుండ సృష్టించుచున్న ఒక అనిర్వచనీయ తత్త్వము మాయ. అది బ్రహ్మమునకు భిన్నము కాదు, అభిన్నము కాదు. ఉన్నదనికాని, లేనిదనికాని నిర్ణయించుటకు అలవికానిది. మనస్సునకు అతీతమైన

నిగూఢ తంత్రము. బ్రహ్మము నాశ్రయించినప్పుడు 'మాయ' అని, జీవుని ఆశ్రయించినప్పుడు 'అవిద్య' అని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

"భక్తులను అనుగ్రహించే ఈశ్వర శక్తియే మాయ. సృష్టికి మూలము మాయయే" అన్నారు భగవాన్ బాబా.

"బ్రహ్మకు, జీవునకు భిన్నము లేదు. అవిద్యచే (అజ్ఞానముచే) నేను బ్రహ్మమని (దైవమని) తెల్పుకోలేక 'మాయ'చే మోసగింపబడుచున్నాడు.

- శ్రీ శంకరాచార్యులు

ఉన్నది ఒక్కటే. రెండు లేవు. రెంటిని చూస్తే మాయ కమ్మిందన్నమాట. మాయ కష్టాలను తెస్తుంది. అదే మాయ భగవద్భక్తులను సుకుమారంగా కాపాడుతుంది.

భగవంతుడు మాయను, భక్తుణ్ణి ఒకే చేత్తో పట్టుకుంటాడు. భగవదాశ్రయంతోనే భక్తుడు మాయను అధిగమించి, తాను భగవత్కార్యములను (ప్రజాహిత కార్యములను), సేవను చేయగలుగుతాడు. సత్యమును గుర్తించి, ధర్మవర్తనుడై శాంతమనస్సుడై ప్రేమగా అందరితో వ్యవహరించి అహింసను పాటించగలుగుతాడు. శుద్ధ సత్యము అనగా పరిపూర్ణ పరిశుద్ధమైన 'సత్వగుణము' ఈశ్వరునిగా, తమోగుణ, రజోగుణములతో కూడిన ప్రవృత్తి మాయ (లేక) అవిద్యగా వ్యవహరింపబడుచున్నది. యూనిటీ అనగా, త్రికరణశుద్ధితో మనస్సునందున్న రజోగుణ, తమోగుణ ప్రవృత్తులను తీసివేసుకొని, పవిత్రతతో (పూరితీతో) శుద్ధ సత్వమైన ఈశ్వరత్వమును (డివినిటీని) పొందవచ్చును. ఇదే మాయను అధిగమించే సాధనా క్రమము అన్నారు భగవాన్ బాబా.

మాయ స్వరూపాన్ని భగవాన్ వర్ణిస్తూ,

**మాయయందు పుట్టి మాయయందు పెరిగి
మాయనెరుగలేరు మందమతులు
బ్రతుకుట మాయ పుట్టుట మాయ
సంసారమ్ము మాయ చావు మాయ
భవబంధములు మాయ బాగుగానెరుగరే!
మాయ బ్రతుకుకింత మాయలో పడనేల?!**

భగవాన్ అనుగ్రహంతోనే మనం మాయను దాటి మాధవత్వమును పొందగలము. ✽

కవీనాం కవిః (4)

ప్రేమతో సేవ

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

ప్రత్యక్ష పరమాత్మ శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమావతారులు ఎన్నోమారులు ప్రేమయొక్క ప్రభావాన్ని పద్యాలలో పొందుపరచి, దివ్యోపన్యాసములలో చెబుతుండేవారు. వారి ప్రేమతత్వాన్ని అందరము అలవర్చుకుని ప్రశాంతతను పొందుదాము.

**పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింపజేయుటే పరమ భక్తి**

పద్యము ఆదిలో **పరమాత్మ** అనే పదముతో మొదలుపెట్టారు. పరబ్రహ్మ, పరమేశ్వరుడు, పరమేశ్వి ఇలా ఎన్నో పదాలుండగా ‘పరమాత్మ’ అని అన్నారు. అంటే ప్రకృతి అంతా ప్రధానంగా ఆత్మస్వరూపమై ఉంది. సమస్తము అవ్యక్తమైన మహాశక్తిచే నడిపింపబడుతోంది. అదే ఆత్మ. ఆ శక్తి భగవంతుడు. ప్రాణశక్తి అయినటువంటి పవిత్రాత్మయే పరమాత్మ అన్నారు.

ప్రేమ అంటే అపురూప స్పందనకు సంకేతము. ప్రేమ ఉన్నచోట అరిషడ్వర్గములకు అవకాశమే లేదు. కానీ, మన దృష్టిలో ప్రేమంటే ముందు మన కుటుంబం, తల్లిదండ్రులు, భార్యాభర్తలు, పిల్లలు, మనుమలు, వారి తరతరాలు, ప్రాణమిత్రులు (అబ్బో, దీనికి అంతే లేదు). మాటలకందని ప్రేమ, శాంతి, సహనం, క్షమాగుణం ఇంకా ఎన్నో చెప్పుకోలేనన్ని మంచి గుణాలు ప్రదర్శిస్తూ, పైన చెప్పబడిన అరిష్టవర్గములను కూడా మనము అణిచిపెట్టుకుంటాము. ఎందుకంటే, వారందరూ మనవాళ్ళు!

3

సనాతన సారథి, జూన్ 2013

స్వామి చెప్పే ప్రేమ ముమ్మాటికీ ఇది కానే కాదు. మనం అనుకునేవాళ్ళని మనం ఏరకంగా ప్రేమిస్తామో, మనం అనుకునే మనవాళ్ళకి ఏ బాధలూ కలుగకూడదనుకుంటామో, అదేవిధంగా, త్రికరణ శుద్ధిగా నిరంతరం భావిస్తూ మన చుట్టూ ఉన్న జీవులని ప్రేమించగలగాలి. మరి ఈ నిస్వార్థ ప్రేమ మనలో ఎప్పుడు కలుగుతుంది? ఈ సృష్టి అంతటికీ తల్లి, తండ్రీ మన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. మన చుట్టూ కంటికి కనిపించే ఈ ప్రపంచమే కాదు, కనిపించని సూక్ష్మ జీవులే కాదు, సమస్త నిర్జీవ, సకల అణుపదార్థము భగవాన్ నుండి వచ్చి, మరల భగవాన్ లో చేరిపోతున్నాయి అనే ప్రగాఢ విశ్వాసం ఎంత బలపరచుకుంటామో అప్పుడే మనలో నిజమైన, మహిమాన్విత శక్తిగల సహోదర ప్రేమ పుడుతుంది.

పుడమి, భూమి, పృథ్వి ఇలా ఎన్నో పదాలున్నా ధరణి అన్నారు. ధరించి ఉన్నది ధరణి. ఎనభై నాలుగు లక్షల రకరకాల జీవులను ధరించి ఉన్నాను అని సాహిత్యానికి సాగసునిస్తూ ఇదే వసుధైక కుటుంబం తప్ప వేరు కాదు, గ్రహించండి అని సూటిగా చెబుతున్నారు స్వామి.

ప్రజలకు, మానవులకు బదులు ఇక్కడ జనులకు అన్నారు. జనులు అంటే ఉత్తమ జ్ఞానాన్ని కలిగినవారు. సహజంగా ఈ ప్రపంచములో ఒక ఇంటికి యజమాని తండ్రినా, తల్లైనా, లేక అన్నైనా ఆ ఇంటి మంచిచెడ్డలు ఏవిధంగా చూసుకుంటారో జ్ఞానులైన జనులు తమ తోటి జీవులకు సంరక్షకులుగా మరియు పర్యవేక్షకులుగా, సోదరప్రేమతో మాత్రమే సేవ చేయాలిగాని, తోటి జీవులను రక్షిస్తున్నాము, పోషిస్తున్నాము అని అనుకోవడం అహంభావం. రక్షణ, పోషణ భారం మాత్రం ఈ విశ్వమనే ఇంటికి యజమానియైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారిదే బాధ్యత.

ఏ జ్ఞానులైన జనులు ప్రేమతో ఈ ప్రపంచమనే హాస్టలునందు ఒక వార్డెన్‌వలెనె తోటి జీవులకు అవసరమైన సేవలు ప్రేమతో అందిస్తారో అటువంటి జనులకు ఆనకట్టలేనటువంటి ప్రేమను ప్రవహింప జేయుటే తన పని అని స్వామి అన్నారు. ఇటువంటి ప్రేమ ప్రవాహములో మునిగిన జనులదే పరమ భక్తి. ప్రేమతో స్పందన కల్గినదే ప్రధానమైన పరమ భక్తి. ప్రేమను పంచి, పెంచే సాయి కవి పరమాత్ముడు భక్తితో ప్రేమాంజలి.

ప్రతి మానవుండును బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు, సంఘసేవ
చేయుటకేయన్న శ్రేష్ఠ భావంబుతో
మెలుగుచుండిన మేలు కలుగు

పైన 'జనులు' అన్నారు. ఇక్కడ ప్రతి మానవుండు అన్నారు స్వామి. మానవ అనే పదములో 'సవ' అంటే క్రొత్తదనము, 'మా' అంటే కాదు. నీవు క్రొత్తవాడవు కాదు, సృష్టి ఆది నుండి ఉన్నవాడివే అని స్వామి చాలా సందర్భాలలో చెప్పారు. మనకి మరపు చెరుపులు సహజంకానీ, సృష్టికర్తయైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశులకి తెలియదా! కానీ, మనకి స్వామి చెప్పే ప్రతి పదానికి అనేక అర్థాలు స్ఫురిస్తూంటాయి. 'మానవ' అనే పదానికి 'సవ' అంటే తొమ్మిది రంధ్రముల దేహమనే దేహభ్రాంతితో ఉన్న మీరు 'మా' కాదు; అంటే మీరు దేహధారులైన దేహిస్వరూపులే అని స్వామి ఖచ్చితంగా చెబుతున్నారు. బ్రతికి తానుండుట అంటే ఇటువంటి దేహిస్వరూపులైన

మీరు జ్ఞానహీనులైన జీవులవలె అంటే తన సంగతే తాను చూసుకుంటూ బ్రతకటము ఒక బ్రతుకేనా అనే అర్థాన్ని స్ఫురింపజేస్తున్నారు.

స్వార్థంబునకు కాదు, అన్నారు. 'జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం' అనేది నానుడి. అటువంటి నరజన్మనెత్తిన మనం స్వార్థంకోసమే అయితే మానవ జన్మనే ఎత్తనవసరంలేదు. అందుకనే, 'మీ జన్మ స్వార్థంబునకు కాదు' అని హెచ్చరిస్తున్నారు మన స్వామి. సంఘసేవ అంటున్నారు స్వామి. సంఘమంటే మన చుట్టూ ఉన్న ప్రజలు మాత్రమే కాదు, సంఘమంటేనే కూడిక. అంటే, దేశ, కాలమాన పరిస్థితుల తలంపు లేకుండా, జీవులపట్ల తారతమ్యత లేకుండా అందరినీ నిస్వార్థ ప్రేమతో కలుపుకుని ఎక్కడ ఎవరికి ఏ సహాయము అవసరమో దానిని ప్రేమతో అందిస్తూ, కష్టాలను పంచుకోవడమే సేవ అని చెప్పకనే చెబుతున్నారు. నేను సంఘసేవ చేస్తున్నాను అని ఏనాడు తలుస్తామో ఆనాడే మనం సంఘమునుండి వేరుపడినట్టే. సుఖాలు రకరకములుకాని, కష్టాలు మాత్రం అందరి అనుభవాలు ఒకటే అంటున్నారు.

అటువంటి సేవ చేయుటకేయన్న శ్రేష్ఠ భావంబు అన్నారు. మీ బ్రతుకును సార్థకం చేసుకోండి. నిద్ర లేస్తున్నారు, తింటున్నారు, తిరుగుతున్నారు, వ్యర్థ ప్రసంగాలతో కాలం గడుపుతున్నారు. అది సరికాదు. సద్భావన, సచ్చింతన, సత్సంగమే శ్రేష్ఠమైన భావ సంపదని పదేపదే చెబుతున్నారు. అటువంటి భావసంపదని సంపాదించుకోండి, పంచండి అంటున్నారు. చేస్తుంటే, చెబుతుంటే అనే పదాలకు బదులు మెలుగుచుండిన మేలుకలుగు అన్నారు. మెలుగు అన్న పదంతో ఒదిగి ఉండట మనేది స్వామి మనకు నేర్పించిన మొట్టమొదటి క్రమశిక్షణ. సంఘసేవలో ప్రేమతో ఒదిగి ఉన్నవానికి అందరూ ప్రేమతో సహకరిస్తూంటారు అని గుర్తు చేస్తూ మెలుగుచుండిన అన్నారు. ఇంక ఆ జీవికి అంతా మంచి తప్ప వేరేది ప్రాప్తిస్తుంది అనే భావసంపదతో దీవిస్తున్నారు.

మరచియు తను దాను మానవసేవకు
అంకితమొసగుటే ఆత్మత్వప్తి

మరచి తను దాను అన్నారు భగవానులు. దేనిని మరచిపోవాలనే ప్రశ్న వేసుకుంటే, మనస్సును స్వామి ధ్యానంలో, ధ్యాసలో లయం చేసుకోవడమే! అది అంత సులభమా, సాధ్యమా అంటే తప్పక సుసాధ్యమే అనిపిస్తుంది. మన మనస్సుకు నచ్చినదేదైనా సరే, తదేక ధ్యాసతో శ్రద్ధగా చేస్తాము. స్వామి మీద భక్తితో భారం వేస్తే మనస్సుకు కళ్ళెం వేస్తారు. అప్పుడు తనను తాను మరచి మంచి పనులు చేసే అవకాశం దొరుకుతుంది. అలా మానవసేవకు అంకితమొసగుట అనేది ఆత్మతృప్తికి, ఆత్మకి సంతృప్తినిచ్చే దివ్యమైన పదాన్ని ఉపయోగించారు కవి పరమాత్మ.

నిష్కళంకపు ప్రేమను నిలిపి హృదిని
సకల జీవుల కుపకృతి సలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి నరుడుగా పుడమియందు
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు!

మలినము కానటువంటిది, స్వచ్ఛమైన, మచ్చలేని ఇలా ఎన్నో పదాలుండగా నిష్కళంకపు ప్రేమను నిలిపి హృదిని అన్నారు స్వామి. హృదయాన్ని స్పందింపజేసి, స్పందనా సంతేతమైన ప్రేమను నిష్కళంకము అనే పదముతో ప్రేమయొక్క మహత్వానికి ఉన్నతి కలిగించారు. సకల జీవులకు ఉపకరించడానికి బదులు ఉపకృతి అనే సంస్కారమైన పదము వాడారు. సలుపకున్న పుట్టి ఫలమేమి? పుట్టిన ప్రతి జీవి పరస్పరం ప్రేమస్పందనతో ఒకటిగా ఉండాలని విడమర్చి చెబుతున్నారు, నరుడుగా

పుడమినందు పద్యపాదములో. ఆరంభమందు ధరణి అన్నారు, ఇక్కడ పుడమి అన్నారు. అర్థము ఒకటైనా కవి భగవానుల కలంలో పదాలు పరుగుపందాలు వేస్తున్నాయి. ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు! అన్నారు. దుర్లభమైనటువంటి నరజన్మ నిచ్చాను. జ్ఞానమిచ్చాను. ఇంక ఇంతకన్న తెలియజేసేదేముంది! తెలియనివానికి తెలియజెబుతాను, అన్నీ తెలిసుండి ప్రవర్తించేవానికి చెప్పేదేముందని స్వామి జాలిపడుతున్నారు. చేసిన బోధలే చేస్తున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి కవి మృదువుగా ప్రేమతో హెచ్చరిస్తున్నారు. స్వామి పదపద్యాలకు అభివందన సుమము.

అనిర్వచనీయం సేవ
అగణిత గుణము సేవ
అతులిత ఆనందం సేవ
ఐకమత్యమే సేవ
మానవీయత సేవ
అంతరంగ తరంగాలలో ప్రేమ
అంతర్యామి చూపులలో తేమ
తమస్సునుండి ఉషస్సుకు తపస్సు
తరతరాల తరగతుల మహస్సు
అల్పచింతల నుండి చింతన నేర్పు నేర్పరి
ఆందోళన త్రుంచి ఆనందం పెంచు ఓర్పరి
సమష్టి జీవనాన పరమానందమిచ్చు దాత
మనోగతం అవగతమై వాస్తవము చూపు విధాత *

అనుశాసితుడు

కవి అంటే ఎవరు? ఏవో కొన్ని పదములను కూర్చి పద్యములల్లేవాడు కాదు కవి. భూత భవిష్యత్ వర్తమానములను గుర్తించేవాడు కవి. “కవిం పురాణమనుశాసితారం...” పురాణమ్ అనగా దేహమనే పురంలో నఖశిఖ పర్యంతం సంచరించే దివ్యత్వమునే పురాణం అన్నారు. ఇంక, అనుశాసితుడనగా ఎవరు? ఈనాడు దుర్మార్గుని దేహాన్ని శాసించి శిక్షించే జడ్జిలు ఉన్నారు. కానీ, నిరంతరం చంచలంగా సంచరించే మనస్సును శాసించగల జడ్జి ఎవరైనా ఉన్నారా?! ఉన్నాడు, అతనే భగవంతుడు. ఇటు నిర్లక్ష్యంగా సంచరించే శరీరాన్ని, అటు చంచలమైన మనస్సును అదుపులో పెట్టగలిగినవాడు ఒక్క భగవంతుడు మాత్రమే. అతడే అనుశాసితుడు. మనస్సునూ, శరీరమునూ శాసించగల ప్రభువు; కవులలోకెల్లా మహాకవి, ఆ భగవంతుడే!

- బాబా

“ఇచ్చుకొనుము సేవ, పుచ్చుకొనుము ప్రేమ”

ప్రా॥ జి.ఎన్. మూర్తి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి నామ, రూపాలను స్మరించి, ఆరాధించి, వారి లీలా విశేషాలను అనుభవించి అనందించడమే మన జీవిత పరమావధి. భగవాన్ మహాభినిష్క్రమణం అనంతరం కూడా వారి లీలా విభూతులను భక్తులు అనుభవిస్తూనే ఉన్నారు. సాయి సేవలో పాల్గొంటున్న సేవకులు అనేక దివ్యానుభూతులు పొందుతూనే ఉన్నారు. సాయి సేవాభ్యుదయంలో నిరంతరం స్వామిని దర్శించి తరిస్తున్నారు.

వ్యక్తిగత సాధనతో సద్గుణాభివృద్ధి గావించుకుంటూ, సమాజ సేవ చేస్తూ తనను తాను ఉద్ధరించుకోవడమే సాయి సేవకుని ప్రధాన లక్ష్యం. “సాధన లేని సేవ బంధన, సేవలేని సాధన భారం” అన్నారు, స్వామి. సాధన అంటే జన్మాంతర వాసనలను నిర్మూలించుకోవడమే అన్నారు. వాక్కును మనస్సుతో, మనస్సును బుద్ధితో, బుద్ధిని ఆత్మతో విలీనం చేయడమే నిజమైన సాధన అని ప్రవచించారు. “ఇచ్చుకొనుము సేవ, పుచ్చుకొనుము ప్రేమ”, “సర్వులను ప్రేమించు, సర్వులను సేవించు” అన్న స్వామి ఉద్బోధలు మానవాళిని నిస్వార్థ ప్రేమతోకూడిన సేవామార్గంపైపు మళ్ళిస్తున్నాయి. సమస్త సృష్టి వివిధ నామరూపములతో కూడిన భగవంతుని స్వరూపమే అన్న చైతన్యాన్ని కలిగిస్తూ ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి సేవయే ప్రధాన సాధనమన్నారు, భగవాన్. తోటి మానవులకు ప్రేమతో చేసే సేవయే దైవారాధనగా భావించాలన్నారు.

ఒకసారి స్వామిదగ్గరకు ఒక సంఘసేవకురాలు వచ్చి తాను సేవమీద ఏకాగ్రత కుదరక దృష్టిపెట్టలేకపోతున్నానంది. స్వామి వెంటనే, “నీవు చేసే ప్రతి పనిమీద ఏకాగ్రత చూపుతున్నావు కదా” అంటూ, “నువ్వు ఉపన్యాసం ఇవ్వాలంటే ఏం చేస్తావు?” అని అడిగారు. “నేను ప్రసంగించవలసిన అంశంగురించి ఆలోచించి నా భావాల్ని, నా భాషను జనరంజకంగా తీర్చిదిద్దుకుని

ప్రసంగిస్తాను స్వామీ” అని చెప్పింది. “ఆవిధంగా చేయకపోతే నీ కీర్తిప్రతిష్ఠలకు భంగం కలుగుతుంది కాబట్టి అట్లా చేస్తావు. నీవు సమావేశానికి వెళ్ళేటప్పుడు నీ వేషభాషలను సరిచూసుకుంటున్నావు. నీవు నీ దేహాన్ని ప్రేమించడమే దీనికి కారణం. అదేరీతిగా, నీవు భగవంతుణ్ని ప్రేమిస్తే సేవకూడా ఏకాగ్రతతో చేయగలుగుతావు” అన్నారు, భగవాన్.

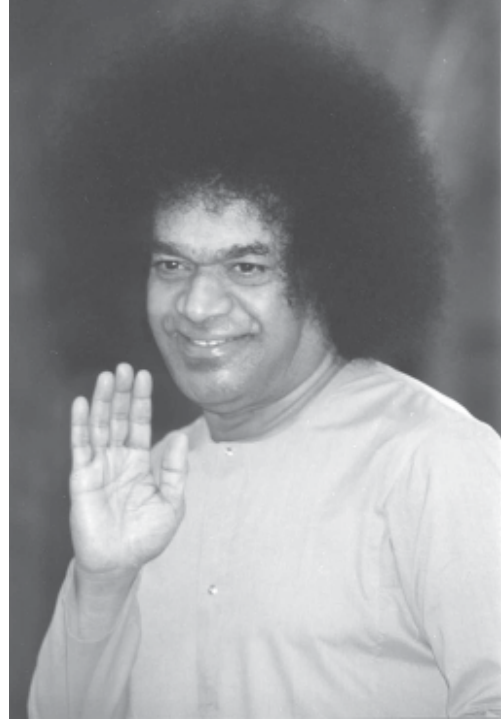
మానవత్వంలో దివ్యత్వమైన ఆత్మతత్వాన్ని వికసింపజేసి ప్రకటింపజేసి సమాజసేవలో పాల్గొనడమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యం. వ్యక్తిగత సాధనతో, నిస్వార్థ ప్రేమతో త్రికరణశుద్ధిగా సేవలో పాల్గొని మనల్ని మనం ఉద్ధరించుకోవాలి. అందరిలో ఉన్న సాయిని దర్శించి ప్రేమతో సేవించాలి. అప్పుడు ప్రపంచమంతా సత్యసాయి సంస్థగా రూపొందుతుంది. ప్రతి మానవుని హృదయంలో సాయి ప్రతిష్ఠింపబడుతారు.

“నేనెప్పుడూ మీతోనే ఉంటాను. మీరు ఒంటరివారు కాదు” అన్నది స్వామి భక్తులకు ప్రసాదించిన అపురూప వరం. స్వామి మహాసమాధి నుండియే నిరంతరం భక్తుల్ని, సేవకుల్ని కాపాడుతూనే ఉన్నారు.

అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థలలో అపూర్వ సేవ లందిస్తున్న డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి 2011లో స్వామి మహా సమాధి అనంతరం మే 1వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం నుండి అమెరికా వెళ్ళవలసిన తరుణంలో హఠాత్తుగా అస్వస్థతకు లోనయ్యారు. సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి వైద్యులు పరీక్షించి గాల్ బ్లాడ్ సమస్యగా గుర్తించి వెంటనే ఆపరేషన్ అవసరమన్నారు. డా॥ నరేంద్రనాథ్ స్వామి మహాసమాధిని దర్శించుకుని ప్రార్థించారు. “నన్ను ఆశ్రయించినవారిని, నన్ను శరణుజొచ్చినవారిని రక్షించుట నా కర్తవ్యం” అని చెప్పినట్లుగా భగవాన్ డా॥ నరేంద్ర ప్రార్థనను ఆలకించి ఆయనకు స్వస్థత చేకూర్చారు.

“ఎక్కడ సేవ జరుగుతుందో అక్కడ నేను సాక్షాత్కరిస్తాన”న్నారు, స్వామి. వారి మహాభినిష్క్రమణం తరువాత తమిళనాడుకు చెందిన ఒక సేవాదళ్ సభ్యుడు యజుర్ మందిరంవద్ద సేవాబాధ్యత నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో అతని జన్మదినం వచ్చింది. ఆరోజున అతడు యజుర్ మందిరం ప్రధాన ద్వారం ఎదుట భక్తిప్రపత్తులతో ప్రణమిల్లి స్వామిని ప్రార్థిస్తుంటే తన తలమీద అక్షతలు వర్షించడంతో ఆశ్చర్యానందాలకు లోనయ్యాడు. స్వామి అక్కడ నిలబడి అక్షతలు చల్లి తనను ఆశీర్వదించిన దివ్యానుభవం అతనికి కలిగింది.

స్వామి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. మనతోనే ఉన్నారు, మనలోనే ఉన్నారన్నది సుస్పష్టం. స్వామి ప్రబోధాల్ని నిరంతరం ఆచరిస్తూ ఎల్లప్పుడూ, ఎక్కడున్నాగాని సాయిసేవలో పాల్గొనడమే మన ప్రస్తుత కర్తవ్యం. ఇతరులకు సహాయం చెయ్యడానికి అవకాశాలు కల్పించుకోవాలి. స్వీయ సాధనతో నిరంతరం స్వామి మన వెంట, జంట, ఇంట ఉండి మనల్ని కాపాడుతున్నారన్న విశ్వాసాన్ని మరింత పటిష్ఠం చేసుకోవాలి. మన జీవితాలు నిత్యమూ స్వామి సేవతో ముడిపడి ఉన్నాయి. స్వామి మనకు అనేక విధాలుగా సహాయ సహకారాలు, ప్రోత్సాహ ఉత్సాహాలు, అనుగ్రహశీస్సులు సర్వం ప్రసాదించారు. అన్నీ సమకూర్చి అనుగ్రహించిన స్వామి ప్రేమ ఋణాన్ని

మనం కేవలం నిశ్చల, నిస్వార్థ, నిర్మల ప్రేమతోకూడిన సేవలద్వారానే తీర్చుకోగలం అన్న సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ప్రశాంతి నిలయ సేవలలో పాల్గొంటే శాంతి, ప్రశాంతి, కాంతి, క్రాంతి సంక్రాంతిలా మనల్ని అలరిస్తాయి.

✽

ఆంగీరసుడు

భగవంతుడు మన దేహంలో ప్రతి అంగమునందు, ప్రతి అణువునందు రసస్వరూపుడై ఉండి క్షణక్షణం మనల్ని రక్షిస్తున్నాడు. అందుకే ‘ఆంగీరసుడ’న్నారు. ఈ రక్షణ అందుకున్న మనం భగవంతునికి ఋణపడి ఉన్నాం. ఈ ఋణం తీర్చుకోవాలంటే మన శక్తికొలదీ సమాజసేవలో పాల్గొనాలి. సేవ చేయడం పరులకు సహాయపడడంకోసం కాదు, మన ఋణ విముక్తికొరకని త్రికరణ శుద్ధిగా విశ్వసించాలి. ఇట్టి పవిత్ర భావంతో ఎట్టి సమాజసేవ చేసినా ఆంగీరసస్వరూపుడైన ఆ భగవంతుడే అందుకుని మనల్ని తగినంత ఋణవిముక్తుల్ని చేస్తాడు. జపము, తపము, భజన ఇత్యాది సాధనలకంటే సేవయే ప్రధానమైనది. సేవలవలన కలిగే ఫలితమే నిత్యసత్యమైనది. భగవంతుడు మీకు కాయమునిచ్చినది పరోపకారార్థమేగాని, కేవలం తిని, త్రాగి, తిరుగుతూ కాలమును వ్యర్థం చేసే నిమిత్తం కాదు.

- బాబా

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 20వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

“అమ్మా! నిజమేనా? నా గుండెకు మూడు గదులే ఉన్నాయిట గదా!” జపాను దేశీయుడైన శాస్త్రవేత్త ‘హయకోవా’ తన తల్లిని ఫోనులో అడిగిన ప్రశ్న ఇది.

“అవును, నిజమే నాయనా! ఈ విషయం నీకెలా తెలిసింది?” ఆ వృద్ధురాలు ప్రశ్నించింది.

“అమ్మా! ఇప్పుడు నేను శ్రీ సత్యసాయిబాబావారనే అవతారమూర్తి క్షేత్రమైన ప్రశాంతి నిలయం నుండి మాట్లాడుతున్నాను. ఈ ఉదయమే బాబావారు ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించి, “నీ గుండెకు మూడే గదులు. ఈ విషయం నీ తల్లికి, ఆసుపత్రిలో నువ్వు పుట్టినప్పుడు డ్యూటీ చేసిన డాక్టరుకు మాత్రమే తెలుసు” అన్నారు.

ఆవైపునుంచి వింటున్న తల్లి నిశ్చేష్టురాలైంది. నెమ్మదిగా తేరుకుని, “ఇంకా ఏం చెప్పారు బాబా?” అని అడిగింది.

“అమ్మా! ఏం చెప్పమంటావు! ఎంతని చెప్పమంటావు! అంతా నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది. నాతో మాట్లాడి ఆశీర్వదించి బంగారు గొలుసు సృష్టించి ఇచ్చారు. దాని లాకెట్ పై మూడు గదులుగల గుండె బొమ్మ ఉంది. నాకు చూపిస్తూ, నా గుండెకు మూడే గదులంటూ, దాని నమూనా అని చెప్పేరు. పైగా నేను రోజుల శిశువుగా ఉండగా నాన్నగారు నన్ను మన గురువైన ‘అవలోకితేశ్వర్’ (బౌద్ధ సంప్రదాయంలో బోధిసత్వులలో ఒకరు) మందిరం ముందు పడుకోబెట్టి ప్రార్థించారట. ఆ ప్రార్థనా ఫలితంగానే నేను బ్రతికి బట్టగట్టినానట.”

ఈ మాటలను తన కుమారుడు చెపుతుంటే జపాన్ లో ఉన్న తల్లి ఫోనులో వింటూ ఆనందబాష్పాలు రాల్చింది. బాబా సర్వదేవతాస్వరూపులు కనుక, బుద్ధదేవునికి చేసిన ప్రార్థన కూడా వారికి చేరింది. “నవ్వునప్పుడు కరుణాసింధువగు బుద్ధ భగవానుని భంగి కన్నట్లు స్వామి”

4 అన్నారు కరుణశ్రీ. అంతేకాదు. “అతడు సర్వజ్ఞు డతడు

తథాగతుండు... బుద్ధుడతడు సర్వార్థ సిద్ధుడతడు” అని అత్యంత హృద్యంగా వర్ణించారు.

ప్రశాంతి నిలయంలోని హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో బుద్ధ భగవానుని ఎత్తయిన శిలా విగ్రహం కొండపై దర్శన మిస్తుంది. పూర్ణచంద్ర సభామండపంలో శిష్యుల పరివేష్టితుడై చిన్మూర్త దాల్చి ఉపదేశమందిస్తున్న బుద్ధ భగవానుడు దర్శనమిస్తాడు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల చిహ్నంలో ధర్మచక్రము బౌద్ధ ధర్మాన్ని గుర్తుకు తెస్తుంది. ప్రతి సంవత్సరం వేలాది సంఖ్యలో బౌద్ధులు భగవాన్ బాబావారి సన్నిధిలో బుద్ధ పూర్ణిమను జరుపుకుంటారు. బౌద్ధ సన్యాసులు, మతపెద్దలు స్వామి దర్శనం చేసుకుంటారు. బాబావారిని దర్శించాలని, వారి దివ్యవాణిని ఆలకించాలని ఉత్సాహంతో ఉవ్విళ్ళూరుతూ శ్రీలంక, జపాన్, చైనా, నేపాల్, ఇండోనేషియా తదితర దేశాలనుండి బౌద్ధులు అధిక సంఖ్యలో ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి శ్రీ సత్యసాయి భగవానునిలో బుద్ధ దేవుని దర్శిస్తారు. ఆ కరుణామూర్తి సన్నిధిలో ఏకత్వాన్ని అనుభవిస్తారు.

శ్రీ సోనం (సిక్కిం) గొప్ప గాయకుడు. అతను శ్రీ సత్యసాయి కాలేజి విద్యార్థిగా ఉండగా చాలా సంవత్సరాల క్రితం పూర్ణచంద్ర సభామండపంలో బౌద్ధ సంప్రదాయ దుస్తులు ధరించి భగవాన్ దివ్య సమక్షంలో దసరా రోజులలో చెప్పిన ఉదంతమిది:

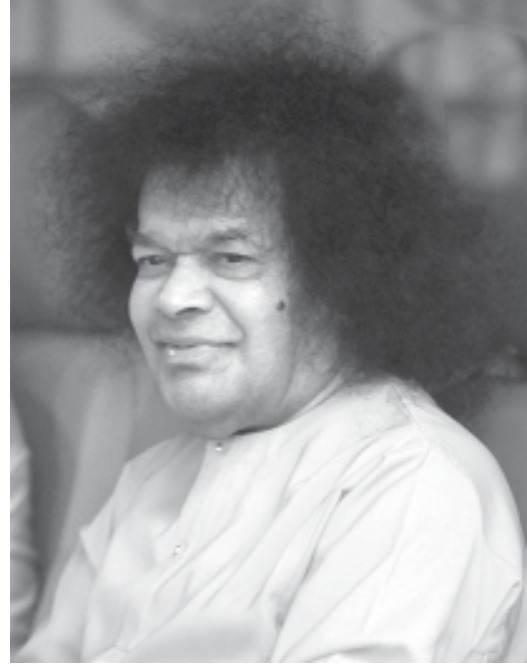
“శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలులో మా బంధువుల కుర్రాడు ఒకడు చదువుతూండేవాడు. వాడి తల్లిదండ్రులు విదేశాల్లో ఉన్నారు. వీడు బాగా గారాబంగా పెరిగాడు. అందువల్ల అమ్మానాన్నలకోసం బెంగపడటం సహజమే కదా! ఒకరోజున స్వామి ఆ విద్యార్థిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి అతని తల్లిదండ్రుల విశేషాలను

విపులంగా చెప్పేసరికి అతనికి కొంత బెంగ తగ్గింది. ‘అమ్మల గన్న అమ్మ’ గదా స్వామి! ఎవరినైనా ఊరడించగలరు. లేకపోతే చిన్నచిన్న పిల్లలు, ఆరేళ్ళ బుడతల దగ్గర్నించి హాస్టల్ లో ఉంటున్నారంటే, అది సాయిమాత సంరక్షణయే కదా!”

ఒక పర్యాయం ఇరాన్ నుండి వచ్చిన కొందరు ముస్లిం భక్తులను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, “ఎప్పుడొచ్చారు? ఎన్నాళ్ళుంటారు?” అని ప్రశ్నలు వేశారు, భగవాన్. “స్వామీ, మేము మక్కా వెళ్లాం. ముందుగా మీ దర్శనార్థం వచ్చాము” అన్నారు. స్వామి అందరినీ దగ్గరికి పిలిచి తమ అరచేతిని చూపించారు. అందులో మక్కా కాబావద్ద మోకరిల్లిన భక్త సందోహం కనిపించింది. “భగవాన్! ఇక్కడే మక్కా దర్శనమయింది. మేము ఇరాన్ తిరిగి వెళ్తాం” అన్నారు ఆ భక్తులు. “లేదు, లేదు. ప్రయాణమై వచ్చారు. తప్పక మక్కా వెళ్ళండి” అన్నారు స్వామి. అల్లా అనండి, ఏసు అనండి, ఒక్కడే దైవం - భగవాన్ బాబా.

ఒకసారి ఫ్రాన్సునుండి క్రైస్తవ పీఠాధిపతి బిషప్, ఆయన శిష్యుడు భారత్ సందర్శనార్థం వచ్చి ముందుగా ప్రశాంతి నిలయం చేరినారు. పొద్దున్న, సాయంకాలం స్వామి వారిరువురికీ దర్శన, సంభాషణాదులు ప్రతి రోజూ అనుగ్రహిస్తున్నారు. నిలయంలో అంతటా చెప్పుకుంటున్నారు. ఆ ఇద్దరూ ఎంత ఆనందాన్ని అనుభవించారంటే, భారతదేశం అంతటా పర్యటించాలనే ఉద్దేశ్యంతో వచ్చినవారు ఇతర ప్రదేశాల పర్యటనను రద్దు చేసుకుని ఆ కాలాన్నికూడా ఇక్కడే గడపటానికి నిశ్చయించుకున్నారు. ఆ బిషప్పుగారిని చూడాలని నాకనిపించింది. మందిరం వరండాలో గుమ్మం ముందర కూర్చునేవారు. ఎలాగైనా సరే, ఆయనను తప్పక చూడాలనుకొని ఆదివారం ముహూర్తం పెట్టుకున్నాను.

బాబావారు ఆరోజు ఉదయం కొంతమంది భక్తులను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి తలుపులు మూసేశారు. నేను మెల్లగా వరండాలో నడుచుకుంటూ ముందుకు వెళ్ళి బిషప్పును ఆసక్తిగా గమనిస్తున్నాను. ఇంకేముంది?! అకస్మాత్తుగా స్వామి ఇంటర్వ్యూ గది తలుపులు తెరుచుకుని బయటకు వచ్చేశారు. “అనిల్ కుమార్! ఇక్కడకు చేరినావే! ఏమి సమాచారం?” అన్నారు. ఇక నిజం చెప్పక తప్పదు కదా!

“సర్వధర్మ ప్రియ దేవా! సత్యసాయి దేవా!”

స్వామిదగ్గర తప్పించుకోలేం. ఉన్నమాట చెప్పేశాను, “స్వామీ, ఫ్రాన్సు బిషప్పును చూడటానికి వచ్చాను.” బాబావారు పక్కున నవ్వి, “బిషప్పు నన్ను చూడటానికి వస్తే నువ్వు బిషప్పు దర్శనానికి వచ్చావన్నమాట” అన్నారు.

ఈ మాటలు విన్నవాళ్ళు కాలేజి పిల్లలతో సహా పకపక నవ్వారు. నేను సిగ్గుతో వెనక్కి వెళ్లి కూర్చున్నాను. కొద్దిసేపటికి నాకు కబురందింది, స్వామి ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లోకి రమ్మన్నారట. లోపల బిషప్పు, ఆయన శిష్యుడు, బెల్జియం రాణి, అమె స్నేహితురాలు కూర్చొని ఉన్నారు. వాళ్ళలో ఎవరికీ తెలుగు రాదు కదా! స్వామి నాతో అన్నారు, “ఈరోజు బిషప్ జన్మదినం. అందుకని పిలిచాను. నువ్వకూడా నిదానంగా ఆయన్ని చూడొచ్చు”.

లోపల ఉన్న నలుగురితోనూ బైబిల్ గ్రంథంలోని విశేషాంశాలనుగూర్చి స్వామి ప్రసంగించారు. నేను గుంటూరు ఆంధ్ర క్రిస్టియన్ కాలేజివాడిని. నాకు బైబిల్ గురించి కొంత తెలుసు. క్రైస్తవ మతాధిపతుల సువార్త ప్రసంగాలు చాలా విన్నాను. స్వామి చెబుతుంటే బిషప్పు ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని స్వామిని చూస్తూ, నిక్కపొడుచుకున్న చెవులతో వింటున్నాడు. “ఓ”, “ఓ”

అంటూ స్వామి వ్యాఖ్యానాలు విని ఆశ్చర్యానందాలకు లోనవుతున్నాడు. నేను ఆనందంలో మునిగిపోయాను. చివర్లో స్వామి ఒక చిన్న బంగారు పాత్రను, దానిలో ఒక చిన్న స్పూను సృష్టించారు. ఆ పాత్ర నిండా అమృతం ఉంది. “ఇది జాగ్రత్తగా పట్టుకో! ఒక్క చుక్కకూడా పడిపోకూడదు” అన్నారు. అప్పటిదాకా అట్లకాడలాగా గట్టిగా ఉన్న నా చెయ్యి స్వామి, “జాగ్రత్త” అని హెచ్చరించాక వణకనారంభించింది. ఏం చెయ్యను?! అట్లాగే తిప్పలు పడుతూ వారి వెనుక నడిచాను. స్వామి ఆ బుల్లి బంగారు పాత్రలోని అమృతాన్ని ఒకరి తరువాత ఒకరిని నోరు తెరవమని చెప్పి స్పూనుతో గొంతులో పోశారు. “మరి నా సంగతేంటి?” అనుకుంటూండగా, “చుప్పనాతీ! రా! నీకూడా” అంటూ నాకు అమృతాన్నిచ్చారు. ఆ చిన్న పాత్రలో ఇంకా కొంత మిగిలి ఉంది. ఇది ఎవరికా, అనుకుంటున్నాను. స్వామి నా వంక తిరిగి, “నువ్వు చాలా ఉపన్యాసాలిస్తుంటావు. నోరు తెరు” అంటూ నా నోట్లో మిగిలిన అమృతాన్ని అంతా పోసేశారు.

ఇంక, ఆ అమృతంయొక్క మాధుర్యాన్ని ఏమని వర్ణించను! కేవలం నాలుక, గొంతువరకేకాదు, నాభివరకు మధురంగా అనిపించింది. ఆ మాధుర్యాన్ని మునుపెన్నడూ నేనెఱుగను! “నేను అమృతం సృష్టించి ముప్పయి ఏళ్ళయింది. పెద్దవాడు, పాపం, ఈ బిషప్పుకోసం సంకల్పించాను. ఎవరికీ చెప్పకు” అన్నారు, భగవాన్.

ఇది నాకు అగ్ని పరీక్ష. నా నోట్లో ఏదీ దాగదు. అందరూ నాకు తెలిసినవాళ్ళే, కావలసినవాళ్ళే! ఏం చేయాలి, అని ఆలోచించాను. ఆ పాత్రను పట్టుకోవడంచేత కొంత అమృతం నా అరచేతిపైకి పొర్లింది. ఇంటర్వ్యూ రూమ్ నుంచి బైటికి వస్తూ అరచేతులు చాచి నడుస్తున్న నన్ను చూసి సేవాదళవారు చుట్టూ మూగారు. “ఏంటి సార్, లోపల ఏం జరిగింది?” అని అడిగారు. నాకు వెంటనే ఒక ఆలోచన స్ఫురించింది. స్వామి, ‘ఎవరికీ చెప్పవద్దు’ అన్నారు. కాబట్టి, నా అరచేతిలో అమృతం పడటంవలన ఏర్పడిన ఘుమఘుమలాడే సెంటు వాసన చూపించడానికి ఇబ్బంది లేదు కదా! అడిగినవారికి నా అరచేతి వాసన చూపించాను. “ఇక నన్నేమీ అడక్కండి” అన్నాను.

ఇంటికి చేరుకున్నాను. “చేతిలో ఏముంది? అట్లా అరచేతులు చాచి నడుస్తున్నారేమిటి?” అని అడిగింది ఆవిడ. జరిగిందంతా చెప్పేను. “ఆగండి, ఆగండి” అంటూ ఒక ప్లేటు తీసుకొచ్చి దాంట్లో చేతులు కడుక్కోమంది. నమ్ముతారో లేదో కాని, ఆ దివ్య పరిమళం ఒక వారం రోజులదాకా ఆ ప్లేటును అంటిపెట్టుకొని ఉంది. ఈ సన్నివేశాన్ని తలుచుకుంటే ఎంత ఆనందంగా ఉంటుందో చెప్పలేను!

మరో ఘట్టాన్ని వివరించాలని ఉంది. ఆ సంవత్సరం పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ఆధ్వర్యంలో అంతర్జాతీయ హృద్రోగ వైద్య నిపుణుల సదస్సు జరిగింది. అది రెండు రోజుల కార్యక్రమం. బాబావారు మొదటిరోజున ప్రారంభోపన్యాసం గావించారు. రెండవ రోజునకూడా సదస్సు ముగింపు సందర్భంగా బాబావారి సందేశం ఉన్నది. వారి దివ్యోపన్యాసానికి ముందుగా ఇద్దరు వైద్య నిపుణులు వారి అభిప్రాయాల్ని సభాసదులతో పంచుకున్నారు. వారిలో ఒకరు ఇటలీ దేశానికి చెందిన డాక్టరు. ఆయన తన అనుభవాన్ని ఇలా వివరించారు:

“నేను స్వామి భక్తుడను కాను. సంప్రదాయ క్రైస్తవ కేథాలిక్ కుటుంబంలో పుట్టేను. విద్యార్హతలు, నైపుణ్యం చేరి నన్ను ప్రభుత్వాధినేతలకు కూడా వైద్యం చేసే స్థాయిలో నిలబెట్టేయి. నా పేరుప్రతిష్ఠలకు భంగం వాటిల్లినా ఫరవాలేదు, నిన్నటి నా అనుభవాన్ని చెబుతాను. ప్రశాంతి నిలయంలో మాకిచ్చిన గదిలో సాయం సమయంలో ప్రార్థన చేసుకుంటున్నాను. ప్రభువు దగ్గర మోకరిల్లి కళ్ళు మూసుకొని ప్రార్థిస్తున్నాను. ఈలోగా, నా భుజాలపైన ఎవరో చేయి వేసినట్లనిపించింది. ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూస్తే బాబావారు! సందేహం లేదు. ఘంటాపథంగా చెబుతున్నాను, “క్రీస్తు ప్రభువు చెప్పిన ‘రెండవ రాక’ ఇదే! భగవాన్ బాబావారే కాస్మిక్ క్రైస్ట్, యూనివర్సల్ క్రైస్ట్, సెకండ్ కమింగ్ ఆఫ్ క్రైస్ట్”.

“సర్వధర్మ ప్రియ దేవా! సత్యసాయి దేవా!” అన్న కీర్తన ననుసరించి, ఆయా మతస్థులకు వారివారి మనోభావాలను అనుసరించి దివ్యానుభూతులను ప్రసాదించి వారిలో విశ్వాసాన్ని గట్టిపరుస్తారు, భగవాన్.

✽

అహంకార మమకారాలు

— బ —

ఆధునిక శ్రీనివాసరావు

— ఆ —

చాలా సంవత్సరాల క్రితం ఒక మహా పండితుడు స్వామివారి వద్దకు వచ్చి, “స్వామీ! నేను పండితుడిని. నాకు పదహారు భాషలు (దేశ విదేశాలవి) వచ్చు. మీరు నాకు రెండు రెక్కలు ఇచ్చినట్లయితే, దేశదేశాలకూ వెళ్ళి మీ దైవశక్తిని ప్రచారం చేస్తాను” అన్నాడు.

స్వామి నవ్వి, “బంగారూ! ప్రస్తుతం నీకున్న ఆ రెండు రెక్కలనూ ఎలా కత్తిరించాలా, అని యోచిస్తుంటే కొత్తగా రెక్కలు ఇవ్వమంటావేమిటి?” అన్నారు.

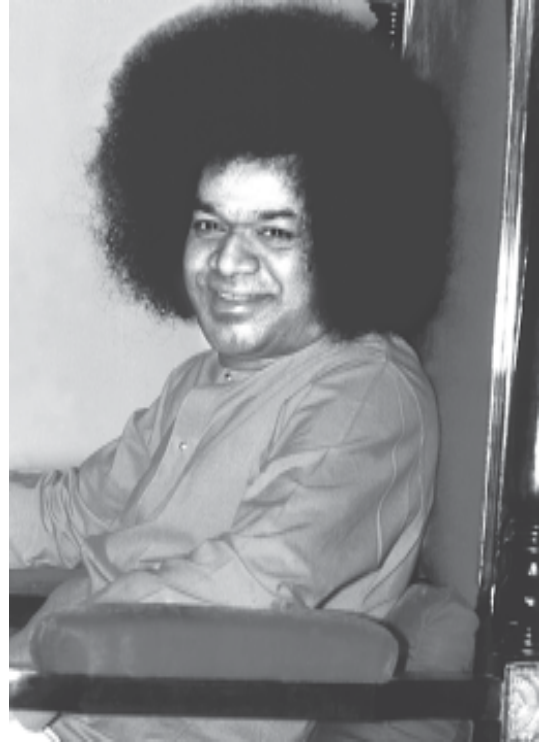
పండితుడు విస్తుపోయాడు.

అప్పుడు స్వామి అన్నారు, “ఒకటి అహంకారమూ, రెండవది మమకారమూ. నీవు గొప్ప పండితుడనని అంటున్నావు. నేర్చుకున్నది ఒక మూల కూర్చుని ఆచరణలో పెట్టు. నన్ను గురించి నీవు ప్రచారం చేయవలసిన అవసరం లేదు.”

కనుక, స్వామిని గురించి మనం ప్రచారం చేస్తున్నా మనుకోవడం వెఱ్ఱితనం. స్వామి అంటారు, “సత్యమే నా ప్రచారము, ధర్మమే నా ఆచారము, శాంతియే నా స్వభావము, ప్రేమయే నా స్వరూపము.”

అహంకార మమకారములు ఆత్మసాక్షాత్కారానికి అవరోధాలు. దూడకు వయస్సుతోపాటు కొమ్ములు పెరిగినట్లు విద్యతోపాటు అహంకారము, ఆపైన మమకారము పెరుగుతుంటాయి. ఒకసారి ఒక భక్తుడు స్వామిని అడిగాడు, “స్వామీ, అహం బ్రహ్మస్మి” అనేది ఉపనిషద్వాక్యం కదా! అనగా, “నేనే బ్రహ్మను” అని అర్థం కదా! మరి అహంకు, అహంకారానికి తేడా ఏమిటి?”

స్వామి చెప్పారు, “అహం’నకు ఆకారం చేర్చితే ‘అహంకారమ’వుతుంది. అనగా, అందరిలో ఉన్న ‘నేను’ ఒక్కటే అయినప్పటికీ దేహభిమానంతో భేదాలు పాటిస్తూ, దేహమే నేనని భావించడం అహంకారమవుతుంది.”

ఈ అహంకారాన్ని పెంచేది పొగడ్త. ఇంగ్లీషు రచయిత రస్కిన్ చెప్పినట్లు ‘థర్స్ట్ ఫర్ అప్లాజ్’ (thirst for applause) అనగా, అందరూ తనను మెచ్చుకోవాలనే కోరిక ప్రతివాడికీ ఉంటుంది. అదే పొగడ్త. ఇతరులు మనల్ని పొగడుతున్నప్పుడు భలే రుచిగా ఉంటుంది, హాయిగా కూడా ఉంటుంది.

స్వామి ఒకసారి నవ్వుతూ అన్నారు,

“కాస్తంత నారాయణ సేవ చేసి నా తలకాయంత అక్షరాలతో పేపర్లో వేసుకుంటారు.

గంట భజన చేసి, ఇంకా భగవంతుడు ప్రత్యక్షం కాలేదే, అనుకుంటారు.

కొనేది వంకాయలు, కొనరడిగేది గుమ్మడికాయలు.”

కులశేఖర ఆళ్వారు, “త్వద్ భృత్య, భృత్య, పరిచారక భృత్య భృత్యస్య భృత్య ఇతిమాం స్మర లోకనాథా”, అనగా, “ఓ లోకనాథా! నీ దాస దాస దాసదాసునికి దాసునిగా నన్ను భావించు” అని ప్రార్థిస్తాడు.

పొగడ్త ఒక తీయని విషం. సహజంగా మనకు ధనకాంక్ష ఉంటుంది. ఐతే, ఏదోవిధంగా ధనకాంక్షనైనా దాటవచ్చునుకానీ, స్తుతికాంక్షను దాటడం మహా కష్టం.

స్వామి అంటారు, మనిషికి ఎనిమిది గర్వాలుంటాయి.

1. ధనగర్వము
2. కులగర్వము
3. బలగర్వము
4. విద్యాగర్వము
5. యౌవన గర్వము
6. అధికార గర్వము
7. ప్రజాగర్వము
8. తపోగర్వము.

ఈ ఎనిమిది గర్వాలూ ఇతరులు మనలను పొగడుతుంటే ఇంకా పెరిగిపోతూంటాయి. సహజంగా ఆత్మస్తుతి, పరనింద చాలా తప్పు. ఒక ఉపన్యాసకుడు అన్నట్లు, “ఆత్మస్తుతి, పరనింద ఎటుగని నాకూ ఆ శుంఠకూ ఒకేరకమైన సన్యాసమా!”

ఇందులోనే ఆ రెండూ ఉన్నాయి - తనను గొప్పగా చెప్పుకోవడం, ఇతరులను తక్కువచేసి మాట్లాడటం.

ఈ సందర్భంలో బాబా పలికిన పద్యం ఒకటి మననం చేసుకుందాం:

పుస్తకముల్ పఠించితిని, పూర్తిగ జూచితి

సర్వశాస్త్రముల్,

నిస్తులమైన విద్యలను నేర్చితి నంచును

గర్వమేల?! నీ

హస్త యుగము మోడ్చి పరమాత్ముని

భక్తితో కొల్వలేని నీ

ప్రస్తుత విద్యలన్నియు ధాత్రి నిరర్థకముల్

కాదె మానవా!”

కనుక, మనకు అహంకారం లేకుండా చేయమని స్వామిని శరణు వేడుదాం. స్వామి సహస్ర నామావళిలోకూడా, “ఓం శ్రీసాయి అహంకార నాశకాయ నమః” అని ఉన్నది కదా!

✽

దేహ మోహ త్యాగమే మోక్ష మార్గం

“భావమందు తుచ్చ వాంఛలు వీడుటే త్యాగమగును, అదియే యోగమగును” అన్నారు, భగవాన్.

మానవునికి ఉండవలసిన ఒక ప్రత్యేక గుణము త్యాగము. “నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగే నైకే అమృతత్వ మానశః” అంటుంది వేదం. అమృతత్వం అందుకొనుటకై మానవుడు ధర్మస్వరూపుడై త్యాగమును అవలంబించాలి.

అయితే, ఈనాడు మానవుడు త్యాగమును విడిచిపెట్టి, అహంకార మమకారములతో స్వార్థమును పెంపొందించుకొని ఐహిక భోగాలను ఆశిస్తున్నాడు. స్వార్థమును వరించినప్పుడు పరార్థము శూన్యమైపోతుంది. అర్థము మిగులుతుంది. ఈ అర్థముతో మానవుడు ఐహిక వాంఛలతో సతమతమవుతూ అనర్థాన్ని కొనితెచ్చుకుంటూ అశాంతికి గురి అవుతున్నాడు.

భక్తులు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి త్యాగాన్ని అభివృద్ధిపరచుకుని ఇహం, పరం రెండూ సాధించే మార్గంలో సుఖశాంతులు పొందాలి.

“నసుఖాత్ లభ్యతే సుఖం” ఐహిక సుఖంవల్ల నిజమైన సుఖం లభించదు. సత్య నిత్యమైన సుఖం త్యాగంవల్లనే లభిస్తుంది. దేహమే తాననుకోవడంవల్లనే మానవుడు ఐహిక బంధాల్లో ఇరుక్కుంటున్నాడు. దేహభావంపట్ల విరక్తి, ఆత్మభావంపట్ల ఆసక్తి పెంచుకోవడంవల్లనే బంధ విమోచనం, మోక్ష ప్రాప్తి చేకూరుతాయి.

- బాబా (త్రయీ బృందావన ప్రవచనం, 1997)

‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’

వసంతభాను

భగవాన్ కి విద్యార్థులంటే అమితమైన ప్రేమ. తమ విద్యార్థులు అత్యుత్తమ పౌరులుగా పెరిగి పెద్దవారవాలనేది వారి ఆశయం. అందుకే మరెక్కడా లేనివిధంగా వారు పిల్లలకోసం మానవతా విలువలు మేళవించిన ఒక ప్రత్యేకమైన విద్యావిధానాన్ని రూపొందించారు. అంతేకాదు. కేవలం చదువులకే పరిమితం కాకుండా అన్ని రంగాల్లో పిల్లలు ముందంజ వేయాలని భగవాన్ ఉద్బోధిస్తారు. ఆటలపై ఆసక్తి ఉన్నవారికోసం పుట్టపర్తిలో శ్రీ సత్యసాయి హిల్ హ్యూ స్టేడియం పేరిట ఒక పెద్ద క్రీడా మైదానాన్ని కట్టించారు. అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలతో కూడిన ఒక ఇండోర్ స్టేడియంని కూడా నిర్మించారు. అలాగే, సంగీతం అంటే ఇష్టపడేవారికోసం సంగీత కళాశాలను నెలకొల్పారు.

స్వామి ఆటలను ప్రోత్సహించడంలో గల అంతరార్థం గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే నాకు స్ఫురించిన కొన్ని అంశాలను ఇక్కడ వివరిస్తాను. మనిషిలో తామస, రాజస, సాత్వికములనే మూడు రకములైన గుణాలుంటున్నాయి. వాటిలో సాత్విక గుణం మనిషిని సన్మార్గంలో నడిపిస్తుంది.

అందువల్ల ప్రతి ఒక్కరూ తామస, రాజస ప్రవృత్తులను వదులుకొని సాత్విక ప్రవృత్తిని అలవరచుకోవాలి. ఆ ప్రయత్నానికి వ్యాయామం, క్రీడలవంటివి తోడ్పడతాయి. అవి వ్యక్తిలో విచక్షణను, సరైన నిర్ణయాలు తీసుకునే నేర్పును మెరుగు పరుస్తాయి. బద్ధకాన్ని పారద్రోలి, గమ్యంవైపు దూసుకుపోయే చురుకుదనాన్ని నింపుతాయి. ఈ ప్రపంచంలో ఆధ్యాత్మికతను లౌకిక విషయాలనుండి విడదీయలేం. ఆటల్లో ఏది మంచిదో అది జీవితానికి మంచిదే అవుతుంది. “జీవితమే ఒక ఆట, ఆడండి” అన్నారు, భగవాన్.

పిల్లలు రకరకాల ఆటలు ఆడుతుంటారు. టెన్నిస్, టేబుల్

టెన్నిస్, వాలీ బాల్, ఇలా ఎన్నో! ఆ ఆటలు ఆడుకునేటప్పుడు ఎవరికి ఎంత స్కోరు అనేది లెక్కపెట్టాలి కదా! ఆడుతున్న రెండు జట్ల స్కోరు, సున్నాగా, సమంగా ఉన్నప్పుడు ఆట ప్రారంభిస్తున్నామని చెప్పడానికి ‘లవ్ ఆల్’ అంటారు.

‘లవ్ ఆల్’ అనగానే మనకు స్వామి గుర్తుకొచ్చారు కదా! ఆ ప్రేమమూర్తి మానవాళికిచ్చిన మహోన్నత సందేశం ‘లవ్ ఆల్’. అంటే, అందరినీ ప్రేమించమని అర్థం. ఆ ప్రేమకూడా ఎలాంటిది? అది స్వార్థం తెలియని ప్రేమ. ఆ ప్రేమకు తనవారు, పరాయివారు అనే తేడా తెలియదు. ప్రతి ఒక్కరికీ అటువంటి ప్రేమ పంచాలని స్వామి మనకు బోధిస్తున్నారు.

ఆ తరువాత, సర్వీసు చేసి ఆట ప్రారంభించమని చెప్పడానికి రిఫరీ ‘సర్వ్’ అని పిలుపునిస్తాడు. అది మనకు స్వామివారి అమూల్యమైన రెండవ సందేశాన్ని గుర్తు చేస్తుంది, “సర్వ్ ఆల్”, అందరికీ సేవ చేయండి.

సేవగురించి మన స్వామి ఏమని చెప్పారు? సేవ చేసేటప్పుడు “ఈ సేవ చేసే ప్రాప్తి నాకు లభించింది” అని

ఉత్సాహపూరితమైన హృదయంతో సేవలో పాల్గొనాలని చెప్పారు. సేవవల్ల ఉపకారం జరిగేది చేసేవారికేనన్నారు. సేవద్వారా దైవకృప లభిస్తుందని చెప్పారు. సేవ చేయాలనే సంకల్పం హృదయం నుంచి రావాలన్నారు. అంటే, సేవ ప్రేమతో చేసేదిగా ఉండాలి; ఏదో ప్రతిఫలాన్ని ఆశించి చేసేదిగా ఉండకూడదు. సరదాకి అడుకునే ఆటనే మనం 'లవ్, సర్వీ' అంటూ ప్రారంభిస్తున్నప్పుడు జీవితంలో ప్రతి పనికూడా వాటితోనే మొదలుపెడితే, మనుష్యులమధ్య కలహాలకు, స్పర్ధలకు చోటుండదు కదా!

భగవాన్ మనకు ప్రేమనే కాదు, ధర్మాన్ని కూడా పాటించాలని చెప్పారు. అందరిపట్ల సమభావంతో, పక్షపాత రహితంగా, ఎవరికీ అన్యాయం జరగనివిధంగా మనసుకోవడం ధర్మాన్ని ఆచరించడానికి తొలిమెట్టుగా చెప్పుకోవచ్చు. ఆటస్థలానికో సరిహద్దు ఉంటుంది. ప్రతి ఆటకీ కొన్ని నియమాలు ఉంటాయి. ఆ నియమాలను ఉల్లంఘించకపోవడం, హద్దులు దాటకపోవడమే ఆటలో ధర్మంగా నడుచుకోవడం. ఆటల్లోనూ మన ప్రవర్తన ధర్మబద్ధంగా ఉండాలి.

ఆటలో ఏదైనా తప్పిదం జరిగితే రిఫరీ వెంటనే 'ఫౌల్' అని ఎత్తి చూపుతాడు. జీవితంలో కూడా మనం ఎవరికీ అవకారంకాని, హానికాని జరగనివిధంగా ధర్మమార్గంలో నడుచుకోవాలి. లేదంటే దైవమే రిఫరీగా మన తప్పిదాన్ని మనకు తెలిసేలా చేస్తాడు. ఆ తప్పిదానికి తగిన ఫలితం తప్పక ఉంటుంది. అది మనం చేసిన కర్మకు ఫలితమే కాని, చేసిన తప్పుకు భగవంతుడు వేసే శిక్ష కాదు. ఆట జరిగే తీరు సమీక్షించి ఆట నియమాలకు అనుగుణంగా, తప్పు చేసిన ఆటగాడికో, లేక, జట్టుకో పెనాల్టీ విధించడం తప్పు ఏ జట్టుపైనా రిఫరీకి పక్షపాతం ఉండదు. భగవంతుడు కూడా అంతే! ఆయనకు ప్రేమించడం తప్పు శిక్షించడం తెలియదు.

భగవాన్ బోధించిన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలలో సత్యానికి ఉన్న స్థానం ఏమిటి? గెలుపుకోసం అధర్మంగా ప్రవర్తించకుండా, తప్పిదం చేసినప్పుడు ఒప్పుకోవాలి. ఆటల్లో దీనినే 'స్పోర్టివ్ స్పిరిట్' లేదా

'స్పోర్ట్స్ మన్ షిప్' అంటారు. అదే సత్యాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండటం. జీవితాన్ని ఈవిధమైన స్పోర్టివ్ స్పిరిట్ తో ఆడినప్పుడు ఇంక అశాంతికి, హింసకీ తావెక్కడ?!

ఇకపోతే, ఏ ఆటకైనా లక్ష్యం గెలుపు సాధించడం. గెలవాలంటే ఆటలో నైపుణ్యం కావాలి. అందుకు మనమేం చేస్తాం? ప్రాక్టీసు చేస్తాం. ఒక్క ఆటల్లోనే కాదు, జీవితంలో ఏ పని చేయాలన్నా నైపుణ్యత అవసరం. ఆ నైపుణ్యత సాధించడానికి సాధనకూడా అంతే ముఖ్యం. మన జీవితాల్లోనూ ఈ సాధనకు ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఉంది.

ఆధ్యాత్మికంగా మనకి ఉండాలన్న లక్ష్యం ఏమిటి? మనమెవరో మనం తెలుసుకోవడం. స్వామి మనల్ని 'దివ్యాత్మస్వరూపులారా!' అని పిలుస్తారు. కనుక, మనం ఆత్మజ్ఞానంకోసం ప్రయత్నించాలి. అందుకు సాధన చాలా ముఖ్యం. ఆ సాధనపైనే దృష్టి కేంద్రీకరించాలి. భగవాన్ సులభమైన మార్గం ఒకటి మనకు బోధించారు. భజనలద్వారా భగవంతునిపై మనసు నిల్పడానికి, సేవాకార్యక్రమాలద్వారా భగవంతుని చేరుకోవడానికి వీలుందని తెలియజెప్పారు.

ఒక జట్టులో సభ్యులంతా కలసికట్టుగా ఆడినప్పుడే విజయం లభిస్తుంది. వేదాంతపరంగా దానినే కూడి ఉండటమని, లేదా యోగమని అంటారు. ప్రతి యేటా హిల్ వ్యా స్టేడియంలో జరిగే క్రీడల పోటీల్లో ఎందరో సాయి విద్యార్థులు పాల్గొంటారు. కానీ, వారి మధ్య ఉండేది 'కాంపిటీషన్' కాదు, 'కోఆపరేషన్'. సాయి విద్యార్థులు ఏమి చేసినా, వారు ఎప్పుడూ, 'మనం ఏమి చేస్తే స్వామిని ఆనందింపజేయగలం?' అని ఆలోచిస్తారు. స్వామి నిరంతరం బోధించే ప్రేమను, సహజీవనమును వారు ఆచరణలో చూపి స్వామిని ఆనందపరుస్తారు.

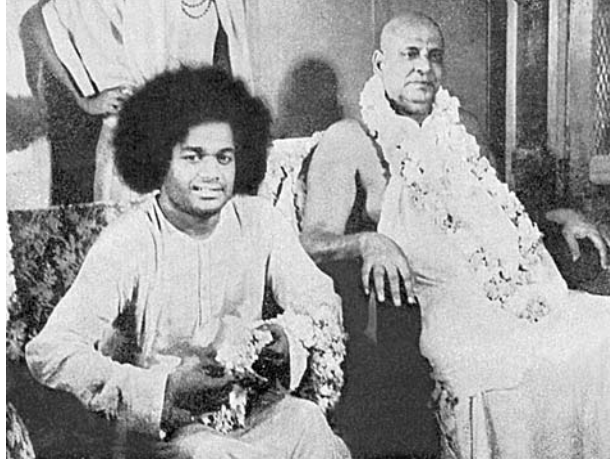
చివరిగా ఒక మాట.

ప్రతి రోజూ ఆటలాడుకునేటప్పుడు వినబడే 'లవ్ ఆల్, సర్వీ ఆల్' అనే మాటలు స్వామి మనకు చేసే హెచ్చరికలుగా భావించాలి. సమయమంతా ఆటపాటల్లోనే గడిపేయకుండా పిల్లలు స్వామి చెప్పిన మార్గంలో నడుచుకుంటూ జీవిత లక్ష్యాన్ని చేరుకునే ప్రయత్నం చేయాలి.

శివానందస్వామిని భగవాన్ అనుగ్రహించిన వేళ

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

హృషీకేశలోని శివానందస్వామి శిష్యులు సదానంద సచ్చిదానందలు వెంకటగిరి సంస్థానంలో జరిగిన అఖిల భారత దివ్యజీవన సమావేశమునకు వెళ్ళి అక్కడ మొదటిసారిగా శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిని చూసి, వారి మహనీయమైన ఉపన్యాసము విని, బాబావారిచే ఆకర్షితులయినారు; బాబావారిపట్ల విమర్శనాత్మక దృష్టితో ఉన్నట్టివారు ఆరాధనా భావముతో మారిపోయారు. వారు బాబావారితోపాటు పుట్టపర్తికి వెళ్ళి, బాబా దివ్యమహిమలను చూసి, బాబా సాక్షాత్తు భగవదవతారమే అని తమ గురువుగారైన శివానందస్వామికి లేఖ వ్రాశారు. శివానందస్వామి సూచనపై సదానంద, సచ్చిదానందలు భగవాన్ బాబావారిని హృషీకేశమునకు రమ్మని తమ గురువుగారి పక్షమున హృదయపూర్వకముగా ఆహ్వానించారు. బాబా అందుకు సమ్మతించారు.

హరిద్వార్ దగ్గరనే బాబావారిని ఆహ్వానించటానికి చక్కని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. గంగానది చెంతనే నిర్మింపబడిన శివానందనగర్లో శివానందస్వామి బాబావారికి స్వాగతం పలుకుతూ అంజలి ఘటించి ఎదురేగారు. మానవాళికంతటికీ శాంతినొసగే అభయహస్తంతో బాబావారు శివానందులవారిని ఆదరపూర్వకంగా అభినందించారు.

ఆ ప్రశాంత వాతావరణంలో బాబా ఆశ్రమవాసులను ఉద్దేశించి, “సృష్టి, స్థితి, లయములు ఈ మూడు శక్తులు కలిగినవాడు భగవానుడు. ఇదే నా రహస్యము! నేను సృష్టించి ఇచ్చు వస్తువులు శాశ్వతములు, కాని దానిని మించినది నా ప్రేమ!” అని పలికారు. పంచముఖ రుద్రాక్ష మేరువుగా కలిగి, సువర్ణముతో పొదుగబడి, ఆ సువర్ణముతోనే కట్టబడిన 108 రుద్రాక్షలతోకూడిన మాలను సృష్టించి బాబా శివానందస్వామి మెడలో వేశారు. గంగానది నీటిని తమ చేతిలో సృష్టించి, దానిని పరిమళభరితమైన అమృతముగా మార్చి శివానందుల వారికి ప్రసాదించారు. బాబా అక్కడకు వెళ్ళినప్పుడు అనారోగ్యంవల్ల చక్రాల కుర్చీలో తిరుగుతున్న శివానందస్వామి బాబా బయలుదేరే రోజున చకచకా నడుస్తుంటే ఆశ్రమవాసులంతా బాబా మహిమకు ఆశ్చర్యపడ్డారు. కొన్ని వేలమందికి శివానందులు గురువులయితే, ఆయనకు గురువై ఆశీర్వదించటానికి బాబా దయతో వచ్చారని వారు భావించారు.

✽

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 25వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

హా వర్డ్ మర్ఫీ తాను వ్రాయదల్చుకున్న 'మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' కొరకు స్వామియొక్క మహిమాన్విత చర్యలకు సంబంధించిన వ్యక్తులను కలుసుకుని, వారి వివరములు సేకరించి ప్రచురించడం జరిగింది. అందులో కొన్నిటిని క్లుప్తంగా ఈ ధారావాహికలో సంకలనం చేయుట జరిగింది.

బాల్కనీ నుండి స్వామి దర్శనం

పాటియాలా ఎస్టేట్ పరిపాలించిన రాజా గురుదత్ సింగ్ మనవరాలైన బల్ బీర్ కార్ కి 1967లో పంజాబ్ లో గర్భకోశం తాలూకు ఆపరేషన్ అయింది. అయితే, అక్కడ కేన్సర్ వ్యాధి వ్యాపించి ఉందని, అది ఉద్భుతమైతే ప్రమాదమని డాక్టర్లు చెప్పగా ఆ విషయాన్ని ఆమె కుమార్తె అయిన జింద్ ఎస్టేట్ మహారాణి రహస్యంగా ఉంచింది. ఆమె భయపడినట్లుగానే, ఎక్స్రే తీస్తే, పెద్ద గులాబీ పువ్వుల కేన్సర్ పెరిగి ఉంది. రక్తస్రావం ప్రారంభమైంది. బొంబాయిలో ఉన్న టాటా మెమోరియల్ హాస్పిటల్ లో సర్జన్లు పరీక్ష చేసి ఆపరేషన్ చేయడం మావల్ల కాదన్నారు. ఆమె పలుకుబడి ఉపయోగించి ఆపరేషన్ చేయించి ఆ కేన్సర్ కంటి తీయించేసింది. కానీ, మూత్రనాళం నుండి రక్తం ప్రవిస్తూనే ఉంది. ఆమెకు నిత్యం రక్తం, గ్లూకోజు ట్రాన్స్ఫ్యూజన్ చేసేవారు. లోపలినుండి స్రవించే రక్తం బయటకు రావడానికి ఆరు ట్యూబులు అమర్చారు. అలాగ జీవచ్ఛవం మాదిరి 21 రోజులు గడిపింది. రక్తస్రావం తగ్గితే మరో ఆపరేషన్ చేయించటానికి ఆమె కుమార్తె మహారాణి జింద్ ప్రయత్నిస్తూండగా, "ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆపరేషన్ చేయించుకోలేను, నాకింక ఓపిక లేదు" అంది బల్ బీర్ కార్. దైవికంగా ఒక స్నేహితురాలిద్వారా ఆమెకు

5

'లవింగ్ గాడ్' పుస్తకం లభించింది. ఆమె ఆ పుస్తకాన్ని కుతూహలంతో చదువుతూ బాబాపట్ల భక్తి పెంచుకుంది.

రక్తస్రావం కట్టేసింది. ఆ ట్యూబులు తీయించేసింది. డాక్టర్లు నిర్భాంతపోతూండగా ఆమె తన ఆరోగ్యం ఏరోజుకారోజు మెరుగవుతూండటం గమనించింది. ఇది బాబా అనుగ్రహమే అన్న నమ్మకంతో ఆమె నిత్యం బాబాను మనసారా ప్రార్థిస్తూండగా ఒక రాత్రి కలలో ప్రశాంతి మందిరం బాల్కనీ మీదనుండి బాబావారు అభయహస్తంతో దీవిస్తూ, "పుట్టపర్తికి రా" అన్నట్లు పిలుపు వినబడింది. ఆమె డిశ్చార్జ్ అయ్యాక పంజాబ్ వెళ్లి కొన్నాళ్ళుండి, బయల్దేరి పుట్టపర్తి వచ్చి దర్శనం లైనులో నిలబడింది.

స్వామి బాల్కనీమీదనుండి అందరికీ దర్శనమిస్తూ ఆమెవైపు వేలుపెట్టి చూపి క్రింద ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి రమ్మన్నారు. ఆమె సరిగ్గా స్వప్నంలో చూసిన బాల్కనీ దృశ్యమే అక్కడ చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆమె నోరు మెదపకముందే ఆమెకు జరిగిన ఆపరేషన్ వివరాలు, ఆమె తమపై పెంచుకున్న విశ్వాసం పూసగుచ్చినట్లు చెప్పి, తాము ఏవిధంగా ఆమె స్వప్నంలో కనబడి రమ్మని పిలిచినదికూడా చెప్పారు. ఆ క్షణంకోసమే ఎదురు చూస్తున్న ఆమె స్వామికి పాదాభివందనం చేసింది. నాటి నుంచి ఇరవై ఏళ్ళు జీవితాంతం ప్రశాంతి నిలయంలోనే ఉండిపోయింది. 1967లో హార్న్లీ హిల్స్ వచ్చినవారిలో బల్ బీర్ కార్ కూడా ఉంది. మర్ఫీ దంపతులు ఆమెని పరిచయం చేసుకుని ఆమె ఆపరేషన్ వివరాలు తెలుసుకున్నారు. మహారాణి జింద్ తల్లిని చూడటానికి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చింది. బాబావారినిగురించి ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకుని, ఎన్నో కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ, తన 83వ యేటవరకు ప్రతి సంవత్సరం

నవంబరు, డిసెంబరు మాసాలు ప్రశాంతి నిలయంలో గడిపేది. 1982లో స్వామి హృషీకేశ్ వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ మసూరి దగ్గర ఉన్న జింద్ ఎస్టేట్‌కు వెళ్ళి ఆమె ఆతిథ్యం స్వీకరించేరు.

చెల్లెలికి కేన్సర్, అన్నకు చికిత్స

పి.ఎస్. దీక్షిత్ బొంబాయి నివాసి, 1966లో మహారాష్ట్ర గవర్నమెంటు తరపున డాక్యుమెంటరీ ఫిలిమ్స్ తీసే ఉద్యోగిగా ఉండేవాడు. అతడు బాబా భక్తుడు. ఎన్నో భజన పాటలు రాసి, బాణీలు కూర్చి చక్కగా పాడేవాడు. అతని చెల్లెలికి ఎడమవైపు బ్రెస్ట్ కేన్సర్ చాలా ప్రమాదకర స్థితికి చేరిందని, వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలని సర్జన్ చెప్పేడు. బొంబాయి (ముంబై) టాటా మెమోరియల్ హాస్పిటల్‌లో ఛీఫ్ సర్జన్‌ని కలుస్తే, “వచ్చే వారంలో మంగళవారం... ఓ! ఆరోజు సెలవు కదా! బుధవారం ఆపరేషన్ చేస్తాను” అని అపాయింట్‌మెంటు ఇచ్చేడు.

వెంటనే, స్వామి అనంతపురంలో ఒక భక్తుని ఇంట్లో ఉండగా దీక్షిత్ చెల్లెల్ని వెంటపెట్టుకుని వెళ్ళేడు. దీక్షిత్‌ని చూడగానే స్వామి, “అవునది కేన్సర్! మంగళవారం కాదు, బుధవారం అన్నాడుకానీ, ఆ సర్జన్ గురువారం ఆపరేషన్ చేస్తానంటాడు. ఏమీ భయం లేదు. నిశ్చేపంగా బుధవారం హాస్పిటల్‌లో చేర్పించు” అన్నారు - దీక్షిత్ ఏమీ చెప్పకుండానే, తాము సర్వాంతర్యామి అని మరోమారు ఋజువు చేస్తూ. హోవర్డ్ మర్సెట్ అప్పుడు స్వామితోనే ఉన్నాడు. స్వామి విభూతి సృష్టించి దీక్షిత్ చెల్లెలికిచ్చి తినమన్నారు. దీక్షిత్‌ని దగ్గరకు పిలిచి, అతని చొక్కా పైకెత్తి ఎడమవైపు ఛాతీమీద ఆ విభూతి చేతితో రుద్ది, వెళ్ళిరందని ఆశీర్వదించేరు. ఇద్దరూ నమస్కారాలు చేసుకుని వెళ్ళేరు.

స్వామి చెప్పినట్లే సర్జన్ గురువారం ఆపరేషన్ చేస్తాను, బుధవారం హాస్పిటల్లో ఎడ్మిట్ చేయమన్నాడు. చేశారు. బుధవారం రాత్రి దీక్షిత్ ఇంట్లో కూర్చుని ఉండగా ఎడమవైపు ముక్కురంధ్రం నుండి బొటబొటా నీరువంటి ద్రవం కారడంతో అతని షర్ట్ పైజామా కూడా తడిసేయి. తర్వాత నిమిషంలో ఆ ద్రవం కారడం ఆగిపోయింది. ఎందుకలా అయిందో అతనికి అర్థం కాలేదు. తర్వాత అతనికి ఏ బాధా కలుగలేదు.

గురువారం ఆపరేషన్ థియేటర్ నుంచి బయటకొచ్చి సర్జన్, “అశ్చర్యంగా ఉంది. ఆమెకి కేన్సర్ ఛాయలే లేవు. ఆపరేషన్ అవసరం లేదు. కొద్దిగా అక్కడ చేరిన ద్రవము తీశాము. రేపు పరీక్ష చేసి చెబుతాను. ఆమెను తీసుకు వెళ్ళిపోవచ్చు” అన్నాడు.

అప్పుడు దీక్షిత్‌కి క్రితం రాత్రి ముక్కునుండి ద్రవం కారటం, స్వామి విభూతి సృష్టించి తన ఛాతీమీద రుద్దడం జ్ఞాపకమొచ్చేయి. ఆమె కేన్సర్‌ని ద్రవరూపంలో తన ముక్కులోంచి తీసేశారని అతను గ్రహించేడు.

దీక్షిత్ మర్నాడే తన చెల్లెల్ని, ఆమె భర్తనీ ప్రశాంతి నిలయం పంపేడు. దీక్షిత్ చెల్లెలి భర్తతో, “ఏమన్నాడు డాక్టర్? కేన్సరేమీ లేదు, కొద్దిగా నీరుంది, అన్నాడు. అవునా?” అని స్వామి నవ్వుతూ ఆశీర్వదించి పంపేశారు. మర్నెట్ ఆ దంపతుల్ని కలిసి వివరాలు తెలుసుకున్నాడు.

చికాగో నుండి కేలిఫోర్నియా

బెంగళూరులో ఉన్న జడ్జి జి.కె. దామోదర్రావు లయన్స్ క్లబ్ డెలిగేటుగా ఎన్నుకోబడినాడు. ఆయన చికాగోలో జరిగే అంతర్జాతీయ లయన్స్ క్లబ్ సమ్మేళనానికి వెళ్ళవలసి ఉంది. అమెరికా వెళ్ళేముందు ఆశీస్సులకొరకు స్వామి వద్దకు వచ్చేడు. స్వామి ఆశీర్వదిస్తూ, “విభూతి పేకెట్లు, అగరవత్తులు ఒక పెట్టెలో పెట్టి సిద్ధంగా ఉంచమంటాను. నువ్వు దాన్ని కేలిఫోర్నియాలో, లాస్‌ఎంజిల్స్‌లో ఉన్న భక్తులకు అందజేయాలి” అన్నారు.

స్వామికి సేవచేసే అవకాశం వచ్చినందుకు ముందు చాలా ఆనందించేడు. తర్వాత భారత ప్రభుత్వం ఫారిన్ ఎక్స్‌చేంజ్ నిబంధనల ననుసరించి, చికాగోనుంచి కేలిఫోర్నియాకి వెళ్ళడానికి కావల్సినంత ఫారిన్ ఎక్స్‌చేంజ్ ఇవ్వదేమోనని తటపటాయిస్తుంటే, అది గ్రహించి, “నీకేమీ ఇబ్బంది ఉండదు. నువ్వు కేలిఫోర్నియా మీదుగా రిటర్న్ అయ్యేటప్పుడు అక్కడివాళ్ళకు ఈ పార్సెల్ అందజేసి స్వామి ఆశీస్సులు చెప్పు” అన్నారు.

దామోదర్రావు చికాగోలో దిగి ఎయిర్‌పోర్టు ఆఫీసులో ఉన్న ఒక లేడీతో తన సమస్య గురించి చర్చించేడు. ఆమె అతని చేతివ్రేలికి ఉన్న బాబా బొమ్మ గల ఉంగరాన్ని చూసి,

“ఓ, నువ్వు బాబా భక్తుడివా! కానీ, కేలిఫోర్నియా మీదుగా నీ తిరుగు ప్రయాణం మార్చుకోవడం అసంభవం. మరి మీ గురువు ఎలా చెప్పేరో తెలీదు” అంది. అయినా ప్రయత్నించమని అర్థించేడు. ఆమె నవ్వి ఊరుకుంది. ఇంత దూరం వచ్చి స్వామి చెప్పిన పని చెయ్యలేక పోతున్నానే అన్న బాధతో, గత్యంతరం లేక, ఆ పేకెట్‌ను కేలిఫోర్నియా పంపించే ఏర్పాటు గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. రేపు ఉదయం తన రిటర్న్ ఫ్లయట్ అనగా ఆ లేడీ ఫోన్ చేసి, “కంగ్రాట్స్! మీ గురువు చెప్పింది కరెక్ట్! ఇక్కడ ఫైలట్లు నిన్నటినుంచి సమ్మె చేస్తున్నారు. కాబట్టి, మీ ఫ్లయట్ కేలిఫోర్నియా వెళ్ళి, లాస్‌ఎంజిల్స్‌లో స్టాపోవర్ చేసుకునేలాగ అనుమతిస్తున్నాము” అన్న శుభవార్త చెప్పింది. స్వామి భవిష్యత్ దృష్టికి ఆశ్చర్యంతో, స్వామి అజ్ఞను నెరవేర్చగలుగుతున్నానన్న ఆనందంతో ఎగిరి గంతేసేడు. “లాస్‌ఎంజిల్స్‌లో భక్తులు అంతులేని ఆనందంతో నన్ను స్వాగతించేరు” అని తిరిగి వచ్చిన దామోదరావు స్వామి దర్శనంకోసం వేచి ఉన్న సమయంలో అక్కడ కనబడిన మర్రెట్‌కి చెప్పేడు.

ఉపనయనాలతో జ్ఞానోదయం

పూనాకు సమీపంలో ఉన్న కిర్కీలో ఉండే సి.రామచంద్రన్ మినిస్ట్రీ ఆఫ్ డిఫెన్స్‌లో డిప్యూటీ ఛీఫ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫ్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ (Deputy Chief Inspector of Explosives in the Ministry of Defence). అతడు శిరిడీ సాయిబాబా భక్తుడు. వృత్తిపరమైన ఒత్తిడితో సతమతమవుతున్నప్పుడల్లా శిరిడీ వెళ్ళి మనశ్శాంతి పొందేవాడు. సత్యసాయిబాబా మిరకిల్స్‌గురించి విన్నా, శిరిడీ బాబాయే ఈ రూపంలో అవతరించేరని విన్నా ఇతడెవరో బూటక సన్మాని అనుకునేవాడు. 1963లో ఎవరి తాలూకు పక్షవాతమో ఈయన తీసుకుని రక్షించేరని, అంతకుపూర్వంకూడా టైఫాయిడ్, పక్షవాతం, గుండెజబ్బు తీసుకుని భక్తుల్ని రక్షించేరని విని, వీరు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలనుగురించి తెలుసుకుని, పుట్టపర్తి వెళ్ళి వీరి నిజస్వరూపం చూసి రావాలని అనుకున్నాడు. ఎవరో ఇచ్చిన సత్యసాయి ఫోటోను తన భార్య పూజగదిలో పెడితే తాను అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

కొన్నిరోజుల తర్వాత ఆ ఫోటోనుండి విభూతి, తేనె కారడం తన భార్య గమనించి చెబితే అతడు ఆ ఫోటో క్లిక్ చేసి ఈ విషయం ఎవరికీ చెప్పవద్దని భార్యని హెచ్చరించేడు. కొన్నాళ్ళ తరువాత తను పూజగదిలో కూర్చుని ఉండగా తన కళ్ళ ముందే ఫోటోనుండి తేనెవంటి సుగంధ భరితమైన ద్రవం, విభూతి పడటం చూశాడు. అతడి భార్య వాటిని జాగ్రత్త చేస్తూ రహస్యంగా ఉంచింది. ఇటీవల ఎసిడిటీవల్ల కడుపులో మంట వస్తూండటంతో అతడు సిగరెట్టు కాల్చటం మానెయ్యాలనుకుని, ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉండి, మధ్యమధ్య బలహీనతకు గురయ్యేవాడు. ఎట్టకేలకు ఒక నెల తర్వాత పుట్టపర్తి వెళ్ళేడు.

రామచంద్రన్‌తోపాటు మరో ఆరుగుర్ని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. ముందు ఆధ్యాత్మిక విషయాలు మాట్లాడి తర్వాత హస్తచాలనంతో విభూతి సృష్టించి, రామచంద్రన్‌కి తప్ప అందరికీ ఇచ్చేరు. ఇతన్ని అన్నివిధాల ఆశీర్వదించి, “నీకు విభూతి ఇస్తూనే ఉన్నాను. అందుకనే ఇప్పుడు ఇవ్వటంలేదు. మానేసిన దురభ్యాసాన్ని మళ్ళీ దగ్గరకు రానియ్యకు” అని హెచ్చరించేరు. ఫోటోలోనుంచి వస్తున్న విభూతి గురించి, తాను సిగరెట్టు కాల్చటంగురించి హెచ్చరించేరని గుర్తించేడు. తర్వాత చాలాసార్లు పుట్టపర్తి వెళ్ళి స్వామి దర్శనం చేసుకు వచ్చేవాడు. స్వామి పిలిచి మాట్లాడలేదు. కానీ, అతడి ఎసిడిటీ వ్యాధి తగ్గిపోయింది.

1965 ఏప్రిల్ నెలాఖరున అతడికొక టెలిగ్రామ్ వచ్చింది, “భగవాన్ బాబా మే 5వ తేదీన మీ ఇంటికి వచ్చి మీ ఇద్దరు కుమారులకు ఉపనయనం చేసి బ్రహ్మావదేశం చేస్తారు” అని. ఆ టెలిగ్రామ్ ఎక్కడినుండి వచ్చిందని పరిశోధన సల్పగా, పూనా పోస్టాఫీసుకి ఒక చిన్న గడ్డంతో వచ్చిన వ్యక్తి, అడ్రస్ అడిగితే, ‘ఆలిండియా సాయి సమాజం, మద్రాసు’ అని టెలిగ్రామ్ ఫామ్‌లో రాసిచ్చి టేక్సీలో వెళ్ళిపోయేదని తెలిసింది.

పుట్టపర్తిలో ఉన్న కస్తూరిగారికి, “స్వామి మే 5వ తేదీన పూనాలో ఉండే అవకాశం ఉందా?” అని టెలిగ్రామ్ ఇస్తే జవాబు రాలేదు. అందుచేత, తను విన్నదాన్ని బట్టి స్వామి రాదల్చుకుంటే ఏ రూపంలోనైనా రావచ్చు, అదృశ్యంగా

వచ్చి ఆశీస్సులివ్వవచ్చు అన్న ఉద్దేశ్యంతో స్వామి రారనికానీ, వస్తారనికానీ ఏ ప్రచారమూ చెయ్యకుండా, తన దగ్గరి బంధువులను 50 మందిని పిలిచి, ఇంటా బయటా చక్కని అలంకరణలు చేసి, మే 5వ తేదీన ఉపనయనమునకు ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాడు. యథావిధిగా స్వామికి పట్టువస్త్రం వేసి కుర్చీ పెట్టేరు.

“ఎవరు చెప్పారో తెలీదు. 5వ తేదీ ఉదయం నుండి, స్వామిని దర్శించుకోవడానికి గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి మా పెద్ద కాంపౌండ్‌లో స్త్రీలొక ప్రక్కన, పురుషులొక ప్రక్కన బారులుతీరి కూర్చుంటున్నారు. 11 గంటలవరకు చూశాను. సరిగ్గా బ్రహ్మోపదేశం ముహూర్తంలో కండువా క్రిందినుండి తలపెట్టి మా ఇద్దరి కుమారులకు, చెవులలో గాయత్రి ఉపదేశించాను. వంటలు ఒక వందమందికి చేయించేను. ఉపనయనం తంతు అవగానే మా బంధువులలో స్వామి భక్తులు నిశితంగా పరిశీలించి, స్వామి అదృశ్యంగా వచ్చేరని, ఆ కుర్చీమీద కూర్చున్నట్లు, కుషన్ దిగిపోయి ఉన్నట్లు, స్వామి చెయ్యి పెట్టుకునే కుర్చీ చేతివద్ద పెట్టిన మల్లెపూల దండ నలిగిపోయి ఉందని, కుర్చీ ముందు వేసిన పూలబాటపై స్వామి పదముద్రలు స్పష్టంగా ఉన్నాయని అన్నారు. నాకూ అలాగే అనిపించింది. దానికి సాయం మా పిల్లలు బ్రహ్మోపదేశం చేసినప్పుడు నా మొహం కాదు, స్వామి మొహం చూశాం అన్నారు. ఇక స్వామి రాలేదని ఎలా అనుకోను!

ఇంతలో నా భార్య వచ్చి ఇప్పుడే ఒక చక్కని ఎనిమిదేళ్ళ పిల్లవాడు తను అనాథననీ, ఆకలితో వచ్చేనని చెప్పగా తాను అతనికి ఒక ప్లేటులో ఫలహారం పెట్టగా కొంచెం తిని వెళ్ళిపోయేడు, అంది. ఎవరో చూద్దామంటే అదృశ్యమైపోయేడు. ఆ రూపంలోనే స్వామి వచ్చి ఉంటారని కొందరు ఊహగానం చేశారు. నాకంతా ఆనందంగానూ ఉంది, అయోమయంగానూ ఉంది.

ఇంతలో మేము ఆహ్వానించినవాళ్ళు ప్లేట్లు తీసుకుని భోజనానికి క్యూలో వస్తూండగా, నెమ్మదిగా మా కాంపౌండులో కూర్చున్నవాళ్ళు కూడా, స్వామి వచ్చిన చిహ్నాలు చూడటానికి వచ్చి, ప్లేట్లు అందుకుని భోజనం లైనులోకి రావటం మొదలుపెట్టారు. అప్పటికే వందమంది అయ్యేరు. పనివాళ్ళు ప్లేట్లు కడిగి అక్కడ పెడుతున్నారు. నా భార్య వచ్చి, “ఎంతమందిని పిలిచేరు?” అని అడిగింది. ఇంకా ఎంతమందికి సరిపోతుందో చూద్దామని ఆమెతో కలిసి వంటగదిలోకి వెళ్ళితే, ఇంకో వందమందికి సరిపోతుందనిపించింది. స్వామి మీద భారం వేసి అలాగే చూస్తున్నాం. వచ్చేవాళ్ళందరూ స్వామి కూర్చున్న కుర్చీ, నలిగిన పూలు, పూలబాటమీద పదముద్రలు చూసి భక్తిపూర్వకంగా నమస్కరిస్తున్నారు. మా ప్రమేయం లేకుండానే మా బంధుజనులే కలుగజేసుకుని వడ్డనలు చేస్తున్నారు. పదార్థాలు అక్షయమవుతున్నట్లున్నాయి. కాంపౌండులో ఉన్న జనులందరూ పురుషుల క్యూ, స్త్రీల క్యూలో నిలబడి ప్లేట్లు అందుకుని భోజనం చేసి, పరస్పరం ‘సాయిరాం’ చెప్పుకుంటూండగా, రెండు గంటలకి కాంపౌండు ఖాళీ అయింది. మేము నెమ్మదిగా పూజ గదిలోకి వెళ్ళి అశ్రునయనాలతో స్వామి ఫోటో ముందు మోకరిల్లి వంటగదిలోకి వెళ్ళేం. మేమూ, పనివాళ్ళూ తినగా ఇంకా మిగిలింది” అన్నాడు శ్రీ రామచంద్రన్.

1967లో మర్చెట్‌ని ప్రశాంతి నిలయంలో కలిసి నప్పుడు ఈ సంఘటన వివరించి, “ఒకప్పుడు ఏ మిరకిల్స్ గురించి విన్నప్పుడు అదంతా అబద్ధ ప్రచారం, బాబా చర్యలు బూటకం అనుకున్నానో అవన్నీ మా ఇంట్లోనే జరిపి బాబా నా కళ్ళు తెరిపించేరు” అన్నాడు, శ్రీ రామచంద్రన్.

(సశేషం)

భగవంతుని దగ్గరకు మనం పోవడం కాదు, భగవంతుడినే మన దగ్గరకు రప్పించుకోవాలి. అట్టి శక్తి సామర్థ్యములను సంపాదించుకోవాలంటే తల్లిదండ్రులను ప్రేమించాలి, సేవించాలి.

- బాబా

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవాలు

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవాలలో భాగంగా ఏప్రిల్ 22, 23, 24 తేదీలలో సాయికుల్యంట్ హాలులో విశ్వశాంతి లోక కళ్యాణ హోమాన్ని నిర్వహించారు.

ఏప్రిల్ 22వ తేదీన ఉదయం గం 5.45 లకు నాదస్వర వాదన వినిపిస్తుండగా వేదపండితులు ప్రశాంతి మందిరానికి ప్రదక్షిణ చేసి, కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. తిరుపతినుండి 20మంది పండితులను తోడ్కొని వచ్చిన శ్రీ రామకృష్ణ శాస్త్రి ఈ హోమాన్ని నిర్వహించారు.

భగవాన్ బాబావారి దివ్య సింహాసనానికి ఎదురుగా యజ్ఞమండపాన్ని నిర్వహించారు. హోమకుండానికి సమీపంలో నిర్మించిన వేదికను శివ పార్వతుల విగ్రహాలు అలంకరించాయి. ఉదయం గం 6 లకు స్వస్తివచనం, పుణ్యాహవాచనం, గణపతి పూజలను నిర్వహించారు. శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శతనామావళితో అర్చన చేశారు.

దీక్షావస్త్రాలను ధరించి వచ్చిన వేద పండితులు గోపూజ, ఋత్విక్ వరణము, మండప ఆరాధనం, గణపతి హోమం, నవగ్రహ వాస్తు పంచసూక్త హోమాలను నిర్వహించారు. హోమం జరుగుతున్న సమయంలోనే శివపార్వతుల విగ్రహాలను అర్చించారు. పూర్ణాహుతితో నాటి హోమ కార్యక్రమాలు ఉదయం 10 గంటలకు ముగిశాయి. అనంతరం భజన జరిగింది.

ఆనాటి సాయం సమయంలో డా॥ నోరి నారాయణ మూర్తి రామాయణ మహాకావ్యముపై ప్రసంగించారు. భజన పాటలతో, పద్యాలతో వారి ప్రసంగం ఆసక్తికరంగా కొనసాగింది. శ్రీరాముడు, శ్రీ సత్యసాయి ఒక్కరే అన్న

సత్యాన్ని చక్కగా వివరించారు. తదుపరి స్వామి ప్రసంగాన్ని వినే అవకాశం భక్తులకు లభించింది. కాలం గడుస్తున్నా మనిషిలో మార్పు రావడంలేదని స్వామి అన్నారు. 'సర్వజీవ సమస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి' అన్న విషయాన్ని భక్తులు గుర్తుంచుకోవాలన్నారు.

స్వామి ప్రసంగానంతరం వేద పండితులు మంత్ర పుష్పం, చండీసప్తశతి, నవగ్రహ, మహామృత్యుంజయ, సుదర్శన మంత్రాలను పఠించారు.

ఏప్రిల్ 23వ తేదీన ఉదయం గం 6 లకు చతుర్వేద పారాయణముతో, శాస్త్ర పఠనముతో కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. చండీ హోమాన్ని నిర్వహించే సమయంలో సాయీశ్వర లింగానికి ఏకాదశ రుద్రాభిషేకం చేశారు. చండీసప్తశతి, మృత్యుంజయ హవనములను పఠించారు. సూర్య భగవానునికి సమస్కారాలను సమర్పించారు.

నాటి సాయంకాలం డా॥ పాపయ్య శాస్త్రి "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః" అన్న అంశముపై ప్రసంగించారు.

వారి ప్రసంగానంతరం వినిపించిన దివ్య సందేశంలో స్వామి, "నేను ఎవరిని?" అని ఎవరిని వారు ప్రశ్నించుకోవాలన్నారు. పశు లక్షణాలను వీడి క్రమంగా మానవత్వం నుండి దివ్యత్వానికి చేరుకోవాలన్నారు. ప్రకృతిని ఆరాధించడం ప్రాచీనకాలమునుండి అనూచానంగా వస్తున్న సంప్రదాయమన్నారు. మానవునికి ఎన్నో వనరులను సమకూరుస్తున్న ప్రకృతిని ఆరాధించడంలో తప్పులేదన్నారు.

స్వామి ప్రసంగానంతరం వేద పండితులు విశ్వశాంతి లోకకళ్యాణ హోమాన్ని కొనసాగించారు. రుద్ర క్రమార్చన చేశారు. త్రిశతి, శివ సహస్ర నామ, లలితా సహస్ర నామ పారాయణములను నిర్వహించారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవములో చివరి రోజయిన ఏప్రిల్ 24వ తేదీన ఉదయం సుదర్శన హోమాన్ని నిర్వహించారు. విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు. వీరు సమర్పించిన 'గురువందన' సంగీత కార్యక్రమములో 'సాయి నామ స్మరణం, సాయిరూప ధ్యానం', 'గురుబ్రహ్మ నీవే, పరంజ్యోతి నీవే', 'తూ ప్యార్కా సాగర్ హై' పాటలు చోటుచేసుకున్నాయి.

తదుపరి భగవాన్ దివ్యసందేశాన్ని వినిపించారు. మానవుని ఉనికి వెనుక ఉన్న మర్మమే మహోన్నత సత్యమన్నారు. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించడానికి చేసే ప్రయత్నమే సాధన అన్నారు.

భగవాన్ ప్రసంగానంతరం వేద పండితులు మహా పూర్ణాచారిని నిర్వహించారు. పవిత్ర జలాన్ని భక్తులపై ప్రోక్షించారు.

ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో మహానారాయణ సేవను నిర్వహించారు. చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలనుండి వేలాదిగా వచ్చిన పురుషులు, మహిళలు స్వామి ప్రసాదముగా వస్త్రాలను అందుకున్నారు, భోజనం చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు; రాష్ట్ర కేబినెట్ మంత్రి డా॥ గీతారెడ్డి, పుట్టపర్తి ఎమ్.ఎల్.ఎ. శ్రీ పల్లె రఘునాథ రెడ్డి ఈ సేవాయజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు.

ప్రకృతి పరమాత్మకు నివాళినర్పించిన వేళ: పుట్టపర్తిలో ఏప్రిల్ మాసములో సూర్యుడు ప్రచండంగా వెలిగిపోవడం సర్వసాధారణం. గత సంవత్సరంకంటే ఈ సంవత్సరం ఎండలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఏప్రిల్ 23వ తేదీన కూడా విపరీతంగా ఎండ కాసింది. అయితే, అనూహ్యముగా ఏప్రిల్ 24వ తేదీన హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో సేవాయజ్ఞం కొనసాగుతున్న సమయంలో వాతావరణం చల్లబడి అప్లోదముగా ఉండటాన్ని అందరూ గమనించారు. నారాయణ సేవ ముగియగానే ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళిన తరువాత మరల తీవ్రంగా ఎండ కాసింది.

ఆరోజు సాయంకాలం సాయికుల్యంత్ హాలులో పండిట్ నరేంద్రనాథ ధర్ సరోద్ వాదనను వినిపించారు. మూడు రోజులపాటు జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవంలో ఇదే చివరి కార్యక్రమం.

ఉగాది

తెలుగువారు మరియు కన్నడిగులూ ఏప్రిల్ 11వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలికారు. ఆరోజు ఉదయం శ్రీ ఆర్. శ్రీరామచార్యులు పంచాంగములో సూచించిన సంవత్సర ఫలితాలను సభాసదులకు తెలియజేశారు. విజయనామ

సంవత్సర ప్రాముఖ్యాన్ని వివరించారు. భగవాన్ బాబావారి వైభవాన్ని కీర్తించారు.

పంచాంగ శ్రవణానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని భక్తులు ఆస్వాదించారు. ఈ ప్రసంగంలో స్వామి, ఉగాదిని నూతన సంవత్సరానికి నాందిగా మాత్రమే భావించకూడదు, ఎన్నో నూతన సంవత్సరాలు వచ్చినా మానవుని వ్యక్తిత్వంలో మార్పు రావడంలేదని, దుర్బావాలను దూరం చేసుకున్న దినమే సుదినముగా, నూతనత్వానికి నాందిగా భావించాలని చెప్పారు. హృదయాన్ని ప్రేమాస్పదం గావించిన దినమే ఉగాది, త్యాగభావానికి మదిలో అంకురార్పణ జరిగిన దినమే ఉగాది అన్నారు. గతం గడిచిపోయింది, వర్తమానాన్ని సద్వినియోగం చేయాలి అన్నారు. 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహో రామ రామ రామ్' పాటతో ప్రసంగం ముగిసింది. విద్యార్థులు భజన పాటలు పాడారు.

సంగీత విభావరి: ఉగాది పర్వదినాన సాయం సమయంలో కుమారి సౌమ్య వారణాసి సంకీర్తన చేశారు. గణేశ వందనముతో ప్రారంభించి తొమ్మిది కీర్తనలను ఆలపించారు. 'జనమ్ దియా తూనే సాయీ కో', 'భోలా భండారి' కీర్తనలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి. ప్రధాన గాయకురాలి సోదరి రమ్య వయొలిన్ మరియు గాత్ర సహకారాన్ని అందించారు.

విశు: ఏప్రిల్ 14వ తేదీన సాయం సమయంలో కేరళ వాసుల నూతన సంవత్సరమైన 'విశు'ను పురస్కరించుకొని డా॥ రంగనాథ శర్మ కర్ణాటక బాణీలో సంకీర్తన చేశారు. డా॥ శర్మ మధురై శ్రీ సద్గురు సంగీత కళాశాలలో ప్రొఫెసర్ గా పనిచేస్తున్నారు. వీరి కీర్తనలలో 'జగదోద్ధారా', 'శ్రీ వేణు గోపాల రమణా' భక్తులను అలరించాయి.

తమిళ సంవత్సరాది: ఏప్రిల్ 15వ తేదీన తమిళ సంవత్సరాది 'చిత్తిరై తిరునాళ్'ను తమిళనాడు సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో జరుపుకున్నారు. ఆరోజు ఉదయం తమిళనాడు భక్తులు వేద ప్రవచనం చేశారు. నాటి సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ఎమ్బిఎ విభాగపు పూర్వ విద్యార్థి కార్తీక్ 2012లో విమాన ప్రమాదం నుండి తనను స్వామి రక్షించారని చెప్పారు.

స్వామి ప్రేమ మనకు లభించిన గొప్ప సంపద అన్నారు. ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ముందడుగు వేయాలంటే ప్రాపంచిక విషయాలపట్ల ఆసక్తిని తగ్గించుకొని స్వామికి శరణాగతులము కావాలి అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం తిరుక్కుడి బాలవికాస్ బాలలు కైశిక మాహాత్మ్యం నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. నామస్మరణ విశిష్టత ఈ నాటిక సందేశం. నిమ్న కులస్థుడైన నంపదువాన్ కు సంబి దేవాలయంలో ప్రవేశం నిషిద్ధం. అయితే, అతను కార్తీక మాసములో శుక్లపక్ష ఏకాదశి రోజున ఆలయ సమీపంలో గొంతెత్తి ప్రార్థించటం నియమంగా పెట్టుకున్నాడు. ఒక పర్యాయం దేవాలయం వద్దకు వెళుతుండగా ఒక రాక్షసుడు అతనిని నిరోధించి భక్షించాలని ప్రయత్నిస్తాడు. తాను ప్రార్థన చేసి మరలి వస్తానని చెప్పి నంపదువాన్ ఆలయంవద్దకు వెళతాడు. తిరిగి వచ్చే సమయములో భగవంతుడు ఒక వృద్ధునిగా ప్రత్యక్షమై రాక్షసుడు ఉన్న మార్గములో కాక వేరొక మార్గములో వెళ్ళి ప్రాణాలను రక్షించుకొమ్మని సలహా ఇస్తాడు. నంపదువాన్ తాను ఇచ్చిన మాట తప్పనంటాడు. భగవంతుడు సంతసించి ఆశీర్వాదిస్తాడు. నంపదువాన్ ఇచ్చిన మాట ప్రకారం తిరిగి రావడంతో రాక్షసుడు ఆశ్చర్యపడి, అతని గొప్పతనాన్ని గుర్తించి, అతనిని భక్షించనని, ప్రతిగా సంబి దైవాన్ని స్తుతించిన సత్ఫలితాన్ని

తనకు ధారపొయ్యమంటాడు. వారిమధ్య జరిగిన సంభాషణలో, తానొక బ్రాహ్మణుడనని, యజ్ఞ సమయంలో చేసిన దోషానికి ఈ రాక్షస జన్మ వచ్చిందని, తనను, నంపదువాన్ చివరగా కైశిక రాగములో పాడిన కీర్తనవలన లభించిన పుణ్యమొక్కటే రక్షిస్తుందని చెబుతాడు. ఈ రాగముయొక్క ప్రాముఖ్యానికి సూచనగా ఈ ఇతివృత్తానికి కైశిక మాహాత్మ్యం అన్న పేరు వచ్చింది.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం భగవాన్ బాబా నామస్మరణ విశిష్టతపై ఇచ్చిన సందేశాన్ని భక్తులు విన్నారు.

శ్రీరామ నవమి పండుగ సందర్భముగా ఏప్రిల్ 20వ తేదీ సాయంవేళలో ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ రామావతారములోని విశిష్టమైన అంశాలపై మాట్లాడారు. అనంతరం, భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని భక్తులు విన్నారు. భగవాన్ బాబా సీతారాముల కళ్యాణ ఘట్టాన్ని వివరించారు. సీతాదేవి శ్రీరాముని మెడలో పూలమాల వేసిన ఉదంతాన్ని స్వామి కమనీయంగా చిత్రీకరించారు. 'రామా కోదండ రామా' పాటతో ప్రసంగాన్ని ముగించారు.

ఏప్రిల్ 28వ తేదీ సాయం సమయంలో ఖమ్మం జిల్లా భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా సమర్పించిన సంకీర్తనలో స్వామిని భద్రాచల రామునిగా కీర్తించారు.

- దివి చతుర్వేది

శా

త్రాగునీటి సమస్య పరిష్కారం

రా

ప్రతి వేసవిలో తీవ్ర త్రాగునీటి సమస్యను ఎదుర్కొంటున్న పుట్టపర్తి మండలం అమగొండపాల్యం గ్రామంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు, తూర్పు గోదావరి జిల్లావారిద్వారా నీటిని శుద్ధి చేసే ప్లాంటును (RO Water Plant) శ్రీ విజయనామ సం॥ ఉగాది పర్వదినాన (11.4.2013) భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి బాల్య స్నేహితుడు శ్రీ వెంకటరెడ్డిగారు (అమగొండపాల్యం వాస్తవ్యులు) ప్రారంభించడం జరిగింది. ఈ ప్లాంటు గంటకు 1000 లీటర్ల నీటిని శుద్ధి చేయగల సామర్థ్యం కలిగి ఉంది. గ్రామంలోని 110 కుటుంబాలకు ఒక్కొక్క కుటుంబానికి రోజుకు 20 లీటర్ల నీటిని కేవలం 2 రూపాయలకు అందజేయడం జరుగుతుంది. శ్రీ వెంకటరెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ, 1974 మరియు 1986 సంవత్సరాలలో భగవాన్ బాబావారు అమగొండపాల్యం గ్రామాన్ని సందర్శించారనీ, వారి దయవల్ల గ్రామంలో సుభిక్ష వాతావరణం నెలకొందని పేర్కొన్నారు.

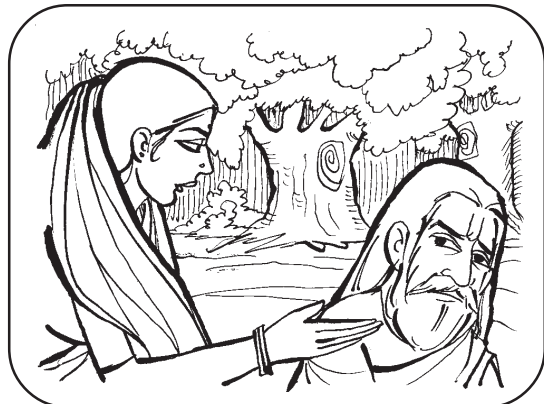
శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఆల్ ఇండియా వైస్ ప్రెసిడెంటు శ్రీ రమణిగారు, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ చలంగారు, అనంతపురం జిల్లా ప్రెసిడెంటు డా॥ శ్రీరామాంజప్పగారు మరియు జిల్లా సేవాదళ్ సమన్వయ కర్త శ్రీ విశ్వనాథరెడ్డిగారు 13.4.2013న ప్లాంటును సందర్శించడం జరిగింది.

✽

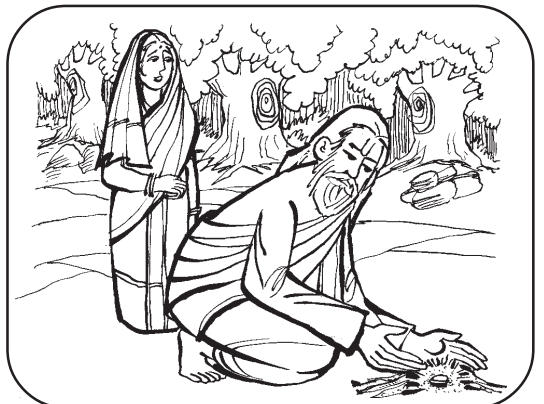
నిజమైన వైరాగ్యం

ఒక గ్రామంలో భార్యభర్తలు యిద్దరూ మంచి సాధకులు. ఇద్దరికీ వివేక విచక్షణలున్నవి. వైరాగ్యముపట్ల విశ్వాసం ఎక్కువ. ఒక దినము వారిరువురు తీర్థయాత్రలు చేయాలని బయల్దేరి ఒక అరణ్యమార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నారు.

వజ్రంమీద కొంత మట్టివేసి కప్పాడు. భర్త చర్యను భార్య గమనించి, “ఏమండీ! మీరు మట్టిని, మాణిక్యాన్ని వేరువేరుగా చూశారే! అంటే ఒకదానికంటే మరొకటి గొప్పది అనే భేదభావం మీరు వదలినట్లు లేదే” అన్నది.

భర్త ముందు నడుస్తున్నాడు. కొంచెం వెనుకగా భార్య నడుస్తున్నది. ముందుగా వెళుతున్న భర్తకు దారిలో ఒక అపూర్వమైన వజ్రం తళతళ మెరుస్తూ కనిపించింది. ఆ వజ్రాన్ని తన భార్య చూస్తే, దానిపట్ల ఆమె ఆసక్తి పెంచుకుంటుందేమోననే ఉద్దేశ్యంతో అతడు ఆ

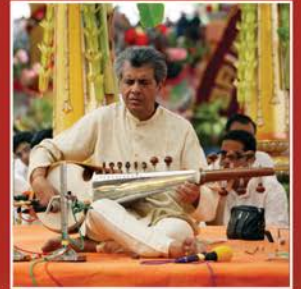

భర్తకి తన లోపం తెలిసివచ్చింది. తనకంటే భార్య గొప్ప విరాగి అని గ్రహించాడు. విరాగికి మట్టి, మాణిక్యము ఒక్కటిగానే ఉంటాయి.

- డా.డా

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో మహా నారాయణసేవ, వస్త్ర వితరణ

విశ్వశాంతి లోక కళ్యాణ హోమం

కైశిక మాహాత్మ్యం

'గురు వందన' సంగీత కార్యక్రమం

సాధన క్రమం

సాధనకు క్రమబద్ధమైన అలవాట్లు ఉండాలి. ఆహార, నిద్ర, వ్యాయామాలలో పరిమితి అవసరం. ఉపవాసాలవల్ల బుద్ధి బలహీనమవుతుంది, విచక్షణాశక్తి నీరసిస్తుంది. దేహమును, బుద్ధిని, అత్మను సమానంగా పోషించుకోవాలి. ఇనుప కండరములు, ఉక్కునరములు ఉంటేకాని మీ తలలో అద్వైత భావం నిలుపుకోలేరు. విశ్వజనీన శక్తి, శాశ్వత సత్యమూ, మీరూ ఒక్కటేనన్న భావం అద్భుత పరిణామాలను చేకూరుస్తుంది. ఆ శక్తి లేనివాడు దాస్యభావమును, అనుషంగిక పాత్రలను మాత్రమే ఊహించుకోగలుగుతాడు. సత్యమును సత్యముగా, అసత్యమును అసత్యముగా, ధర్మమును ధర్మముగా, అధర్మమును అధర్మముగా దర్శించుటకు స్పష్టమైన దృష్టి, దేహబలము, ఆత్మవిశ్వాసము అవసరం. యాంత్రికమైన అలవాట్లు అనర్థదాయకం.

- బాబా

వాడ్లిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)

రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)

చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు

సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును